Η Καθημερινή 5-6-31

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διασταύρ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ..

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ. 1913

ΔΕΥΤΕΡΑ
20
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1931
Ἀνατ. ἡλ. 5.45΄. Δύσις ἡλ. 7.3΄.
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΟΣΙΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 19.1, ἐλαχ. 9.9. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς. Θάλασσα: Κρητικὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ. 759.7

ΠΑΡΑΛΟΓΟΙ ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ

Ἡ Ἰσπανικὴ μεταπολίτευσις καὶ ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον συνετελέσθη αὐτὴ ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς ἀρθρογραφικὰς ἀντεγκλήσεις μεταξὺ τοῦ κυβερνητικοῦ καὶ τοῦ ἀντιβενιζελικοῦ Τύπου, οἱ ὁποῖαι ἀναμφιβόλως δὲν ἔχουν τὴν θέσιν των. Ἀλλὰ πρέπει εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ παρατηρήσῃ κανεὶς ὅτι τὴν πρωτοβουλίαν τῆς παραλόγου αὐτῆς συζητήσεως παρέσχον αἱ κυβερνητικαὶ ἐφημερίδες, αἱ ὁποῖαι προέβησαν εἰς ἐντελῶς ἀπροσφυεῖς συγκρίσεις. Ἡ Ἰσπανικὴ μεταπολίτευσις δὲν εἶνε οὔτε ἡ πρώτη, οὔτε ἴσως ἡ τελευταία ἐν τῇ ἰδιοτύπῳ ἐκείνῃ χώρᾳ. Ἀλλ' ἐὰν ἡ δημοκρατία παγιωθῇ ἐν αὐτῇ, ἡ παγίωσίς της θὰ συνδεθῇ μὲ τὴν παγίωσιν ἑνὸς νέου πολιτικοῦ καθεστῶτος. Δὲν πρόκειται περὶ ἀντικαταστάσεως ἑνὸς κληρονομικοῦ διὰ ἑνὸς αἱρετοῦ ἄρχοντος. Πρόκειται περὶ μεταβολῶν ῥιζικωτάτων, περὶ τῆς καταλύσεως μιᾶς παλαιοτάτης ἀριστοκρατίας, μιᾶς φεουδαρχίας, μιᾶς, ἄς τὸ εἴπωμεν, ἀναχρονιστικῆς ἱεραρχίας. Ἐνῷ εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἀπ' αἰῶνος ἀνεξάρτητον, τίτλοι εὐγενείας οὐδέποτε ἀνεγνωρίσθησαν, καὶ ἡ βασιλευομένη δημοκρατία ἐλειτούργησεν ἀπροσκόπτως ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Γεωργίου καὶ τοῦ Κωνσταντίνου πρὶν ἢ ὁ κ. Βενιζέλος, διὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν πολιτικήν του ἢ νὰ κορέσῃ τὰ πάθη του, χαρακτηρίσῃ ἐχθρὸν τοῦ Συντάγματος καὶ καταλυτὴν τὸν Κωνσταντῖνον, διότι οὗτος δὲν ηὐνόησε τὴν τυχοδιωκτικὴν πολιτικὴν τοῦ 1915. Δὲν θεωροῦμεν δὲ περιττὸν νὰ ὑπενθυμίσωμεν ὅτι τὸν τρόπον, καθ' ὃν καθιδρύθη ἡ ἀβασίλευτος δημοκρατία εἰς τὴν Ἑλλάδα, αὐτὸς ὁ πρωθυπουργὸς ἀπεδοκίμασε καὶ εἶνε γεγονὸς ὅτι οἱ καθιδρύσαντες τὴν δημοκρατίαν ἐβασίσθησαν εἰς τοὺς πρόσφυγας. Οἱ ὁποῖοι, ἀγνοοῦντες τὴν πρόσφατον ἱστορίαν καὶ ἀκούοντες ὅτι οἱ Γούναρης, Στράτος, Πρωτοπαπαδάκης καὶ Χατζανέστης..... ἐπληρώθησαν διὰ νὰ παραδώσουν τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ἔλαβον τὴν γνωστὴν ἀπέναντι τῶν πραγμάτων στάσιν των.

Ἡ ἀνασυζήτησις τοῦ πολιτειακοῦ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην δὲν μᾶς φαίνεται διόλου σκόπιμος. Καλὴ ἢ κακὴ ἡ ἀβασίλευτος δημοκρατία εἶνε σήμερον τὸ πολίτευμα τῆς χώρας, καὶ δὲν μᾶς φαίνεται λογικὸν νὰ προσθέσωμεν εἰς τὰς δυσχερείας τῆς παρούσης ὥρας καὶ ἄλλας περισσότερον, ἢ ἐξ ἴσου, σοβαράς. Ἀλλ' ἡ πολυπραγμοσύνη τῶν κυβερνητικῶν ἐφημερίδων καὶ ὅσαι ἀνοησίαι ἐγράφησαν ἀπὸ τοὺς κυβερνητικοὺς ἀρθρογράφους ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἰσπανικῆς μεταπολιτεύσεως, μᾶς ὑποχρεώνουν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι οὐδεμία σύγκρισις χωρεῖ μεταξὺ τῶν χθεσινῶν γεγονότων τῆς Μαδρίτης καὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι πρὸ ἐτῶν συντελεσθείσης μεταβολῆς. Εἰς τὴν Ἑλλάδα οὐδέποτε ὑπῆρξε τυραννία βασιλεύοντος τοῦ Γεωργίου ἢ τοῦ Κωνσταντίνου, τοῦ ὁποίου τὸ δικαίωμα διὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς τῆς 31 Μαΐου 1915 ἀνεγνώρισεν ὑστέρως αὐτὸς ὁ πλαστογραφήσας τὴν θέλησιν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσσίας Ζοννάρ. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπῆρξεν ἓν κόμμα κατεχόμενον ἀπὸ τὸν πόθον τῆς μονοπωλήσεως τῆς ἐξουσίας, ἓν κόμμα, ἢ μᾶλλον ἕνας πολιτικὸς μὴ ἀναγνωρίζων εἰς τοὺς ἄλλους τὸ δικαίωμα τοῦ σκέπτεσθαι καὶ πιστεύων εἰς τὸ ἀλάθητόν του καὶ εἰς τόν... ἀστέρα του. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπῆρξεν ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ ὁποῖος, διὰ νὰ ἐξοντώσῃ τὸν Κωνσταντῖνον, τολμήσαντα ν' ἀντιταχθῇ εἰς τὴν Δαρδανελλιακὴν πολιτικήν, ὠργάνωσε τὴν ἐκστρατείαν τῶν Ἀθηνῶν τῷ 1917 καὶ ἐδέχθη νὰ διορισθῇ ἀπὸ τοὺς ξένους πρωθυπουργὸς τῆς χώρας. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπῆρξαν οἱ ὑπεύθυνοι τῆς στρατιωτικῆς ἥττης ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι, διὰ ν' ἀποφύγουν πᾶσαν εὐθυνοδοσίαν, ἐφεῦρον τὸ Στρατοδικεῖον τοῦ 1922. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπῆρξεν ὁ κ. Παπαναστασίου, ὁ ὁποῖος ἐξετόπισε προσωρινῶς τὸν κ. Βενιζέλον κ' ἔσπευσε νὰ ἐπιβάλῃ ἀντικανονικῶς καὶ ἄνευ προηγουμένης λαϊκῆς ἐτυμηγορίας τὴν δημοκρατίαν. Οὐδεμίαν ἀναλογίαν παρουσιάζει ἡ ἑλληνικὴ πρὸς τὴν ἰσπανικὴν μεταπολίτευσιν. Οἱ δὲ καθιδρύσαντες τὴν δημοκρατίαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν δὲν εἶνε οἱ «τρέσαντες» πρὸ τοῦ ἐχθροῦ, δὲν εἶνε οἱ φυγάδες τοῦ μετώπου καὶ οἱ κήρυκες τῆς ἡττοπαθείας, τοὺς ὁποίους εἴδαμεν ὑπουργοῦντας ἢ δικτατορεύοντας μετὰ τὸ 1922...

Εἰς τὸ περιθώριον τοῦ Ἑλληνικοῦ δράματος

Ἕνα πολιτικὸν αἴνιγμα: Δαυΐδ Λόϋδ Τζώρτζ

Τοῦ Κόμητος Σφόρτσα

Οὐδέποτε συνήντησα Ἄγγλον, ἀκόμη καὶ μεταξὺ τῶν μᾶλλον ἀφωσιωμένων εἰς τὸν Λόϋδ Τζώρτζ, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ διατηρῇ ἔναντι αὐτοῦ, εἰς τὸ βάθος τῆς καρδιᾶς του, ὀλίγον ἐκ τοῦ μίγματος ἐκείνου θαυμασμοῦ καὶ ἀκατανοησίας ποὺ ἡ Ἀγγλία τῆς ἐποχῆς τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας ἠσθάνθη διὰ τὸν Ντισραέλι.

Ὁ Ντισραέλι, Ἰταλοεβραῖος, ἦτο, κατὰ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, ξένος πρὸς τὸ ἀγγλικὸν πνεῦμα.

Καθ' ὅμοιον τρόπον, οὐδὲν τὸ ὀλιγώτερον ἀγγλικὸν ἀπὸ τὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ Δαυΐδ Λόϋδ Τζώρτζ. Ἠσθανόμην τοῦτο συνεχῶς κατὰ τὰ ἔτη ποὺ ἐπηκολούθησαν τὴν ὑπογραφὴν τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, ὅταν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Συμμαχικῶν Κυβερνήσεων συνήρχοντο εἰς μακρᾶς σειρᾶς περιπατητικῶν Ἀνωτάτων Συμβουλίων, ἀπὸ Βουλώνης εἰς Παρισίους, ἀπὸ Σπᾶ εἰς Λονδῖνον....

Ἡ πρώτη μεγάλη μονομαχία τοῦ Λόϋδ Τζώρτζ συνήφθη μὲ τὸν Ἀσκουΐθ. Ὑπάρχει τίποτε ἀγγλικώτερον ἀπὸ τὸν Ἀσκουΐθ καὶ τὴν ἀρχήν του: «Ἀνάμενε καὶ βλέπε;»

Εἰς τὰ Ἀνώτατα Συμβούλια τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου, ὁ Λόϋδ Τζώρτζ ἔφθανε πάντοτε συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Λόρδου Κῶρζον καί, ἐναλλάξ, ὑπὸ ἀνδρῶν ὡς ὁ Τσῶρτσιλ, ὁ Μπόναρ Λῶ, ὁ Ὤστεν Τσάμπερλαιν, ὁ Λόρδος Ντέρμπυ. Ἔσχε διαφορὰς μὲ τὸν καθένα ἐξ αὐτῶν, ἀλλ' αἱ διαφοραὶ αὗται δὲν ὑπῆρξαν ποτὲ τόσον σταθεραὶ οὔτε τόσον βαθεῖαι ὅσον αἱ διαφοραί του μὲ τὸν Κῶρζον: ἦτο μία ἀπὸ τὰς περιπτώσεις ἐκείνας καθ' ἃς ἕνας ἄνθρωπος ἐκνευρίζεται ἀπὸ ὅλους τοὺς τρόπους καὶ ὅλους τοὺς λόγους τοῦ ἄλλου. Διατηρῶ ἀκόμη ζωντανὸν εἰς τὴν μνήμην μου ἕνα τυπικὸν ἐπεισόδιον εἰς τὸ ὁποῖον ἀνεμίχθην. Τὸ ζήτημα τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν Βαλτικῶν Κρατῶν εἶχε τεθῆ εἰς ἓν ἐκ τῶν Ἀνωτάτων Συμβουλίων, ὁ Μπριάν, ὅστις προήδρευεν, ἤρχισε ζητῶν τὴν γνώμην τῶν συναδέλφων του· πρῶτος ὡμίλησεν ὁ Κῶρζον. Μὲ τὴν πομπώδη εὐγλωττίαν, τὴν ὁποίαν οὐδέποτε παρέλειπε νὰ χρησιμοποιῇ, ἀνέπτυξεν ἐπὶ ὁλόκληρον ἡμίωρον τὰ ἄτοπα καὶ τὸ ἀσύνετον τῆς τελειωτικῆς δεσμεύσεως εἰς τὸ ζήτημα τῶν νεογεννήτων Βαλτικῶν Κρατῶν· δὲν ἠδυνάμεθα νὰ προΐδωμεν τί θὰ ἔφερε τὸ μέλλον εἰς αὐτὴν τὴν ἄκραν τῆς Εὐρώπης, κλπ., κλπ.

Μετ' αὐτόν, ἦλθεν ἡ σειρά μου. Ἐδήλωσα ἀμέσως ὅτι δὲν ἠδυνάμην νὰ ἀκολουθήσω τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι τοῦ Βρεττανοῦ συναδέλφου μου. Δὲν ἔπρεπε — ἐτόνιζον μεταξὺ ἄλλων ἐπιχειρημάτων — νὰ εἴμεθα περισσότερον Ρῶσσοι ἀπὸ τὴν Ρωσσικὴν

Δαυΐδ Λόϋδ Τζώρτζ

Κυβέρνησιν, καὶ ἀφοῦ αὕτη εἶχεν ἀναγνωρίσει τὴν Λεττονίαν, τὴν Ἐσθονίαν....

Ὁ Κῶρζον, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε βεβαίως κλονισθῆ, ἡτοιμάζετο νὰ μοῦ ἀπαντήσῃ, ὅταν ὁ Λόϋδ Τζώρτζ ἠγέρθη μὲ ἐκνευρισμένην ἀνυπομονησίαν καὶ εἶπε, μὲ ὕφος ἀδιάφορον:

—Ἤκουσα καὶ τὰ δύο ἀντίθετα ἐπιχειρήματα. Συμφωνῶ μὲ τὸν κόμητα Σφόρτσα.

Ὁ Λόρδος Κῶρζον, τοῦ ὁποίου ἡ φιλαυτία ἦτο τόσον εὐαίσθητος, ἐκοκκίνισε σφοδρῶς· ἐνοχλητικὴ σιγὴ ἐγένετο ἐν μέσῳ ἡμῶν. Προσεπάθησα νὰ σώσω τὴν κατάστασιν δηλώσας ὅτι παρόμοιαι διαστάσεις γνώμης μεταξὺ ἀντιπροσώπων τῆς αὐτῆς χώρας ἦσαν τὰ ἐνθαρρυντικώτερα σημεῖα προόδου πρὸς τὴν ὀργανικὴν ἑνότητα τῆς Εὐρώπης. Καὶ ἔτσι, κατὰ τὴν κινεζικὴν ἔκφρασιν, ἡ «πρόσοψις» τοῦ Λόρδου Κῶρζον εἶχε σωθῆ. Καθὼς ὡμίλουν, παρετήρουν τὰ τόσον θαυμαστῶς εὐκίνητα χαρακτηριστι-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

Η ΝΥΞ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΙΣ ΜΑΔΡΙΤΗΝ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΠΟΛΙΣ ΑΓΡΥΠΝΟΣ

ΗΜΙΣΥ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΝ ΔΙΑΔΗΛΩΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΟΔΟΥΣ

Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΠΛΕΕΙ...ΕΙΣ ΚΟΚΚΙΝΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

Αἱ χθὲς κομισθεῖσαι εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν ἐκτενεῖς τηλεγραφικὰς περιγραφὰς τῶν ἐν Μαδρίτῃ ἀνταποκριτῶν των, περὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ γεγονότων. Ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Παρισινοῦ «Ζουρνάλ», Ζὰν Μποτρό, περιγράφει ὡς ἀκολούθως τὴν ἐν Μαδρίτῃ κατάστασιν μετὰ τὴν νύκτα τῆς ἀνακηρύξεως τῆς δημοκρατίας.

* * *

Ἡ χθεσινὴ νύκτα ὑπῆρξεν ἀλησμόνητος διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Μαδρίτης, νύκτα ἀγρυπνίας καὶ χαρᾶς. Περὶ τὴν πρώτην μετὰ μεσονύκτιον τεραστία διαδήλωσις μὲ ἐρυθρὰς σημαίας καὶ μὲ λάβαρα δημοκρατικὰ περιέτρεχεν ἀκόμη τὰς γειτονικὰς πρὸς τὴν Πουέρτα ντὲλ Σὸλ ἀρτηρίας. Δεκατέσσαρες «μπάντες» τὴν παρηκολούθουν παιανίζουσαι τὴν «Μασσαλιῶτιδα». Πράγματι, οἱ Ἰσπανοὶ δὲν ἔχουν ἀκόμη ἴδιον δημοκρατικὸν ὕμνον. Ἀλλὰ αὐτὸν θὰ τὸν ἀποκτήσουν ταχύτατα, ὡς μὲ ἐπληροφόρησε τουλάχιστον χθὲς ἕνας κάτοικος τῆς Μαδρίτης, τὸν ὁποῖον ἠρώτησα, ἂν θὰ συντεθῇ ὁσονούπω ὁ ἐπαναστατικός των ὕμνος:

— Σενόρ, μοῦ ἀπεκρίθη ὑπερηφάνως, δὲν θὰ συνθέσωμεν ἕνα μόνον ὕμνον, ἀλλὰ πεντακοσίους!

Ἡ νύκτα ἐπέρασε χωρὶς ἐπεισόδια καὶ συγκρούσεις. Τὸ γεγονὸς εἶνε κατὰ τοῦτο περίεργον. καθ' ὅσον ὁ λαὸς εἶνε ἀπόλυτος κύριος τῶν δρόμων. Οἱ ἀστυφύλακες, οἵτινες χρέος των ἔχουν νὰ ἐπιβλέπουν τὴν κυκλοφορίαν, δὲν ἐπιβλέπουν ἀπολύτως τίποτε. Φέρουν καὶ αὐτοί, ὅπως ὅλοι, ἐρυθρὰ ἐμβλήματα καὶ ἐπευφημοῦνται. Ἐξ ἄλλου οἱ πολιτοφύλακες, τοὺς ὁποίους ὁ ἀρχηγός των, στρατηγὸς Σανγιούργιο, ὅστις ὑπῆρξεν ἄλλοτε τὸ δεξὶ χέρι τοῦ Πρίμο ντὲ Ριβέρα, ἔσπευσε νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Θαμόρα, δὲν ἀντιπροσωπεύουν τώρα, μέσα εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Μαδρίτην, παρὰ λαμπρὰν ἁπλῶς κομπαρσαρίαν. Καὶ ὅμως! Παρὰ τὴν ἀπόλυτον ἔλλειψιν ὀργάνων τῆς τάξεως, δὲν παρευρέθην εἰς τραγικὰς σκηνάς, ἐκ τῶν συνήθως εἰς ἐπαναστάσεις. Μόνον οἱ κομμουνισταὶ εἶχον ἀποφασίσει νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τῶν Βασιλικῶν ἀνακτόρων καὶ νὰ τὰ δηώσουν, ἀλλ' ἠμποδίσθησαν ὑπὸ τῶν σοσιαλιστῶν καὶ τῶν δημοκρατικῶν, οἵτινες ἄλλως τε ἔδωσαν εἰς ἑκατοντάδας τινὰς ἐξ αὐτῶν ἐντολὴν νὰ διασχίζουν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν πόλιν καὶ νὰ ἐμπνέουν αἰσθήματα μετριοπαθείας εἰς τὸν λαόν, ἐφόσον ἤθελε τυχὸν παρουσιασθῇ τοιαύτη ἀνάγκη.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ἐν τούτοις, ὅτι ὁ ὄχλος ἐξεδήλωσεν ὁπωσδήποτε τὰ αἰσθήματα διὰ συμβολικῶν πράξεων. Δὲν ἐκρεουργήθησαν ἄνθρωποι, ἐκρεουργήθησαν ὅμως... ἀγάλματα. Τὸ ἄγαλμα τῆς Ἰσαβέλλας Β΄., τὸ ὁποῖον ὑψοῦτο ἀπέναντι εἰς τὸ Βασιλικὸν θέατρον, ἀφῃρέθη ἀπὸ τὸ βάθρον του καὶ ἀντικατεστάθη ὑπὸ μικροσκοπικοῦ γυψίνου ἀγάλματος τῆς Δημοκρατίας, κάτωθεν δὲ αὐτῆς ἐτοποθετήθησαν δύο φωτογραφίαι τοῦ Γκαλὰν καὶ τοῦ Γκάρσια Χερναντέθ, τῶν δύο θυμάτων τῶν τυφεκισμῶν τῆς Χάκας. Οἱ τοῖχοι ἐκαλύφθησαν ὑπὸ ἐπιγραφῶν, αἵτινες καλοῦν εἰς ἐκδίκησιν καὶ εἰς αἱματηρὰς πράξεις. Ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, κάποιος ἐκάρφωσεν ἕνα φύλλον χάρτου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶνε χονδροειδῶς ζωγραφισμένα δύο ἐσταυρωμένα ὀστᾶ καὶ μία νεκροκεφαλή.

Κανεὶς ἀπολύτως δὲν ἐκοιμήθη κατὰ τὴν νύκτα αὐτήν. Μόνον αἱ γυναῖκες ἐπέστρεψαν ἐνωρὶς εἰς τὰ σπίτια των, ἀλλὰ διὰ νὰ ράψουν σημαίας. Ὅλα τὰ κόκκινα, τὰ κίτρινα, καὶ τὰ ἰώδη μεταξωτὰ ὑφάσματα ποὺ εἶχεν ἡ Μαδρίτη διετέθησαν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, καὶ ὡς νὰ μὴ ἤρκουν καὶ αὐτὰ αἱ ὡραῖαι δημοκράτιδες Κάρμεν ἐχρησιμοποίησαν χιλιόμετρα ὁλόκληρα ἐγχρώμου χάρτου πρὸς κατασκευὴν ταινιῶν καὶ μικροσημαιῶν. Ἔπειτα ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα. Λαμπρὸς ἥλιος κατηύγασε τὴν πόλιν καὶ αἱ διαδηλώσεις ἤρχισαν καὶ πάλιν, προσλαμβάνουσαι τώρα πραγματικὸν χαρακτῆρα ἀποθεώσεως.

Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός, ὅπως ἡ ἡμέρα τῆς 15ης Ἀπριλίου κηρυχθῇ ἡμέρα ἐθνικῆς ἑορτῆς. Πολλοὶ ἐργάται, οἵτινες ἠγνόουν τὴν ἀπόφασιν αὐτήν, ἐπῆραν τὰ ἐργαλεῖα των ὅπως μεταβοῦν εἰς τὰ ἐργοστάσιά των. Διαδηλωταὶ ὅμως, καλύτερον πληροφορημένοι ἀπὸ αὐτούς, τοὺς ἐκάλεσαν νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν. Δὲν ἐχρειάσθη νὰ ἐπαναλάβουν δύο φορὰς τὴν πρόσκλησιν. Ἀμέσως κατελήφθησαν ἐξ ἐφόδου τὰ τρὰμ καὶ αἱ στέγαι των ἐγέμισαν ἀπὸ ἐργάτας μὲ κυανᾶς μπλούζας, οἵτινες ἔμειναν ἐκεῖ μέχρι τῆς νυκτός, καὶ συμμετέσχον τοιουτοτρόπως τῶν διαδηλώσεων χωρὶς νὰ κουράζουν τὰ πόδια των. Ἀντ' αὐτῶν ὅμως κατεπόνησαν τοὺς πνεύμονάς των. Οἱ διαδηλωταὶ τῶν τρὰμ, ὅπως καὶ οἱ ἐπιβιβαζόμενοι εἰς βαρειὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα, ἀπαράλλακτα ὅπως καὶ οἱ παρελαύνοντες κατὰ πυκνοὺς ὁμίλους, ζητωκραυγάζουν ἀδιακόπως ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας καὶ γιουχαΐζουν τοὺς χθεσινοὺς αὐθέντας των. Πανταχοῦ ἡ ἐπανάστασις τραγουδεῖ. Κάθε ὅμιλος, κάθε καμιόνι, κάθε τρὰμ ἔχει τὸ δικό του τὸ τραγοῦδι. Συνήθως πρόκειται περὶ ἐπῳδῶν, αὐτοσχεδιασθεισῶν ἐκ τοῦ προχείρου, ἀλλὰ τῶν ὁποίων ὁ ρυθμὸς εἶνε ἐξόχως ἔντονος. Ὁ ἕνας λέγει: «Ἓν, δύο, τρία, θάνατος στὸν Μπερενγκέρ! Ἓν, δύο, τρία, θάνατος στὸν Μπερενγκέρ!» Ὁ ἄλλος παραδίδει τὸν Βασιλέα Ἀλφόνσον εἰς βασανιστήρια! Κάποτε εἰς τὰς μεγάλας λεωφόρους, αἱ ἐπῳδοὶ σταματοῦν μονομιᾶς, καὶ ὅλαι αἱ φωναὶ ἀρχίζουν νὰ μέλπουν τὴν «Μασσαλιῶτιδα», μὲ τὴν ἐπῳδόν: «Βίβα λὰ Ρεπούμπλικα!»

Αἱ τρεῖς αὐταὶ λέξεις εἶνε εἰς ὅλα τὰ στόματα. «Βίβα λὰ Ρεπούμπλικα!» φωνάζουν οἱ στρατιῶται, φοροῦντες χακὶ καὶ παρελαύνοντες ὡσαύτως μὲ ἐρυθρὰς σημαίας, ἐπευφημούμενοι ὑπὸ τοῦ πλήθους ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν. «Βίβα λὰ Ρεπούμπλικα!» κραυγάζουν οἱ σωφὲρ τῶν ταξί, οἵτινες ὕψωσαν εἰς τὴν κουκούλαν τῶν αὐτοκινήτων των τὴν ἐρυθρὰν σημαίαν τῆς Ἐπαναστάσεως ἢ τῆς δημοκρατίας. «Βίβα λὰ Ρεπούμπλικα!» τσιρίζουν τὰ κορίτσια, ὅλο νειᾶτα καὶ ὑγεία, τὰ ὁποῖα παρελαύνουν καθ' ὁμίλους ἐκ πεντακοσίων ἢ ἑξακοσίων, μὲ σημαίας ἀπὸ κόκκινα χαρτιὰ στὰ μαῦρα καὶ γυαλιστερὰ μαλλιά των, καὶ τὰ ὁποῖα, ὅταν γιουχαΐζουν τὸν «ἔλ Ρέϋ» ἢ τὸν Βέρενγκερ, δείχνουν τὰ κατάλευκα δόντια των, ὡς νὰ ἤθελαν νὰ δαγκάσουν. Ὅλοι καὶ ὅλες: ἡ πωλήτρια πορτοκαλλιῶν, ποὺ ἐσκέπασε μὲ κόκκινο χαρτὶ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ καρροτσιοῦ της, ὁ μικρὸς ἐφημεριδοπώλης ποὺ φόρεσε χάρτινον φρυγικὸν σκοῦφον, οἱ φοιτηταὶ ποὺ δημηγοροῦν πρὸς τὰ πλήθη μὲ μεγάλας ἐπιβλητικὰς χειρονομίας, τὰ παιδιά, οἱ γέροι, οἱ γερόντισσες, ὅλοι καὶ ὅλες ἐπαναλαμβάνουν: «Βίβα λὰ Ρεπούμπλικα!».

Ἐπῆρα τὸ πρωῒ τῆς 15ης Ἀπριλίου ἕνα ταξί, ὅπως διατρέξω τὴν πόλιν. Ἠναγκάσθην νὰ τὸ ἀφήσω τὸ μεσημέρι, εἰς τὴν Πουέρτα ντὲλ Σόλ, ἢ μᾶλλον μὲ ἐγκατέλειψεν αὐτό, διότι εἶχε γίνει πλέον δεμάτι ἀχύρου μέσα εἰς τὸν ἀδιάκοπον κοχλασμὸν τοῦ δημοκρατικοῦ πλήθους. Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην πεντακόσιαι, ἢ ἑξακόσιαι χιλιάδες διαδηλωτῶν εἶχον μαζευθῆ εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως. Ἡ χαρὰ εἶχε γίνει παραφροσύνη, παραφροσύνη, ἡ ὁποία ἐξεσποῦσεν εἰς ἐκκωφαντικὰς ζητωκραυγάς, ὁσάκις ἠκούετο τὸ ὄνομα τοῦ Θαμόρα ἢ τοῦ Φράγκο, ἢ εἰς βρυχηθμοὺς ἐπικινδύνους, ὅταν κάποιος ἀνέφερε τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλφόνσου, τοῦ Μπερενγκὲρ, ἢ ἄλλους τινὸς ἐκ τῶν μελῶν τῆς παραιτηθείσης Κυβερνήσεως. Ἐννοοῦσα, τώρα διατὶ οἱ ὑπουργοὶ διέταξαν χθὲς τὸ βράδυ τοὺς σωφέρ των, ὅταν ἀπήρχοντο τοῦ τελευταίου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ ἀφαιρέσουν τὸ χρυσοῦν σειρῆτι, τὸ ὁποῖον ἦτο ραμμένον εἰς τὸ κασκέττο των, καὶ τὸ ὁποῖον ὑπεδείκνυε τὸν ἐπίσημον χαρακτῆρα τῶν αὐτοκινήτων. Ἂν ἀνεγνωρίζοντο θὰ κατετεμαχίζοντο.

Τί ἀπέγιναν σήμερον; Ἀσφαλῶς κρύπτονται. Ὁπωσδήποτε βέβαιον εἶνε, ὅτι θὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὰ σπίτια των διὰ νὰ διαβοῦν τὰ σύνορα. Ἔκτακτος ἐποποιΐα, πράγματι, ἡ ἐπανάστασις αὐτή. Τὴν στιγμὴν αὐτήν, κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρά μου, μεταβάλλεται εἰς κωμειδύλλιον: κάποιος φαιδρὸς τύπος μιμεῖται, μέσα σὲ συρτὸ χορό, τὸν τρόμο τοῦ Μπερενγκέρ, καθὼς τὸν κυνηγοῦν οἱ ἐπαναστάται. Ἔξαφνα, ὁ μῖμος αὐτὸς ξαπλώνεται χάμω, κάνει τὸν ξερό, κλείνει τὰ μάτια, ἐνῷ οἱ χορευταὶ ἀφήνουν τὰ χέρια, μεταβάλλονται ἀποτόμως εἰς δικαστάς, καὶ δεικνύουν τὸν ὑποτιθέμενον νεκρόν, ἐπαναλαμβάνοντες: «Θάνατος, θάνατος στὸν Μπερενγκέρ!»

Αἱ διαδηλώσεις συνεχίζονται καὶ τὸ ἀπόγευμα. Θὰ γίνουν δὲ τεράστιαι ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ Φράγκο καὶ τῶν ὑπουργῶν Πριέτο, Ντομίνγκο καὶ Νικολάου ντ' Ὀλιβέρ, οἵτινες εὑρίσκοντο ἐξόριστοι εἰς Παρισίους. Μ' ἕνα λόγον, ἡ Δημοκρατία θὰ ἠδύνατο νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν χαράν, ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἓν μελανὸν σημεῖον: ἡ Βαρκελώνη. Ἡ στάσις τῶν Καταλανῶν «χωριστικῶν», ἐμπνέει ζωηροτάτας ἀνησυχίας εἰς τὴν προσωρινὴν κυβέρνησιν, καὶ εἰς ὅλους ὅσοι εἶνε εἰς θέσιν νὰ κρίνουν σοβαρῶς τὴν κατάστασιν. Ἐλπίζεται ὅμως, ὁπωσδήποτε ὅτι ὡρισμένα μέλη τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἰδίως ὁ σοσιαλιστὴς Πριέτο, τοῦ ὁποίου ἡ ἐνεργητικότης εἶνε γνωστή, θὰ κατορθώσουν ν' ἀποτρέψουν τὸν κίνδυνον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ πληρώσῃ ἡ Ἰσπανία τὴν ἐλευθερίαν της καὶ μὲ ἐμφύλιον πόλεμον. Πάντως εἶνε βέβαιον, ὅτι ἡ νεαρὰ Δημοκρατία θ' ἀγωνισθῇ ἀκόμη σκληροὺς ἀγῶνας ἕως ὅτου γίνῃ πραγματικὴ Ἰσπανικὴ Δημοκρατία.

Εἰς τὸ μέσον ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ἀλκάλα Θαμόρα. Ἀριστερά: ἄνω οἱ κ.κ. Κιρόκα καὶ Μιγκουὲλ Μάουρα, κάτω οἱ κ. κ. Λεροὺ καὶ Ντὲ Λὸς Ρίος. Δεξιά: ἄνω οἱ κ.κ. Ἰνταλέχο Ποιέτο καὶ Ντομίγκο, κάτω οἱ κ. κ. Καμπαλλέρο καὶ Ἀλμπορνόθ.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΓΙΟΡΓΚΑ

ΑΜΕΤΑΒΛΗΤΟΣ Η ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΑΙ ΕΛΛΗΝΟ-ΡΟΥΜΑΝΙΚΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΘΑ ΕΝΕΡΓΗΘΟΥΝ ΤΟΝ ΜΑΪΟΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 19. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ νέα κυβέρνησις τοῦ καθηγητοῦ Γιόργκα θεωρεῖται παρ' ὅλων τῶν πολιτικῶν κύκλων ὡς ὑπουργεῖον προσωπικοτήτων. Διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον τὰ ἄλλα κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, πλὴν τῶν Ἀγροτικῶν, τηροῦν ἀπέναντί της στάσιν ἀναμονῆς καὶ ἐφεκτικότητος, δὲν ἀποκρύπτουν δὲ τὴν ἱκανοποίησίν των διὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ἐξ ἧς ἀποτρέπεται ὁ κίνδυνος τῆς συνεχοῦς κηδεμονεύσεως τοῦ νέου ὑπουργείου παρὰ τοῦ ἡγέτου τῶν Ἐθνικοαγροτῶν κ. Μανίου, διαθέτοντος, ὡς γνωστόν, τὴν πλειοψηφίαν εἰς τὸ κοινοβούλιον.

Αἱ νέαι ἐκλογαὶ θὰ διεξαχθοῦν τὸν Μάϊον, τῆς κυβερνήσεως καταρτιζούσης πανταχοῦ ἰδικούς της συνδυασμούς. Ὁ κ. Γιόργκα προέβη εἰς δηλώσεις, τονίσας ὅτι ἡ κυβέρνησίς του θὰ συνεχίσῃ ἀμετάβλητον τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς προκατόχου. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα, ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κειμένων νόμων, βασιζομένη ἐπὶ τῆς πλήρους τάξεως καὶ τῆς ἀπολύτου δικαιοσύνης.

Ὁ κ. Γιόργκα

Γνωστῶν ὄντων τῶν φιλικῶν αἰσθημάτων τόσον τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Γιόργκα ὅσον καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀρζεντογιάνου ἔναντι τῆς Ἑλλάδος, ἐλπίζεται ὅτι θὰ συνεχισθοῦν αἱ διαπραγματεύσεις πρὸς σύναψιν τῆς ἑλληνορρουμανικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως ἐπὶ τῶν τεθεισῶν ἤδη βάσεων.

Εἰς ἀναλόγους δηλώσεις προέβη ὁ κ. Γιόργκα καὶ πρὸς τοὺς ξένους ἀνταποκριτὰς καὶ τὸ ἡμιεπίσημον πρακτορεῖον Ράντορ.

Η ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΒΟΥΛΗ ΘΑ ΔΙΑΛΥΘΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19. (Ἀθην. Πρ.).—Τηλεγραφοῦν ἐκ Βουκουρεστίου ὅτι ἡ Ρουμανικὴ Βουλὴ θὰ διαλυθῇ τὴν Τρίτην καὶ αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ θὰ ἐνεργηθοῦν μετὰ ἕνα μῆνα.

Ἡ τραγῳδία τῶν μητέρων

Τὰ ἀνώνυμα βρέφη ποῦ συλλέγονται εἰς τὸν δρόμον

Ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλειπόν με...

Εἶνε θλιβερὸν αὐτὸ ποῦ συμβαίνει εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν, ὅτι κανεὶς φιλάνθρωπος, κανεὶς εὐεργέτης, κανεὶς ἐλεήμων, κανεὶς δωρητής, δὲν ἐσκέφθη ποτὲ νὰ ἀφήσῃ εἰς τὴν βρεφοδόχον τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς, τὴν προωρισμένην διὰ τὰ ἔκθετα, μίαν δωρεάν, ἕνα κληροδότημα, μίαν ἐλεημοσύνην, τέλος πάντων. Κανεὶς ποτὲ δὲν ἐχάρισε ἔστω καὶ 100 δραχμὰς «ἀντὶ στεφάνου» εἰς τὸ φιλάνθρωπον αὐτὸ ἵδρυμα, τὸ ὁποῖον ὑποκαθίσταται εἰς τὴν ἄμοιρον μητέρα καὶ προσπαθεῖ νὰ διατηρήσῃ εἰς τὴν ζωὴν τὸ ἐγκαταλελειμμένον βρέφος, ποῦ δὲν θὰ γνωρίσῃ τὴν μητρικὴν στοργὴν καὶ τὴν πατρικὴν προστασίαν. Κανεὶς ποτὲ δὲν ἐσκέφθη πόσον μεγάλην ἀποστολὴν πολιτισμοῦ καὶ φιλανθρωπίας ἔχει νὰ ἐκτελέσῃ τὸ Βρεφοκομεῖον τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς, καὶ θεωρεῖται ὄνειδος τὸ νὰ ἐνδιαφερθῇ κανεὶς διὰ τὰ νόθα βρέφη. Ὄνειδος νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὸ ἵδρυμα ὅπου ἄνθρωποι στοργικοί, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, καταβάλλουν ἀπεγνωσμένας προσπαθείας νὰ σώσουν ἀπὸ τὸν θάνατον τὰ μικρὰ πλάσματα, ποῦ περισυνελέγησαν εἰς ἕνα ρεῖθρον, εἰς ἕνα τενεκὲν σκουπιδιῶν, ἢ ἐμπρὸς εἰς τὸ σπίτι κάποιου πλουσίου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐστράφη ἡ τελευταία ἐλπὶς κάποιας δυστυχισμένης μητέρας.

Εἰς παλαιοτέραν ἐποχήν, ὁπότε ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία δὲν εἶχε τὸν σημερινὸν μοντέρνον πολιτισμόν της, ὑπῆρχον εὐεργέται τῶν ὁποίων αἱ προτομαὶ κοσμοῦν τὴν εἴσοδον τοῦ Βρεφοκομείου, αἱ εἰκόνες των τὸ γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως καὶ τὰ ὀνόματά των τὰς στήλας τῆς κυρίας εἰσόδου. Οἱ μεγάλοι ἐκεῖνοι φιλάνθρωποι ἐπροικοδότησαν τὸ Βρεφοκομεῖον μὲ 7 ἑκατομμύρια δραχμῶν, τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα 340.000 περίπου δραχμῶν εἶνε σήμερον ἀσήμαντος ποσότης εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τῶν 5 ἑκατομμυρίων τοῦ Βρεφοκομείου.

Ἐὰν ὁ Δῆμος Ἀθηναίων δὲν ἔδιδε τὴν ἐκ 3 ἑκατομμυρίων ἐτησίαν ἐπιχορήγησίν του, τὸ Βρεφοκομεῖον θὰ εἶχε κλείσει πρὸς μεγάλην ἐντροπὴν τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς φιλανθρωπίας.

Καὶ ὅμως δὲν θὰ ὑπῆρχε μεγαλυτέρα εὐχαρίστησις εἰς τὴν συνείδησιν ἑνὸς εὐεργέτου ἀπὸ τοῦ νὰ συλλογίζεται ὅτι ἔδωσε τὴν ἀνώνυμον ἔστω προστασίαν του εἰς τὰ δυστυχισμένα πλάσματα ποῦ ἔφερεν εἰς τὴν ζωὴν ἕνας ἄνομος πόθος.

Δὲν γνωρίζω κατὰ γράμμα ὅλην μας τὴν νομοθεσίαν ἐπὶ τῆς προστασίας τῶν ἐξωγάμων τέκνων. Ἀλλ' ἀπὸ ὅ,τι διεπίστωσα εἰς σχετικὴν ἔρευνάν μου πιστεύω ὅτι εἴμεθα ἕνας ἀπὸ τοὺς λαοὺς ποῦ εἰς μεγαλυτέραν εὑρίσκονται ἀπόστασιν ἀπὸ τὴν πολιτισμένην πρόοδον εἰς τὸ κοινωνικὸν τοῦτο ζήτημα.

Ἐν πρώτοις ἂς ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα τῆς βρεφοδόχου, τῆς ὁποίας τὰ κεφαλαῖα γράμματα διαβάζονται καὶ ἀπὸ τὸ ἀντίπεραν πεζοδρόμιον τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς, ὡσὰν ἕνα εἶδος πρόσκλησις ἵνα μὴ τυχὸν γίνῃ λάθος. «Ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλειπόν με καὶ ὁ Κύριος παρελάβετό με», λέγει ἡ ἐπιγραφὴ τῆς βρεφοδόχου.

Ὁ «Κύριος» ὅμως ἠμπορεῖ νὰ παραλάβῃ, ἐὰν θέλῃ, καὶ τὴν προσφεύγουσαν ἕως ἐκεῖ μητέρα καὶ νὰ τὴν κρατήσῃ τρόφιμον ἐντὸς τοῦ ἱδρύματος διὰ νὰ διαθρέψῃ τὸ τέκνον της. Καὶ ἂν δὲν ἠμπορῇ καὶ ἂν δὲν θέλῃ, τότε τὴν περιμένει τὸ Πλημμελειοδικεῖον καὶ ἡ αὐστηρότης τοῦ νόμου. Δηλαδὴ νὰ ἐξηγούμεθα: Ἡ βρεφοδόχος εἶνε ἕνα κουτί, τοῦ ὁποίου ἡ μία πλευρὰ ἀνοίγει πρὸς τὰ ἔξω. Τὸ κουτὶ αὐτὸ ἔχει σφηνωθῇ εἰς τὸ κοίλωμα ἑνὸς παραθύρου, ἀπὸ τὰ τζάμια τοῦ ὁποίου ἠμπορεῖ ὁ βοηθός, ἡ νοσοκόμος, ὁ φύλαξ νὰ παρακολουθήσῃ πᾶσαν κίνησιν. Ἐξ ἄλλου μόλις ἀνοίξετε τὴν βρεφοδόχον, θὰ ἰδῆτε ἕνα πτωχικώτατον κομμάτι ὑφάσματος καὶ ἐὰν ἐναποθέσητε οἱονδήποτε βάρος κάποιο κουδοῦνι ἀρχίζει νὰ κτυπᾷ καὶ εἰδοποιεῖ ὅτι ἕνα βρέφος ζητεῖ νὰ τὸ «παραλάβῃ ὁ Κύριος». Διὰ νὰ φθάσῃ ἕως ἐκεῖ ἡ δυστυχισμένη μητέρα, πρέπει νὰ περάσῃ τὸ κιγκλίδωμα τῆς αὐλῆς, νὰ ἀνεβῇ τὰ

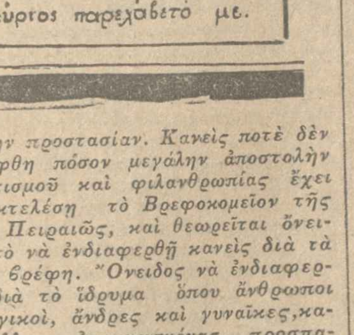

ΒΡΕΦΟΔΟΧΟΣ
Ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλειπόν με ὁ δὲ Κύριος παρελάβετό με.

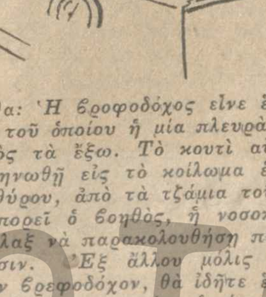

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ὁ καθηγητὴς κ. Νικόλαος Γιόργκα, δόκιμος ἱστορικὸς καὶ χαίρων φήμης, πέραν ἔτι τῶν συνόρων τῆς χώρας του, ἐσχημάτισεν εἰς τὴν Ρουμανίαν μίαν κυβέρνησιν πρωτοφανῶς ἀναρμοδίαν διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ δύσκολα προβλήματα, τὰ ὁποῖα πιέζουν τὴν χώραν ἐκείνην. Ἕνας πρύτανις πολυτεχνείου καὶ ἕνας καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Ἰασίου δὲν εἶνε, ἀσφαλῶς, οἱ καταλληλότεροι διὰ νὰ ἐπιλύσουν τὸ μέγα οἰκονομικὸν πρόβλημα τὸ ὁποῖον κατατυραννεῖ ἀπὸ καιροῦ τὴν χώραν των. Οὐδὲ προσκτᾶται ἡ νέα κυβέρνησις πολιτικόν τι κῦρος ἀπὸ τὴν πρόσληψιν δύο πρώην ὑπουργῶν, εἰδικῶν περὶ τὴν περιπλάνησιν ἀνὰ τὰ διάφορα κόμματα καὶ περὶ οὐδὲν ἄλλο σχεδόν.

Ὁ κ. Τιτουλέσκο, ὁ ὁποῖος δὲν ὑπέχει ὀλίγας εὐθύνας διὰ τὸ κατασταλάγμα τοῦτο τῶν μακρῶν καὶ μεγαλοπρεπῶν κινήσεών του, ἔσπευσε νὰ ἀναχωρήσῃ μόλις ὁ βασιλεύς, ἀναλαβὼν αὐτὸς τὰς εὐθύνας τῆς ἐμφανίσεως τῆς νέας κυβερνήσεως, τὴν προσεφώνησε τόσον χαρακτηριστικῶς μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν της. Ὁ τρόπος, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐτερματίσθη ἡ κυβερνητικὴ κρίσις, ὄχι μόνον τέρμα κρίσεως δὲν ἀποτελεῖ, ἀλλ' ἀντιθέτως, δημιουργεῖ δυνατότητας σοβαρωτέρων περιπλοκῶν. Τὸ ὑπὸ τὸν κ. Μανίου μέγα κόμμα τῶν Ἐθνικοαγροτικῶν ἀπεφάσισε νὰ πολεμήσῃ ἀμειλίκτως τὴν νέαν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία δὲν ἐκπροσωπεῖ εἰμὴ τὴν ἀμηχανίαν τοῦ Στέμματος ὅταν ὅλαι αἱ ἄλλαι ἐπινοηθεῖσαι καὶ ἐπιδιωχθεῖσαι μεγαλοπρεπεῖς λύσεις ἀπεδείχθησαν ἀδύνατοι. Καὶ οὕτως εἰς τὴν Ρουμανίαν ὁ καθηγητὴς τῆς ἱστορίας κ. Γιόργκα ἀναλαμβάνει, κάπως ἀπερισκέπτως, νὰ ποιήσῃ ἱστορίαν ὑπὸ ἐπικινδύνους περιστάσεις, ἐνῷ ἡ ἐγνωσμένη εἰδικότης του εἶνε νὰ γράφῃ ἁπλῶς τὴν ἱστορίαν.

◆

ΧΩΡΙΣ ΒΙΑΝ *Αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας κ. Κλεμὰν Σιμὸν καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακοπούλου συνεχίζονται καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ καταλήξουν εἰς ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον θὰ περικλείῃ ἀσφαλῶς τὴν ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας ἀναγνώρισιν τῆς δικαίας ἀξιώσεώς μας ὅπως ἐξακολουθήσωμεν νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸ γαλλικὸν ἐμπόριον τὴν μεγάλην κατανάλωσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ μας μόνον ἔναντι τοῦ ἰσχυροῦ ἀνταλλάγματος τῆς εἰσαγωγῆς μέρους τῆς οἰνοπαραγωγῆς μας εἰς τὴν γαλλικὴν ἀγοράν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἔχομεν καταγγείλει τὴν ἐμπορικὴν σύμβασιν*

Ἐπιφυλλίδες τῆς "Πρωΐας,,

Ἡ τυραννία τῶν εἰδικοτήτων

Τοῦ κ. Νικ. Καρβούνη

Ὥστε ὁ Ἑρμῆς τῆς Ὀλυμπίας, ποὺ ἐσυνηθίσαμεν νὰ τὸν ἀποδίδωμεν εἰς τὸν Πραξιτέλη —«Ἑρμῆν λίθου, Διόνυσον δὲ φέροντα νήπιον, τέχνη δέ ἐστι Πραξιτέλους», μαρτυρεῖ ὁ Παυσανίας εἰς τὰ Ἠλιακά του— δὲν εἶνε γνήσιον ἔργον τοῦ Πραξιτέλους, δὲν εἶνε κἂν Ἑρμῆς ἑλληνικός. Αὐτὰ τοῦ καταμαρτυροῦν σήμερον εἰδικοὶ ἐμπειροτέχναι καὶ ἰδίως ὁ ἔφορος τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τοῦ Βερολίνου δόκτωρ Κὰρλ Μπλύμελ. Διὰ μυρίους λόγους, τοὺς ὁποίους ἀπαριθμεῖ μὲ τὴν ξηράν, συμβολαιογραφικὴν λεπτομέρειαν ποὺ χαρακτηρίζει ὅλους τοὺς εἰδικευμένους εἰς «συλλογάς», ὁ Γερμανὸς δόκτωρ πιστεύει ὅτι ὁ Ἑρμῆς τῆς Ὀλυμπίας εἶνε καλὸν ὁπωσδήποτε ἀντίγραφον, ἀπὸ Ρωμαῖον τεχνίτην, τοῦ ἔργου τοῦ Πραξιτέλους. Οἱ Ρωμαῖοι κατακτηταί, λέγει, μετέφεραν τὰ ἑλληνικὰ καλλιτεχνήματα εἰς τὴν Ρώμην καὶ ἄφηναν εἰς τοὺς συληθέντας ναούς, πρὸς παρηγορίαν, καλὰ κάποτε καὶ συνηθέστερον κάκιστα ἀντίγραφα. Τὸ ἴδιο πρέπει νὰ συνέβη καὶ μὲ τὸν Ἑρμῆν.

Καὶ ὅμως, ἐπὶ δεκαετηρίδας ὁλοκλήρους χιλιάδες ἀνθρώπων ἔμεναν ἐκ προμελέτης ἐμβρόντητοι ἐμπρὸς εἰς τὸ ὑποτιθέμενον ἔργον τοῦ Πραξιτέλους. Εἶνε αὐτοὶ τὸ ἀνώνυμον μέγα πλῆθος τῶν ἀνθρώπων, ποὺ δὲν τολμοῦν νὰ ἔχουν ἰδικήν των γνώμην, ἀλλ' ἔχουν πάντοτε τὰς ἰδέας καὶ τὰς πεποιθήσεις τῆς ἐφημερίδος, τοῦ περιοδικοῦ καὶ τοῦ βιβλίου ποὺ τοὺς ἐπιτρέπει ἡ ὁποιαδήποτε «μόρφωσίς» των νὰ διαβάζουν. Τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ποὺ δὲν ἔχουν πλέον τὸ ὑγιὲς ἔνστικτον τοῦ «ἀμορφώτου», ὁ ὁποῖος δὲν ἐντρέπεται νὰ μὴν ἐνδιαφέρεται καθόλου δι' ὅ,τι δὲν ἐννοεῖ, νομίζουν, ὅμως, ὅτι ἡ «μόρφωσίς» των τοὺς ἐπιβάλλει νὰ θαυμάζουν ὅ,τι συνήθως ὑποδεικνύει εἰς τὸν θαυμασμόν των ὁ Μπαίντεκερ. Καὶ τὸ ἀτυχὲς αὐτὸ πλῆθος καλεῖται τώρα ν' ἀλλάξῃ γνώμην περὶ τοῦ Ἑρμοῦ τῆς Ὀλυμπίας. Οἱ «εἰδικοὶ» τὸν ἐταξιθέτησαν ἄλλου πλέον: «Ἐνδιαφέρον ὁπωσδήποτε, καίτοι μέτριον ἔργον ἑλληνίζοντος γλύπτου τῆς δευτέρας πρὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδος».

* * *

Ὁ πονηρὸς υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μαίας ἦτο ἀπατεὼν ἀπὸ γενετῆς. Ὁ τόσον ἀξιόπιστος χρονικογράφος τῶν Ὀλυμπίων, ὁ Ὅμηρος, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι, βρέφος ἀκόμη ὁ Ἑρμῆς ἀρτιγέννητον, ἡλικίας μιᾶς μόλις ἡμέρας, ἔκλεψεν, εἰς τὴν γειτονιὰν τῆς Κυλλήνης, τὰς ἱερὰς βοῦς τοῦ μεγάλου κτηνοτρόφου τῆς ἐποχῆς του, τοῦ υἱοῦ τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διός, τοῦ πρεσβυτέρου δηλαδὴ ἀδελφοῦ του Ἀπόλλωνος. Ὁ Ἀπόλλων τὸν εὗρηκεν εἰς μίαν ἐσοχὴν τῶν βράχων τῆς Κυλλήνης, προσποιούμενον τὸν ἀθῶον. Τοῦ ἐζήτησε θυμωμένος νὰ μαρτυρήσῃ ποῦ ἔκρυψε τὰ κλαπέντα βώδια του.

—Ἐγώ, ὑψηλότατε ἀδελφούλη μου, νὰ κλέψω; Ἀνάθεμα τὴν ὥρα ποὺ μὲ γεννοῦσε χθὲς ἡ μητέρα μου σ' αὐτὸν τὸν κακορρίζικο τὸν κόσμο, ὅπου μὲ παίρνουν γιὰ κλέφτη, βυζανιάρικο βρέφος... Κ' ἔπειτα, τί θὰ πῇ βώδια; Τί πράμματα εἶνε τὰ βώδια; Δὲν τὰ εἶδα ἀκόμη στὴ ζωή μου...

Τὸ πονηρὸν τῆς μιᾶς ἡμέρας βρέφος ἔπεισε περὶ τῆς ἀθωότητός του καὶ τὸν Δία, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου τὸ ἐνήγαγεν ὁ Φοῖβος. Ἀλλὰ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ Ἀπόλλων τὸ ἔπιασεν εἰς τὰ πράσα, καθὼς ὡδηγοῦσε τὰ κλεμμένα βώδια εἰς νέον κρυψῶνα καὶ ἅπλωνε τὰ δέρματα τῶν σφαγμένων εἰς κάποιους βράχους διὰ νὰ στεγνώσουν. Μόλις ὁ διήμερος ζωοκλέπτης εἶδε τὰ στενά, ἐστρώθη χάμω καί, ὡσὰν νὰ μὴ συνέβη τίποτε, ἤρχισε νὰ παίζῃ τὴν λύραν ποὺ εἶχε μόλις κατασκευάσει ἀπὸ τὸ καύκαλο μιᾶς χελώνης, εἰς τὸ ὁποῖον ἐτέντωσε μερικὰ ἔντερα... Ὁ ταλαίπωρος ὁ Ἀπόλλων, ὁ ὁποῖος, ἀργότερα, ἔμαθε νὰ παίζῃ λύραν καὶ ὁ ἴδιος, δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀκούσει «ρεσιτάλ». Ἔμεινε μὲ τὸ στόμα ἀνοικτὸ καὶ ὁ Ἑρμῆς ἐγλύτωσε τὰ χειρότερα.

Διατί καὶ τώρα, σταματημένος πλέον εἰς μίαν μαρμαρίνην ἐφηβικὴν αἰωνιότητα, νὰ μὴ μᾶς ἐγελοῦσεν ὁ Ἑρμῆς τῆς Ἠλείας, ἀπὸ τὴν «ἀναμφισβητήτως» —ὅπως λέγουν οἱ εἰδικοί— ρωμαϊκὴν βάσιν του, περὶ τῆς ἑλληνικῆς του ἰθαγενείας καὶ τῆς Πραξιτελικῆς του γνησιότητος;

* * *

Ἂς ὑποθέσωμεν, ἐν τούτοις, ὅτι εἶνε πράγματι ρωμαϊκὸν ἀντίγραφον. Ἂς ὑποθέσωμεν, μάλιστα, διὰ νὰ μὴ μᾶς ἀπομείνῃ καμμία προκατάληψις, ὅτι εἶνε ἔργον κάποιου Ἀφγανοῦ καλλιτέχνου καὶ ὅτι ὁ Πραξιτέλης εἶνε ἀθῶος τοῦ μαρμάρου αὐτοῦ. Θὰ ἐτολμοῦσε κανεὶς νὰ ἐρωτήσῃ βαθυσεβάστως τοὺς σοφοὺς εἰδικοὺς κατὰ τί ἡ ἀλλαγὴ αὐτὴ τῆς πατρότητός του μεταβάλλει τὴν οὐσίαν του, τὴν οἱανδήποτε καλλιτεχνικήν του ἀξίαν. Διατί, μὲ ἄλλους λόγους, ἐὰν ἦτο ἔργον πραγματικὸν τοῦ Πραξιτέλους, θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ θαυμάζωμεν καὶ διατί, ἐὰν εἶνε ἀντίγραφον, πρέπει νὰ ὑποβιβάσωμεν σημαντικώτατα τὴν πρὸς αὐτὸ ἐκτίμησίν μας.

Ἀλλ' οἱ σοφοὶ «εἰδικοὶ» εἶνε ἄνθρωποι ποὺ ἐξηγόρασαν τὴν σοφίαν των καὶ τὴν εἰδικότητά των μὲ τὴν θυσίαν κάθε παλμοῦ ζωῆς ἀληθινῆς. Δι' αὐτοὺς ἕνα ἔργον τέχνης δὲν εἶνε μία ἀνθρωπίνη προσπάθεια ἀνατάσεως ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς πρὸς τὰ Ἀρχέτυπα—ὅπως τὰ ἔλεγαν οἱ Πλατωνικοί. Δὲν εἶνε τὸ γέννημα μιᾶς δημιουργικῆς ἐκστάσεως. Εἶνε, ἁπλῶς, ἀντικείμενον πρὸς ταξιθέτησιν καὶ τιμοκατάλογησιν (τί φρικτὴ λέξις!). Καὶ μὲ πόσην σοφὴν χαιρεκακίαν ἀνακαλύπτουν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ὅτι ἕνας πίναξ τοῦ Κορρέτζιο, ἐπὶ παραδείγματι, ποὺ ἀκριβοπληρώθη, δὲν εἶνε γνήσιον ἔργον τοῦ Κορρέτζιο, ἢ ὅτι ἕνας Γκρέκο δὲν εἶνε Γκρέκο πραγματικός. Διὰ νὰ τὸ ἐξακριβώσουν, προσφεύγουν κάποτε καὶ εἰς χημικὰς ἀναλύσεις τῶν χρωμάτων ἢ τοῦ μουσαμᾶ. Καὶ καλοῦν κατόπιν τὰ πλήθη τῶν «μορφωμένων» ἀνθρώπων νὰ ἀναθεωρήσουν τὴν ἐκτίμησίν των πρὸς τὸ ἔργον, ἀναλόγως τῆς νέας ταξιθετήσεώς του εἰς τὴν αὐθαίρετον αὐτὴν ἱεραρχίαν τῆς ἀξίας. Οἱ σοφοὶ εἰδικοὶ φέρονται ἐνίοτε πρὸς τὰ ἔργα τῆς τέχνης ὅπως οἱ ἄλλοι εἰδικοί, οἱ ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ἀσθένειαν μερικῶν ποὺ ἐκδηλοῦται εἰς συλλογὴν γραμματοσήμων. Ποίαν καλλιτεχνικὴν ἀξίαν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἕνα λιθογραφημένον τετραγωνίδιον χαρτιοῦ μὲ γόμμαν εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος του; Καὶ ὅμως ὑπάρχουν γραμματόσημα, ποὺ ἔχουν ἐκτιμηθῆ, εἰς χρῆμα, πολὺ περισσότερον ἀπὸ πραγματικὰ καλλιτεχνήματα.

* * *

Ἕνα ἔργον τέχνης ἔχει, ἐν τούτοις, κάποιαν πραγματικήν, σταθερὰν ἀξίαν. Ὁ καθεὶς ποὺ τὸ ἀντικρύζει προσδέχεται ἀπὸ αὐτὸ μεγαλυτέραν ἢ μικροτέραν συγκίνησιν καὶ εὐχαρίστησιν, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς δεκτικῆς του ἱκανότητος, αὐτὴ δὲ πάλιν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν βαθμὸν τῆς ἀτομικῆς του προσεγγίσεως πρὸς τὰ «ἀρχέτυπα» τοῦ καλοῦ. Διὰ ν' ἀναπτυχθῇ δὲ ἐλευθέρως ἡ ἱκανότης αὐτὴ τοῦ ἀτόμου, ἀπαιτεῖται πρὸ πάντων ἡ ἀπελευθέρωσίς του ἀπὸ κάθε προκατάληψιν —ἰδιαίτατα ἀπὸ τὴν προκατάληψιν τῆς σοφίας τῶν εἰδικῶν. Καὶ ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Ἑρμοῦ.

Ὅσοι ἐστάθησαν ἀπέναντι τοῦ ὡραίου αὐτοῦ μαρμάρου, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρωνται καθόλου διὰ ζητήματα τεχνικά, χωρὶς νὰ ἐπηρεάζωνται καθ' ὁλοκληρίαν ἀπὸ τὸ ὅτι ἀπεδίδετο εἰς τὸν Πραξιτέλη, χωρὶς νὰ πολυπραγμονοῦν διὰ τὴν βάσιν του ἢ διὰ τὸν κορμὸν τοῦ δένδρου ποὺ τὸ στηρίζει, ἠσθάνθησαν, χωρὶς ἄλλο, τὴν χαρὰν ποὺ δίδει ἡ θέα τοῦ ὡραίου. Μία ἁρμονία, μία πλουσία ἁπλότης, μία ὑγιὴς γαλήνη ἀναδίδεται ἀπὸ τὸ σύνολόν του. Ἡ ἔκφρασις τοῦ Ἑρμοῦ, ἡ χάρις τοῦ παιδὸς Διονύσου, καθὼς ἁπλώνει τὰ χέρια του πρὸς κάτι ποὺ φαίνεται ὅτι τοῦ ἐπεδείκνυεν ὁ Ἑρμῆς — ὅλ' αὐτὰ χαρίζουν τὴν ἤρεμον

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δημ. Χαλικιᾶ καὶ Ἐμμ. Περπινιᾶ, ὡς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

καὶ ἐφηρμόσαμεν τὸ γενικὸν δασμολόγιον διὰ τὰ ἐκ Γαλλίας ἐμπορεύματα. Ἴσως δι' αὐτὸν τὸν λόγον παρατηρεῖται τόση σπουδὴ εἰς τὰς διαπραγματεύσεις, ἃς διεξάγει ὁ κ. πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας. Ἡμεῖς ὅμως δὲν βλέπομεν τὸν λόγον ποὺ θὰ μᾶς ἔκαμνε νὰ βιασθῶμεν καὶ νὰ δεχθῶμεν πολυπλόκους ὅρους συνεννοήσεως, πρὶν τοὺς μελετήσωμεν καλά. Νὰ συμφωνήσωμεν μὲ τὴν Γαλλίαν, ναί, ἀλλὰ χωρὶς βίαν.

ΟΙ ΑΙΩΝΙΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ Εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ ἰδίως εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, οἱ κομμουνισταὶ ἀνέκαθεν ἀπέδωκαν ἐξαιρετικὴν σημασίαν. Καὶ ἐννοοῦν ἑκάστοτε νὰ δημιουργοῦν ταραχώδεις σκηνάς, ἀποβλέποντες εἰς τὴν γενίκευσιν τῆς ἐντυπώσεως, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἰδίως, ὅτι ὁ κομμουνισμὸς εἶνε δύναμις πραγματικὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἱκανὴ νὰ συγκλονίσῃ τὸ Κράτος. Χθὲς πάλιν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἀλλαχοῦ ἐσημειώθησαν ἔκτροπα, προκληθέντα ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς. Νομίζομεν ὅτι, ἀκριβῶς διότι εἶνε τόσον ἔκδηλοι αἱ προθέσεις καὶ οἱ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ τῶν κομμουνιστῶν, θὰ ἔπρεπε ν' ἀντιμετωπίζωνται αἱ ἀπόπειραι των πρὸς διατάραξιν τῆς τάξεως μὲ μεγαλυτέραν προληπτικὴν αὐστηρότητα. Συγκεντρώσεις ἀνέργων ἢ ἐργατῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶνε ἄγνωστον ὅτι ὑφίστανται τὴν κακοποιὸν ἐπίδρασιν τῶν πρακτόρων τῆς Μόσχας, θὰ ἔπρεπεν ἴσως νὰ μὴ ἐπιτρέπωνται, ἀφοῦ, κατὰ κανόνα, καταλήγουν εἰς συμπλοκάς. Ἡ συνταγματικὴ ἐλευθερία τοῦ συνέρχεσθαι νομίζομεν ὅτι ἔχει σαφῆ ὅρια. Σταματᾷ ἐκεῖ, ὅπου ἀρχίζει τὸ δικαίωμα τῶν πολιτῶν νὰ ἀξιοῦν νὰ μὴ διαταράσσεται ἡ ἡσυχία των.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΓΚΩΒΑΙΝ Ὁ ἀποθανὼν χθὲς Γάλλος δημοσιογράφος Αὔγουστος Γκωβαὶν, προσέβλεπε πάντοτε τὴν Ἑλλάδα ὡς πραγματικὴν φίλην καὶ εἰλικρινεῖς κατέβαλε προσπαθείας νὰ ὑπεραμυνθῇ τῶν ἑλληνικῶν δικαίων εἰς τὰς ἑκάστοτε παρουσιαζομένας περιστάσεις. Πολλάκις μᾶς ἠδίκησεν εἰς τὴν ἐκ τοῦ μακρὰν παρακολούθησιν τῶν ἐσωτερικῶν μας ζητημάτων, ἀλλὰ ἡ εὐθύτης τοῦ χαρακτῆρος του δὲν τοῦ ἐπέτρεψεν ἐξ ἄλλου νὰ μᾶς κρίνῃ ἐπ' ἄπειρον μονοπλεύρως, χωρὶς νὰ θέλῃ νὰ ἐξετάσῃ ἀπὸ προκατάληψιν καὶ τὴν ἀντίθετον ἄποψιν. Ὁ Αὔγουστος Γκωβαὶν ἔγραψε τοιουτοτρόπως πικροὺς λόγους πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, ὅταν ἦλθε, καταλυτὴς τῆς καμματικῆς συμφιλιώσεως ποὺ εἶχεν ἐπέλθει εἰς τὸν τόπον. Ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως, ὁ θάνατος τοῦ Γκωβαὶν εἶνε διὰ τὴν ἑλληνικὴν πατρίδα μία μεγάλη ἀπώλεια. Ὑπῆρξεν ὁ συνήγορος τοῦ ἔθνους μας κάθε φορὰν ποὺ οἱ μεγάλοι ἐπεζήτησαν νὰ μᾶς ἀδικήσουν, καὶ, μὲ τὴν ὀρθολογιστικὴν ἐπιχειρηματολογίαν του, πολλάκις ἐπέβαλε τὸ κῦρος του εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ἄλλων διαπραγματεύσεων. Ὁ Αὔγουστος Γκωβαὶν ὑπῆρξε φίλος τῆς Ἑλλάδος.

ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ Τὸ περὶ τῆς πωλήσεως τῶν Ναρκωτικῶν νομοσχέδιον προνοεῖ περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεώς των ἐφεξῆς ἀπὸ τὸ κράτος, οὕτως ὥστε νὰ μὴ σημειοῦνται πωλήσεις καταχρηστικαὶ ἀπὸ φαρμακεῖα ἢ νοσοκομεῖα, ἢ κλινικάς. Ἀλλ' ἡ μεγάλη πληγὴ τῆς Ἀνατολῆς εἶνε κυρίως ἡ λαθρεμπορία τῶν ναρκωτικῶν. Διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν δὲ καταδίωξίν της δὲν ἀρκεῖ νὰ ἐντείνουν ἡ ἀστυνομία καὶ αἱ ἄλλαι ἁρμόδιαι ἀρχαὶ τὰς προσπαθείας των. Πρέπει νὰ ψηφισθῇ καὶ αὐστηροτέρα τιμωρία τῶν λαθρεμπόρων τῶν ναρκωτικῶν, ὡς καὶ τῶν χρησιμοποιούντων αὐτά, διότι ἕως τώρα ἡ τιμωρία των εἶνε τόσον ἐπιεικής, ὥστε νὰ μὴ τὴν ὑπολογίζουν.

ΟΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΙ Ὑπεστηρίξαμεν ἐκ τῶν πρώτων καὶ ὅταν ἀκόμη ἄλλως ἐφρόνει ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ κυβέρνησις, τὴν ἀνάγκην τοῦ περιορισμοῦ τῆς καπνοκαλλιεργείας. Ἤδη τὸ ψηφισθὲν τοῦτο μέτρον ἐφαρμόζεται κατὰ τρόπον ἀποδεικνύοντα πόσον ἀμόρφωτα εἶνε τὰ ὄργανα εἰς τὰ ὁποῖα τὸ Κράτος ἀναθέτει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων του. Καταστρέφονται διὰ τῆς βίας σποραί, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο, πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ νόμου, εἰς περιφερείας, εἰς τὰς ὁποίας τώρα ἀπηγορεύθη ἡ καπνοκαλλιέργεια. Τοῦτο εἶνε ἐντελῶς ἄδικον, διότι ζημιοῦνται οἱ καλλιεργηταί, χωρὶς νὰ ἠμποροῦν νὰ χρησιμοποιήσουν ἐφέτος τοὺς ἀγροὺς των δι' ἄλλην σποράν. Λογικώτερον θὰ ἦτο νὰ ἀφεθοῦν ἐφέτος ἀνενόχλητοι οἱ ἔχοντες ἤδη καπνοφυτείας καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ αὐστηρῶς ἡ ἀπαγόρευσις ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

Η ΝΕΑ ΠΛΗΓΗ Ὅ,τι γίνεται μὲ τὰς μοτοσυκλέττας, κατὰ τὰς Κυριακὰς ἰδίως, εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ εἰς τὰς δημοσίας ὁδοὺς πρὸς τὰ περίχωρα, εἶνε ἐξωφρενικόν. Ἡ εὐκολία, μὲ τὴν ὁποίαν ἐδόθησαν μοτοσυκλέτται εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς ἀξιωματικοὺς ἐπλήθυνεν ἐπικινδύνως τὰ θορυβοῦντα καὶ ἀηδῆ αὐτὰ δίτροχα, τὰ ὁποῖα εἶνε κάτι τὸ ἑρμαφρόδιτον, μεταξὺ ποδηλάτου καὶ αὐτοκινήτου. Καὶ βλέπει κανεὶς εἰς κάθε βῆμα μοτοσυκλέττας μὲ «σάϊντ-κάρ», φερούσας τρία καὶ τέσσαρα κάποτε ἄτομα, νὰ τρέχουν μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα εἰς τοὺς ἐξοχικοὺς δρόμους, ὅπου κινδυνεύουν κάθε στιγμὴν νὰ συγκρουσθοῦν μὲ αὐτοκίνητα καὶ λεωφορεῖα. Νομίζομεν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ περιορισθῇ δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως ἡ ἀνωτάτη ταχύτης των καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβαινόντων — ὄχι πλέον τῶν δύο.

ΚΑΤ' ΑΠΟΜΙΜΗΣΙΝ Ἐγνώσθη ὅτι γίνεται καὶ ἐδῶ κίνησις, ἀπὸ ὡρισμένους μόνον ἰατρικοὺς κύκλους, φανταζόμεθα, ὅπως ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς τροποποιήσεως τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὑποστηριχθῇ σοβαρῶς δι' ὑπομνημάτων, φυλλαδίων, διαλέξεων κλπ. ἡ ἐλευθερία τῶν χειρουργικῶν ἐπεμβάσεων ἐπὶ τῶν κυριῶν τῶν μὴ διατεθειμένων ν' ἀναλάβουν τὸν ρόλον τῆς μητρός, ἀφοῦ ἐξεπλήρωσαν μεθ' ὅλων τῶν ἀπολαυῶν τὸν ρόλον τῆς ἐρωμένης ἢ τῆς συζύγου. Ἡ σχετικὴ κίνησις ἐνετάθη, ὡς γνωστόν, ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὴν Γερμανίαν ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀποκαλυφθείσης περιπτώσεως ἑνὸς διασήμου θεατρικοῦ συγγραφέως καὶ ἰατροῦ μετὰ τῆς βοηθοῦ του. Ἦτο δὲ ἑπόμενον νὰ σκεφθοῦν μερικοὶ νὰ τὴν ἐπεκτείνουν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα, νομίζομεν, εἶνε τόσονδιαφορετικὸν δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, ὥστε καὶ μόνον ἡ σκέψις περὶ ἀνακινήσεώς του —ὄχι εἰς τὴν θεωρητικὴν σφαῖραν, νὰ ἐξηγούμεθα— εἰς τὰ πεδία τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς νὰ προκαλῇ τὸν ἴλιγγον διὰ τὰς ἐνδεχομένας συνεπείας. Πιστεύομεν ὁπωσδήποτε ὅτι ὁ ἴλιγγος δὲν θὰ παρασύρῃ κανένα ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν ὑπευθύνων, ἐφόσον ἡ Ἑλλὰς δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ Γερμανία — μόνον δὲ μικρὰν Ἀγγλίαν ὑπεσχέθη μέχρι τοῦδε νὰ τὴν καταστήσῃ ὁ κ. Βενιζέλος.

Αἱ χθεσιναὶ Ἱπποδρομίαι

Κόσμος πολὺς παρηκολούθησε τὰς χθεσινὰς ἱπποδρομίας, αἵτινες διεξήχθησαν ὁμαλῶς καὶ κανονικῶς. Αἱ ἀποδόσεις ἦσαν ἱκανοποιητικαί, διότι πολλοὶ ἵπποι μὴ φαβορὶ διῆλθον πρῶτοι τὸ τέρμα. Ἡ Ροσέτι ἐκέρδισε τὸ Ἔπαθλον Θερμοπυλῶν. Ἡ Κάντρυ Γκὲρλ ὑπέκυψεν εἰς τὰ βάρη της, ἐλθοῦσα δευτέρα. Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Πρώτη Ἱπποδρομία, Ἑλληνικοὶ Μέδεν 1000 μ. — Πρῶτος ἦλθεν ὁ Παρνασσὸς μὲ τὸν Ἀνδρέαν, γκανιὰν 39, πλασσὲ 13, δεύτερος ὁ Κοῦκος 11.

Δευτέρα Ἱπποδρομία, Ἀραβικοὶ 1200 μ. — Πρῶτος ἦλθεν ὁ Μπίσμαρκ μὲ τὸν Λαμπὲρ, γκανιὰν 27, πλασσὲ 11, δεύτερος ὁ Σαρλὼ 11, τρίτο τὸ Ἀγόρι 13.

Τρίτη Ἱπποδρομία, Καθαρόαιμοι 1800 μ. — Πρώτη ἦλθεν ἡ Ἰωνία τοῦ κ. Λούβαρη μὲ τὸν Βαλιᾶνο, γκανιὰν 98' πλασσὲ 31, δετύερος ὁ Στρόμπολι πλ. 25 καὶ τρίτη ἡ Μάουντεν Πὰς 19.

Τετάρτη Ἱπποδρομία, Ἀγγλοαραβικοὶ 1200 μ. — Πρῶτος ἦλθεν ὁ Μπὸμπ Μέλτων μὲ τὸν Ραγκούσην, γκανιὰν 155, πλασσὲ 55, δευτέρα ἡ Ροζαμπέλα 15.

Πέμπτη Ἱπποδρομία, Καθαρόαιμοι 1600 μ. — Πρῶτος ἦλθεν ὁ Ροσέτι τοῦ κ. Καλαμάρη μὲ τὸν Ὅμηρο, γκανιὰν 33, πλασσὲ 11, δευτέρα ἡ Κάντρυ Γκὲρλ.

Ἕκτη Ἱπποδρομία, Ἀραβικοὶ 1200 μ. — Πρῶτον ἦλθε τὸ Τόκιο μὲ τὸν Βαλιᾶνο, γκανιὰν 58, πλ. 15, δεύτερος ὁ Σαλαμὰτ 18 καὶ τρίτος ὁ Σόνγκα 13.

Ἑβδόμη Ἱπποδρομία, Ἀραβικοὶ 1600 μ. — Πρῶτος ἦλθεν ὁ Μπουρχὰν μὲ τὸν Ἀνδρέαν, γκανιὰν 38, πλασσὲ 16, δεύτερος ὁ Συμπατὶκ 13.

Α' Σύνθετον 5×7 ἐξέδρας 1972 πλατείας 862.

Β' Σύνθετον 7×3 ἐξέδρας 1556 πλατείας 560.

καὶ βαθεῖαν ἀγαλλίασιν, ποὺ μόνον ἕνα ἔργον ποὺ ἐγγίζει πρὸς τὰ «ἀρχέτυπα» ἠμπορεῖ νὰ γεννήσῃ. Τί ἄλλο χρειάζεται; Καὶ κατὰ τί ἠμπορεῖ νὰ μεταβληθῇ ἡ ἐντύπωσις αὐτή, αὐτὴ ἡ ἐπίδρασις, ἀπὸ τὴν βεβαίωσιν ὅτι τὸ ἔργον δὲν ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ ἐργαστήριον τοῦ Πραξιτέλους, ἀλλ' εἶνε μόνον ἀντίγραφον τοῦ πρωτοτύπου ἐκείνου;

Κατὰ πόσον τὸ πρωτότυπον —ἂν πρόκειται πράγματι περὶ ἀντιγράφου— θὰ παρεῖχε μεγαλυτέραν συγκίνησιν καὶ χαράν, αὐτὸ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὸ γνωρίζωμεν καί, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει κανεὶς ὅρος συγκρίσεως, μᾶς εἶνε, εἰς τὸ τέλος, ἀδιάφορον.

⁂

Ἀντὶ ὅλων αὐτῶν τῶν ἀσκόπων συζητήσεων, ἀντὶ τῆς αὐτοκλήτου ἐμφανίσεως τῶν «εἰδικῶν» μὲ τὴν ξηρὰν τεχνικὴν πολυμάθειάν των, θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ ἐκαλλιεργεῖτο εἰς ἕναν λαὸν ἡ δυνατότης τοῦ νὰ γίνῃ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον εὐαίσθητος δέκτης τῆς χαρᾶς ποὺ ἀναβλύζει ἀπὸ κάθε ὡραῖον πρᾶγμα — καὶ ἰδίως ἀπὸ τὰ ὡραῖα ἔργα τῆς τέχνης. Ἡ δυνατότης αὐτὴ δὲν καλλιεργεῖται βέβαια, μὲ τὴν ἐπιβολὴν ὡρισμένων ἀντιλήψεων, ὡρισμένων γνωμῶν, ἐκ τῶν προτέρων σχηματισμένων, μὲ τὴν διδασκαλίαν. Εἶνε πολὺ προτιμότερον —διότι εἶνε, ἐπὶ τέλους, καὶ ἀξιοπρεπέστερον— νὰ ἀκούῃ κανεὶς νέους ἰδίως νὰ ὁμολογοῦν εἰλικρινῶς ὅτι ἡ Ἀκρόπολις δὲν τοὺς συγκινεῖ, διότι δὲν ἐννοοῦν ποῦ ἔγκειται ἡ ὡραιότης καὶ τὸ μεγαλεῖόν της, παρὰ νὰ βλέπῃ νέους ἰδίως ἀνθρώπους νὰ θαυμάζουν ἀγεληδὸν τὸν βράχον τοῦ Κέκροπος μὲ τὰ μάρμαρά του, διότι ἔτσι τοὺς ἐδίδαξαν ἢ διότι νομίζουν ὅτι, ἂν δὲν τὸν θαυμάσουν, θὰ φανοῦν ἀγροῖκοι.

Διὰ νὰ προσδεχθῇ κανεὶς πραγματικὴν χαρὰν ἀπὸ τὴν θέαν τῆς Ἀκροπόλεως, εἶνε ἀνάγκη νὰ ἠμπορῇ νὰ αἰσθανθῇ μέσα του κάτι ἀπὸ τὸ ἀναπτερύγισμα ποὺ ᾐσθάνοντο ἐκεῖνοι ποὺ ἔκτισαν τοὺς ναοὺς της καὶ ποὺ ἐδημιούργησαν τὰς ἁρμονίας της. Αὐτὸ τὸ αἴσθημα εἶνε βαθύ, ἤρεμον, δὲν ἔχει καμμίαν ὑστερικὴν βιαιότητα. Ἐκεῖνοι ποὺ ἐδημιούργησαν τὴν Ἀκρόπολιν καὶ τὸν Ἑρμῆν τῆς Ὀλυμπίας ἦσαν πρὸ πάντων ἐλεύθεροι ἄνθρωποι. Ἐλεύθερος πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς θεμελιωδῶς διὰ νὰ τοὺς ἐννοήσῃ. Ἐλεύθερος καὶ ἀπὸ κάθε πρόληψιν αἰσθητικήν.

Ν. ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ

Δύο ὡραῖαι νίκαι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀθλητισμοῦ

Ἡ Ἑλλὰς ἐνίκησε τὴν Αὐστρίαν εἰς τὸ τέννυς διὰ τὸ κύπελλον Ντάϊβις

Οἱ Τριεθνεῖς ἀγῶνες ἔληξαν μὲ πλήρη τὴν νίκην τῶν Ἑλλήνων ἀθλητῶν

Ἡ Ἑλλὰς βαθμοὶ 177, Αἴγυπτος 109 καὶ Ἰσπανία 87.— Κατερρίφθησαν δύο Ἑλληνικαὶ ἐπιδόσεις. — Τὸ κύπελλον Κριεζῆ κερδίζει ἡ Ἑλλάς.

Ὁ Γαραντζιώτης ἐνίκησε τὸν Αὐστριακὸν Ἄρτενς

Ἡ χθεσινὴ ἡμέρα, πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ ἕνα ἐνδιαφέροντα σταθμὸν εἰς τὴν καθόλου ἱστορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ θὰ παραμείνῃ πραγματικῶς ἀλησμόνητος εἰς τὴν μνήμην τῶν φιλάθλων. Ἐθριάμβευσε καὶ πάλιν διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ὁ ἑλληνικὸς ἀθλητισμός, καὶ ὁ θρίαμβος αὐτὸς δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ ἔχῃ ἰδιαιτέραν ἀπήχησιν. Ἀλλ' ἡ νίκη ἐκείνη ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἕνα πραγματικὸν θρίαμβον διὰ τὸν ἑλληνικὸν ἀθλητισμόν, καὶ διὰ τὴν ἐξέλιξίν του, ὑπῆρξεν ἡ τοῦ κυπέλλου Νταΐβις εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς ἔπειτα ἀπὸ πέντε πεισματώδεις συναντήσεις ἐνίκησε τὴν Αὐστρίαν εἰς τὸ τέννυς μὲ τρεῖς ἐπιτυχίας ἔναντι δύο. Τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Αὐστρία κατέχει μίαν ἐξαιρετικὴν θέσιν εἰς τὴν διεθνῆ οἰκογένειαν διὰ τοὺς καλούς της ἀντισφαιριστάς, καὶ ὅτι ὁ Ματέϊκα συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν 16 καλυτέρων παικτῶν τοῦ κόσμου εἶνε ἀρκετὸν διὰ νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν σημασίαν τῆς χθεσινῆς νίκης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς Αὐστρίας.

Ἐὰν χιλιάδες κόσμου παρηκολούθησαν τοὺς ἀγῶνας τοῦ Σταδίου καὶ κατέκλυσαν τὰς κερκίδας διὰ νὰ χειροκροτήσουν τὰς ὡραίας νίκας τῶν Ἑλλήνων ἀθλητῶν, εἰς τὸ τέννυς Κλοὺμπ ὀλιγότεροι ἀλλ' ἐκλεκτοὶ θεαταὶ παρηκολούθησαν τὰ δύο τελικὰ μὰτς μὲ τὴν ἀμφιβολίαν καὶ τὴν ἀγωνίαν ζωηρὰ ζωγραφισμένην εἰς τὰ πρόσωπά των. Θὰ νικοῦσε ἡ Ἑλλὰς ἢ Αὐστρία; Ἡ ὡραιότης τῶν σπὸρ ἔγκειται ἀκριβῶς εἰς τὴν ἀμφιβολίαν ,καὶ μία νίκη, τὴν ὁποίαν δὲν προβλέπει κανεὶς ἔχει πάντοτε μεγαλυτέραν σημασίαν. Ὁ κόσμος ἔφυγε χθὲς ἀπὸ τὸ Στάδιον ἀπολύτως ἱκανοποιημένος διὰ τὴν ἐμφάνισιν καὶ τὰς ἐπιτυχίας τῶν Ἑλλήνων ἀθλητῶν, ἀλλὰ τὸ συναίσθημα τὸ ὁποῖον ἐδοκίμασαν ἐκεῖνοι ποὺ παρηκολούθησαν τὰς συναντήσεις τοῦ τέννυς εἰς τὸν Ὅμιλον Ἀντισφαιρίσεως εἶνε κάτι ἀκόμη ἀνώτερον ἀπὸ τὴν χαράν. Ἡ ἀγωνία, ἡ ἀμφιβολία, ἡ χαρά, ἡ ἀνακούφισις ἦσαν τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἐδοκίμασαν χθὲς «χονδρικῶς» οἱ θεαταὶ τῶν διεθνῶν ἀγώνων ἀντισφαιρίσεως, ἀλλὰ ἀπεζημιώθησαν νομίζομεν πλήρως διὰ τὴν τρίωρον ἀγωνίαν των.

* * *

Ἀπὸ τὰς χθεσινὰς δύο συναντήσεις εἰς τὸ τέννυς, ἐκείνη ἡ ὁποία προεκάλεσε ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν θεατῶν ὑπῆρξεν ἡ μεταξὺ τοῦ Αὐστριακοῦ Ἄρτενς καὶ τοῦ Ἕλληνος Γαραντζιώτη, διαρκέσασα πλέον τῶν δύο ὡρῶν. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπὸ τὴν συνάντησιν αὐτὴν ἐξηρτᾶτο ἡ τελικὴ νίκη τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Αὐστρίας συνέτεινε ὥστε ὁ κόσμος νὰ παρακολουθήσῃ ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ ὅλας τὰς φάσεις τῆς συναντήσεως καὶ μὲ τὴν ἀγωνίαν ζωηρὰ ζωγραφισμένην εἰς τὰ πρόσωπά των. Εἰς τὴν ἐξέδραν κατάμεστον ἀπὸ κόσμον, αἱ προβλέψεις διὰ τὸ πιθανὸν ἀποτέλεσμα εὑρίσκονται εἰς ἡμερησίαν διάταξιν καὶ πολλοὶ δὲν διστάζουν νὰ θεωρήσουν τὸν Ἄρτενς νικητήν, ἐνῷ οἱ ψυχραιμότεροι δηλοῦν πίστιν πρὸς τὸ σοφὸν ρητὸν «μηδένα πρὸ τοῦ τέλους μακάριζε». Εἰς τὰ χειροκροτήματα ἐπίσης ὁ κόσμος εἶνε πολὺ προσεκτικός, ἐκ φόβου μήπως ἀκουσθῇ μεροληπτῆ ὑπὲρ ἑνὸς τῶν ἀντιπάλων, καὶ τὸ μὰτς διεξάγεται μέσα σ' ἕνα περιβάλλον ἀγωνιῶδες, καὶ ἀμφίβολον. Ἀπὸ τὰ πρῶτα λεπτὰ τοῦ ἀγῶνος διακρίνεται νευρικότης, ἡ ὁποία κατέχει ἀμφοτέρους τοὺς ἀντιπάλους, δικαιολογημένη ἄλλως τε ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ κάθε παίκτης ἔπαιζε τὸ ἐθνικὸν γόητρον.

Ὁ Γαραντζιώτης κερδίζει τὸ πρῶτον σὲτ μὲ γκαίημς 6)4, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ καλὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸ κοινὸν τὸ ὁποῖον διατηρεῖ ἐπιφύλαξιν διὰ τὴν ἔκβασιν τοῦ μάτς. Πράγματι ὁ Ἄρτενς εἰς τὸ ἄλλο παιγνίδι συνέρχεται, κερδίζει τὸ πρῶτον γκαίημς, τὸ ὁποῖον ἀνταποδίδει ὁ Γαραντζιώτης, ἀλλὰ ὁ Αὐστριακὸς σημειώνει ἀκόμη ἄλλα τρία γκαίημς εἰς τὴν σειράν, καὶ τὸ ἀναβιβάζει τελικῶς εἰς 6, κερδίζων τὸ σὲτ μὲ 6)2. Οἱ ἀντίπαλοι ἔχουν ἀπὸ ἕνα σέτ, καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ τρίτον. Ὁ Γαραντζιώτης κερδίζει τὰ πέντε πρῶτα γκαίημς ἐνῷ ὁ Αὐστριακὸς εἶχε σημειώσει μόνον ἕνα, καὶ ἐνομίζετο ἀπὸ ὅλους ὅτι τὸ σὲτ θὰ ἔληγε μὲ 6)1. Ἰδοὺ ὅμως ὅτι, ὁ Ἄρτενς πλασσάρει καλὰ τὸν Γαραντζιώτην, ἐπιτυγχάνει τρία συνεχῆ γκαίημς καὶ ἐχρειάσθη μεγάλη προσπάθεια ἀπὸ τὸν Ἕλληνα διὰ νὰ κερδίσῃ τὸ σὲτ μὲ 6)4. Ἡ Ἑλλὰς ὑπερέχει μὲ 2—1 καὶ συνεχίζεται ὁ ἀγὼν εἰς τὸ τέταρτον σέτ. Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις ἦτο ὅτι ὁ Γαραντζιώτης εἶνε κατά τι καλύτερος ἀπὸ τὸν Αὐστριακὸν καὶ ψυχραιμότερος. Ὁ Γαραντζιώτης ἐπιτυγχάνει δύο συνεχῆ γκαίημς, τὰ ὁποῖα ἀνταποδίδει ὁ Ἄρτενς. Ἀργότερον ὁ Ἕλλην κερδίζει πάλιν ἄλλα δύο ἀλλὰ καὶ πάλιν ὁ Αὐστριακὸς προπορεύεται κατὰ ἕνα. Πότε ὁ ἕνας πότε ὁ ἄλλος καὶ φθάνομεν εἰς τὰ5-6 διὰ νὰ τελειώσῃ τὸ σὲτ ὑπὲρ τοῦΑὐστριακοῦμὲ 8)6. Νέα καὶ πάλιν ἰσοπαλία, προκαλοῦσα δυσφορίαν καὶ ἐκνευρισμὸν μεταξὺ τῶν θεατῶν διότι πρόκειται νὰ παιχθῇ τὸ τελευταῖον σέτ, τὸ ὁποῖον θὰ ἀναδείξῃ τὸν νικητήν. Ἐὰν ἕνας ἀγὼν 5000 μέτρων μεταξὺ δύο ἀθλητῶν ἰσοδυνάμων εἶνε δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ ἀγωνίας μεταξὺ τῶν θεατῶν διὰ τὸ πεῖσμα μὲ τὸ ὁποῖον διεξάγεται μία συνάντησις μεταξὺ δύο παικτῶν ἰδίας κλάσεως ἐχόντων τὰς αὐτὰς πιθανότητας νίκης, εἶνε περισσότερον ἀκόμη συγκινητικὴ καὶ ἀγωνιώδης. Εἰς τὸν κλασσικὸν ἀθλητισμὸν ὑπάρχει πάντοτε ἡ ἐλπὶς δύο ἀθληταὶ νὰ ἀναδειχθοῦν ἰσόπαλοι, νὰ φθάσουν δηλαδὴ ταυτοχρόνως εἰς τὸ τέρμα ἢ νὰ πηδήσουν τὸ αὐτὸ μῆκος ἢ νὰ ρίψουν τὴν σφαῖραν εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόστασιν. Τὸ τέννυς εἶνε τὸ μόνον ἄθλημα εἰς τὸ ὁποῖον εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀναδειχθοῦν δύο παῖκται ἰσόπαλοι, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε ἕνας ἐξ αὐτῶν θὰ βγῇ νικητής. Δυνατὸν ἕνα σὲτ νὰ διαρκέσῃ μίαν ἡμέραν— ὑπάρχει ρεκὸρ 21—19 πάντως ὅμως θὰ ἀναδειχθῇ ὁ νικητὴς καὶ ὁ ἡττημένος. Ἰσοπαλία εἰς τὸ τέννυς δὲν ὑπάρχει ἀκόμη καὶ ὅταν δύο παῖκται παρουσιάζουν φαινομενικῶς τοιαύτας παικτικὰς ἰδιότητας. Τὸ τελευταῖον λοιπὸν σέτ, ἦτο ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ ἐξεκαθάριζε τὴν κατάστασιν καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τὸ κοινὸν παρηκολούθησε μὲ ἀγωνίαν.

Ὁ Γαραντζιώτης κερδίζει ἀμέσως τὰ δύο πρῶτα γκαίημς καὶ φαίνεται νὰ παίζῃ μὲ πεποίθησιν εἰς τὴν δύναμίν του καὶ μὲ πλήρη τὴν συναίσθησιν τῆς εὐθύνης ποὺ φέρει. Ἀπεναντίας ὁ Αὐστριακὸς παρουσιάζει καταφανῆ δείγματα κοπώσεως καὶ τὸν λόγον ἔχει ὁ Γαραντζιώτης, ὁ ὁποῖος διευθύνει τὸ παιγνίδι καὶ πλασσάρει τὸν ἀντίπαλον καταλλήλλως. Δύο ἀκόμη συνεχῆ γκαίημς καὶ ἡ νίκη ἤρχιζε νὰ χαμογελᾷ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐνῷ ὁ Ἄρτενς, παίζει μὲ τὸ συναίσθημα ὅτι ἡττήθη. Πράγματι μὲ 6)2 λήγει τὸ σὲτ καὶ μαζὶ μ' αὐτὸ καὶ ἡ νίκη τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ ἀθληταὶ δοκιμάζουν μετὰ τὴν ἀγωνίαν τὴν χαράν.

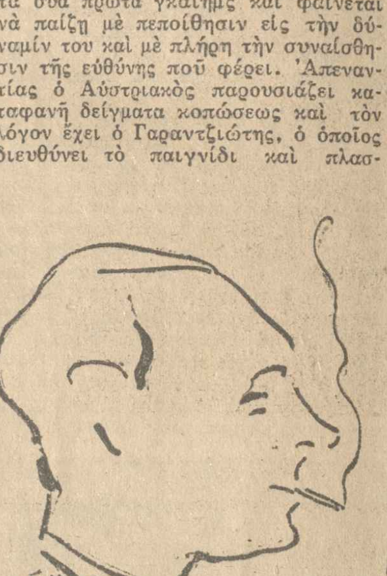

Ὁ Αὐστριακὸς τεννίστας Ἄρτενς

* * *

Διὰ τὴν συνάντησιν, ἡ ὁποία προηγήθη μεταξὺ τοῦ Ζερλέντη καὶ τοῦ Ματέϊκα, τὸ κοινὸν ἀμέσως προέκρινεν ὡς νικητὴν τὸν Ματέϊκα, ὅπερ καὶ συνέβη. Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ματέϊκα εἶνε ὁ καλύτερος παίκτης τῆς Αὐστρίας καὶ ὅτι ὁ Γαραντζιώτης, ὁ ὁποῖος σήμερον παρουσιάζεται καλύτερος τοῦ Ζερλέντη, κατώρθωσε νὰ τὸν νικήσῃ μὲ δυσκολίαν, συνέτεινεν ὥστε νὰ συνεχισθοῦν αἱ προβλέψεις τῶν θεατῶν ὑπὲρ τοῦ Αὐστριακοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ ἐκέρδισε εἰς τέσσαρα σέτ. Τὸ πρῶτον μὲ 6)3. Τὸ δεύτερον μὲ 6)1, τὸ τρίτον μὲ 6)8 καὶ τὸ τελευταῖον μὲ 6)3. Μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Αὐστρία εἶχον ἀνὰ 2 νίκας καὶ ἡ ἄλλη συνάντησις —περὶ τῆς ὁποίας ἐγράψαμεν— θὰ ἐβάρυνεν ἐπὶ τῆς πλάστιγγος. Ἀξιοσημείωτον ἐπίσης εἶνε τὸ γεγονὸς ὅτι ἐκτὸς τῶν ἐντὸς τοῦ τερραὶν θεατῶν πολὺ κόσμος, ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὰ ἀσκητήρια παρηκολούθει καὶ ἐζητωκραύγαζεν εἰς τὴν ἀναγγελλομένην κάθε ἐπιτυχίαν τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ θαυμάσιος Ἕλλην πρωταθλητὴς εἰς τὴν ἀντισφαίρισιν κ. Ο. Γκαραντζιώτης, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει τὴν νίκην της κατὰ τῆς Αὐστρίας διὰ τὸ κύπελλον Νταΐβις

Λόγῳ τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν συναντήσεων καὶ λόγῳ ἀκόμη τοῦ ὡραίου καιροῦ, ὁ χῶρος τῆς «Λέσχης Ἀντισφαιρίσεως» εἶχε πλημμυρίσει κυριολεκτικῶς ἀπὸ κόσμον. Τὰ θεωρεῖα, ἡ ἐξέδρα καὶ τὰ γύρω τοῦ γηπέδου μέρη παρουσίαζαν ἕνα μοναδικὸν φαινόμενον κοσμοσυρροῆς. Μέσα εἰς τὴν κοσμικὴν πλημμύραν ἐφαίνονταν κομψόταται ἀτθίδες καὶ ὡραιόταται παρεπιδημοῦσαι ξέναι κυρίαι φέρουσαι θαυμάσιες ἀνοιξιάτικες τουαλέτες. Θὰ μποροῦσε νὰ πῇ κανεὶς ὅτι ἡ «κοσμικὴ κίνησις» παρουσίαζεν ἴσον ἐνδιαφέρον μὲ τὴν χθεσινὴν ἀθλητικὴν κίνησιν. Νὰ ἀναφέρωμεν ὀνόματα; Περιττεύει, διότι δὲν ἔλλειπε κανένα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ στολίζουν τὰς κοσμικὰς στήλας. Παρόντα ἦσαν καὶ πολλὰ μέλη τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἄγγλον πρεσβευτήν.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἀγώνων τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συνδέσμου Ε.Γ.Α.Σ. ἐδεξιώθη τοὺς ξένους ἀθλητὰς εἰς τὰς αἰθούσας τῆς «Λέσχης Ἀντισφαιρίσεως» ὅπου τοῖς προσεφέρθησαν ἀναψυκτικὰ καὶ ἠγέρθησαν ἐγκάρδιοι προπόσεις.

Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ Ἰσπανοὶ ἀθληταὶ ἐξέφρασαν τὰς εὐχαριστίας των διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν ἧς ἔτυχον ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων συναδέλφων των καὶ τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ.

Ἐπηκολούθησε ζωηρότατος χορός, τοῦ ὁποίου μετέσχεν ὅλη ἡ κομψὴ νεολαία ὡς καὶ... μπρὶτζ ἀπὸ τοὺς σοβαρωτέρους εἰς τὴν παρακειμένην αἴθουσαν.

Μετὰ τὸ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα ἡ Ἑλλὰς εἰσερχομένη εἰς τὸν δεύτερον γῦρον τοῦ πρωταθλήματος θὰ συναντηθῇ ἐντὸς τοῦ Μαΐου ἐνταῦθα μὲ τὸν νικητὴν τοῦ ἀγῶνος Τσεχοσλοβακίας — Ἰσπανίας, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸν τελευταῖον, ὑπὸ τὴν γενικὴν κατάπληξιν.

— Οἱ ἀγῶνες τοῦ Σταδίου

Ἡ χθεσινὴ τελευταία ἡμέρα τῶν τριεθνῶν ἀγώνων τοῦ Σταδίου παρηκολουθήθη ἀπὸ πολὺν κόσμον καὶ τὸ Στάδιον εἶχε σχεδὸν πληρωθῇ. Τάξις ἀπόλυτος ἐπεκράτησε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἀγώνων καὶ τὰ ἀγωνίσματα ἐτελέσθησαν μὲ ἀκρίβειαν καὶ ταχύτητα.

Ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ τῶν 9 ἀγωνισμάτων ἐνίκησε χθὲς εἰς τὰ 8, θριαμβεύσασα καθ' ὁλοκληρίαν. Τὸ εὐχάριστον εἶνε ὅτι αἱ χθεσιναὶ ἐπιδόσεις ἦσαν πολὺ καλύτεραι ἀπὸ τὰς τῆς πρώτης ἡμέρας, ἰδίως εἰς τοὺς δρόμους. Διαπιστοῦμεν μὲ εὐχαρίστησιν τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὸ λεπτότερον εἶδος τοῦ ἀθλητισμοῦ τοῦ στίβου, τοὺς δρόμους δηλαδή, ἐξελισσόμεθα καὶ αὐτὸ εἶνε πρὸς τιμὴν τοῦ προπονητοῦ κ. Σιμιτσέκ. Ἀπὸ τοὺς χθεσινοὺς ἀγῶνας θὰ σημειώσωμεν τὴν φιλότιμον προσπάθειαν δύο ἀθλητῶν: τοῦ Κορρὲ καὶ τοῦ Μπεκιάρη. Ἀμφότεροι ἠγωνίσθησαν μὲ πεῖσμα, θάρρος καὶ ἑτοιμότητα, καὶ ἐπέτυχον δύο θαυμάσια ρεκόρ. Ὁ Κορρὲς εἰς τὰ 800 μέτρα κατέρριψε τὸ ρεκὸρ τοῦ Γεωργακοπούλου 2' 3'', ὑποβιβάσας αὐτὸ εἰς 2' 2'' 1)5, καὶ ὁ Μπεκιάρης εἰς τὰ 5000 μέτρα ἐσημείωσε τὸν θαυμάσιον χρόνον 15' 56'' 1)5, ἔπειτα ἀπὸ ὡραιοτάτη διαδρομὴν πίσω ἀπὸ τὸν Αἰγύπτιον Μωχαμέτ. Ὁ τελευταῖος ὑπῆρξε χθὲς ἀπὸ τοὺς διακριθέντας ξένους ἀθλητάς, καταρρίψας, ἐκτὸς τῆς νίκης του, τὸ ἐθνικὸν ρεκὸρ εἰς τὰ 5000 μ. μὲ 15' 42'', χρόνος ὁ ὁποῖος ὑπολείπεται κατὰ 3)5 ἐκείνου τὸν ὁποῖον ἐπέτυχεν εἰς τὰ Παναθήναια ὁ ὀλυμπιονίκης Λουκόλα. Οἱ Αἰγύπτιοι ἐσημείωσαν καὶ ἄλλο ρεκόρ, εἰς τὰ 800 μέτρα ἀπὸ τὸν Λεονκαβάλλο, καλύψαντα τὴν ἀπόστασιν εἰς 2' 2'' 3)5. Ὁ συναγωνισμὸς δηλαδὴ Ἑλλήνων καὶ Αἰγυπτίων ἀπέφερε τρία νέα ρεκόρ, ἐκτὸς τῆς σκυταλοδρομίας 1500 μέτρων εἰς τὴν ὁποίαν καὶ πάλιν ἡ πάλη ὑπῆρξε σκληρὰ καὶ οἱ Ἕλληνες ἐξησφάλισαν τὴν νίκην μὲ διαφορὰν στήθους. Τὸ ρεκὸρ ἦτο 3' 29'' 3)5, νέον ἑλληνικόν, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐσημείωσαν 3' 29'' 7)10. Ἡ διαφορὰ εἶνε σαφὴς ἔνδειξις τῆς πάλης, ἡ ὁποία διημείφθη. Τὰ 100 μέτρα, 400 μ. μετ' ἐμποδίων, ἅλμα τριπλοῦν, ἐπὶ κοντῷ, περιῆλθον εἰς ἡμᾶς χωρὶς δυσκολίαν, ἐπίσης καὶ ἡ σφαῖρα. Θὰ ἀναφέρωμεν τὴν καλὴν ἐμφάνισιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμαν οἱ Ἰσπανοί, ὑπολειφθέντες τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν βαθμολογίαν μόνον κατὰ 22 βαθμούς. Χθὲς ἐκέρδισαν τρεῖς τρίτας νίκας καὶ τέσσαρας τετάρτας καὶ ἄφησαν ἀρίστην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς θεατὰς διὰ τὴν πειθαρχίαν των καὶ τὴν προσπάθειάν των.

Ὁ νικητὴς τῶν 800 μέτρων Ἕλλην Κορρές, καταρρίψας τὸ ἑλληνικὸν ρεκόρ

* * *

Συγκινητικὴ καὶ θεαματικωτάτη ὑπῆρξεν ἡ διαδρομὴ τοῦ δρόμου 5 χιλιομέτρων, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνίκησεν, ὡς γράφομεν, ὁ Αἰγύπτιος Μωχάμετ, δείξας ἄριστα προσόντα δρομέως ἀντοχῆς. Ἀξιοπαρατήρητον εἶνε ὅτι ὁ ξηρόσαρκος Μωχάμετ ὁμοιάζει πολὺ εἰς τὸ στὺλ μὲ τὸν Λουκόλα. Καλὸς ἀθλητὴς ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους εἶνε καὶ ὁ Λεονκαβάλλο. Ἐπίσης καὶ ὁ Ρίβερς ἐπέτυχε νέον αἰγυπτιακὸν ρεκὸρ εἰς τὰ 400 μ. μετ' ἐμποδίων μὲ 58'' 4)5. Εἰς τὴν σκυταλοδρομίαν 1500 μέτρων ἡ ἑλληνικὴ ὁμὰς ἐκέρδισε παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα, χάρις εἰς τὸ καλὸ τρέξιμο τοῦ Κορρὲ καὶ τοῦ Ζωγραφάκη.

Εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν ἡ Ἑλλὰς ἔλαβεν 177 βαθμούς, ἡ Αἴγυπτος 109 καὶ ἡ Ἰσπανία 87.

Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου, ἡ πρώτη ἔλαβεν 130 καὶ ἡ δευτέρα 61.

* * *

Τὰ χθεσινὰ ἀποτελέσματα εἶνε τὰ ἑξῆς:

Δρόμος 100 μέτρων:
1) Λάμπρου 11'' 3)10, 2) Βαμβακᾶς (Ἑλλάς), 3) Νεράντζης (Αἴγυπτος), 4) Καπόνε, 5) Σερέις, 6) Ἀρεβάλο.

Δρόμος 800 μέτρων:
1) Κορρὲς (Ἑλλὰς) 2' 2'' 1)5 ρεκόρ, 2) Λεονκαβάλλο (Αἴγυπτος) 2'2'' 3)5 ρεκόρ, 3) Μπρουνόνε (Αἴγυπτος) 2' 4'' 3)5, 4) Ρουΐθ (Ἰσπανία) 2' 4'' 4)5, 5) Πασὴ (Ἑλλάς), 6) Μπίμπετς (Ἰσπανία).

Δρόμος 5000 μέτρων:
1) Μωχαμὲτ (Αἴγυπτος) 15' 42'' ρεκόρ, 2) Μπεκιάρης (Ἑλλὰς) 15' 56'' 3)5, 3) Τσουκαλᾶς (Ἑλλὰς) 16' 31'', 4) Πάϊρεβ, 5) Καστέλλο (Ἰσπανία), 6) Ρεχὴμ (Αἴγυπτος).

Δρόμος 400 μ. μετ' ἐμποδίων:
1) Μοιρόπουλος 56'' 4)5, 2) Μάντικας 57'' 2)5, 3) Ρίβερς (Αἴγυπτος) 58'' 4)5 ρεκόρ, 4) Ρόκα (Ἰσπανία) 60'', 5) Ντοῦρα (Ἰσπανία), 6) Γιαρντίνα (Αἴγυπτος).

Σκυταλοδρομία 1500 μέτρων:
1) Ἑλληνικὴ ὁμὰς (Κορρές, Ζωγραφάκης, Βαμβακᾶς, Λάμπρου) 3' 29'' 6)10, ρεκόρ.
2) Αἰγυπτιακὴ ὁμὰς (Λεονκαβάλλο, Ρίβερς, Πίνι, Νεράντζης) 3' 29'' 7)10δ
3) Ἰσπανικὴ ὁμάς.

Ὁ Αἰγύπτιος νικητὴς τῶν 5000 μέτρων Σάγιετ Μωχάμετ

Ἅλμα ἐπὶ κοντῷ:
1) Καραγιάννης 3 μ. 60, 2) Ἀνδρεόπουλος 3 μ. 60, 3) Κονσεγκὰλ (Ἰσπανία) 3 μ. 40, 4) Χατζηϊωσὴφ (Αἴγυπτος) 3 μ. 10, 5) Καζέλιας (Ἰσπανία) 2 μ. 55.

Ἅλμα τριπλοῦν:
1) Καστρινάκης (Ἑλλὰς) 13 μ. 60, 2) Σπυριδάκης (Ἑλλὰς) 13 μ. 19, 3) Κονσεγκὰλ (Ἰσπανία) 12 μ. 99, 4) Χατζηϊωσὴφ (Αἴγυπτος) 12 μ. 66, 5) Ρόκα (Αἴγυπτος) 12 μ. 50.

Ὁ Μοιρόπουλος, νικητὴς τοῦ δρόμου 400 μ. μετ' ἐμποδίων

Σφαιροβολία:
1) Καραμπάτης (Ἑλλὰς) 12 μ. 84, 2) Φλῶρος (Ἑλλὰς) 12 μ. 45, 3) Ντοῦρα (Ἰσπανία) 11 μ. 45, 4) Καζέλα (Ἰσπανία) 9 μ. 82, 5) Βασδέκης 9 μ. 51, 6) Ἀρβανιτόπουλος (Αἴγυπτος) 9 μ. 36.

Ἑλληνικὴ δισκοβολία (ἐπίδειξις):
1) Καραμπάτης (Ἑλλὰς) 35 μ. 79, 2) Φλῶρος (Ἑλλὰς) 30 μ. 06, 3) Ἀρβανιτόπουλος (Αἴγυπτος) 29 μ. 67. Τὸ ρεκὸρ τοῦ Καραμπάτη εἶνε πολὺ καλὸν καὶ ἀποδεικνύει τὴν φόρμαν τοῦ ἀθλητοῦ αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἀγώνων ἐγινεν ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων καὶ ἐπάθλων εἰς τοὺς νικητάς. Ἔπαθλα προσέφεραν ὁ Σύνδεσμος Ε.Γ.Α.Σ. διὰ τὸν νικητὴν τῶν 5000 μ., ἡ Παιδαγωγικὴ Ἑταιρεία δύο ἔπαθλα διὰ τοὺς νικητὰς τῶν 1500 καὶ 400 μέτρων καὶ ἡ Ὀλυμπιακὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὸν νικητὴν τῶν 200 μέτρων.

— Ὀλυμπιακὸς - Ἀπόλλων 2—2

Παρῆλθεν ἀπαρατήρητος λόγῳ τῶν ἀγώνων τοῦ Σταδίου καὶ τοῦ Κυπέλλου Νταΐβις ἡ ποδοσφαιρικὴ συνάντησις πρωταθλήματος Ὀλυμπιακοῦ—Ἀπόλλωνος, ἡ ὁποία, ὅπως μαρτυρεῖ τὸ ἐπιτευχθὲν ἰσόπαλον ἀποτέλεσμα 2—2, παρουσίασε μεγάλον ἐνδιαφέρον. Κατὰ τοὺς παρακολουθήσαντας τὸ μάτς, ὁ Ἀπόλλων ἔπαιξε ἐξαιρετικὰ καλὰ καὶ θὰ ἐνίκα τὸν Ὀλυμπιακόν, ἐὰν οἱ κυνηγοί του σαν ψυχραιμότεροι καὶ πλέον ἀποτελεσματικοί. Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀφότου ἤρχισαν αἱ συναντήσεις τοῦ πρωταθλήματος διὰ πρώτην φορὰν ἔρχεται ἰσόπαλος πρὸς ἄλλην ὁμάδα.

Ὁ Ὀλυμπιακὸς ἰσοφάρισε ἀπὸ πέναλτυ.

—Παναθηναϊκὸς - Ἡρακλῆς 3—1

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Θεσσαλονίκης, ὁ Παναθηναϊκὸς ἐνίκησε τὸν Ἡρακλέα δι' ἀπὸ πρωτάθλημα μὲ 3—1 εἰς τὸ γήπεδον. Εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον ὁ Παναθηναϊκὸς ἐνέτυχε δύο γκὸλ ἀπὸ τὸν Τσολίναν καὶ Μαρινάκην μὲ τὴν ὑπεροχὴν πρὸς τὸ μέρος του. Εἰς τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον ἀμφότεραι αἱ ὁμάδες ἐσημείωσαν ἕνα γκὸλ καὶ ὁ ἀγὼν ἔληξε μὲ τὴν νίκην τοῦ Παναθηναϊκοῦ 3—1.

X

Μετὰ τοὺς ἀνωτέρω ἀγῶνας ἡ βαθμολογία τοῦ πρωταθλήματος παρουσιάζεται ὡς ἑξῆς:

	Ἀγῶνες	Βαθμοὶ
1. Ὀλυμπιακὸς	9	17
2. Παναθηναϊκὸς	8	12
3. Ἄρης	5	7
4. Ἕνωσις	4	3
5. Ἡρακλῆς	7	7
6. Π.Α.Ο.Κ.	5	3
7. Ἀπόλλων	9	4
8. Ἐθνικὸς	7	1

— Τὸ πρωτάθλημα Μεσογείου

Σήμερον ἄρχονται οἱ ἀγῶνες διὰ τὸ πρωτάθλημα ἀνατολικῆς Μεσογείου μὲ συμμετοχὴν Αἰγυπτίων, Αὐστριακῶν, Ἄγγλων, Γάλλων, Γερμανῶν, Ἰταλῶν κλπ. ἄσσων τῆς ρακέτας. Οἱ ἀγῶνες θὰ γίνωνται εἰς τὰ ἀσκητήρια τοῦ Ὁμίλου Ἀντισφαιρίσεως μὲ ὥραν ἐνάρξεως 3ην μ. μ.

Οἱ Αὐστριακοὶ ἐθεώρησαν τὴν νίκην τῶν εἰς τὸ κύπελλον Νταΐβις πλέον ἢ ἐξησφαλισμένην, καὶ χαρακτηριστικὸν εἶνε τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἀθλητικὴ ὁμοσπονδία τῆς Αὐστρίας, τοὺς ἐτηλεγράφησε νὰ ἐπιστρέψουν ἀμέσως μετὰ τὴν νίκην των εἰς τὴν Βιέννην.. Κατὰ τηλεγραφικὰς εἰδήσεις ἐκ τῆς αὐστριακῆς πρωτευούσης ἡ ἧττα τῶν Αὐστριακῶν ἐνταῦθα προὐξένησε κατάπληξιν καὶ ἐσχολιάζετο εὐρύτατα.

SAK.—

Ἐκδόσεις.

Ὑπὸ τοῦ βιβλιοπωλείου Εὐθυμίου Τριανταφύλλου (57 Ἀκαδημίας) ἐξεδόθη Θεμ. Τσάτσου: De Scriptis et Scriptoribus anonimis.

Θέατρα.

(Ἀπογευματιναὶ—ἑσπεριναί).
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ (Ἀδελφῶν Ἀμάρ). Ἑσπερινὴ 9.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Θίασος Ἀργυροπούλου). «Ἔρως ἐπὶ πιστώσει».
ΜΟΝΤΙΑΛ. (Ἐπιχειρήσεις Α. Μακέδου).— «Ἱστορία τῆς Ἀθήνας» τοῦ κ. Μωραϊτίνη.
ΟΛΥΜΠΙΑ 7 μ. μ. Ρεσιτὰλ τῆς βιολιστρίας δ. Ἀσκητοπούλου.
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Ἐλεύθερα Μουσικὴ Σκηνή). «Παντρεύω τὰ κορίτσια μου».
ΤΡΙΑΝΟΝ. (Ἑταιρεία Ἑλλ. Καλλιτεχνῶν). Ἔναρξις τὴν Παρασκευήν.

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Τὸ περιδέραιον τῆς Βασιλίσσης».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Τὸ τραγοῦδι τῶν ἐθνῶν».
ΙΝΤΕΑΛ. «Τὸ τραγοῦδι τοῦ Σόχο» μὲ τὸν τενόρον Κὰρλ Μπρίσσον.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἐρωτικὸν» (ἀκατάλληλον) μὲ τὴν Ἴντα Ρίνα.
ΟΥΦΑ. «Τὸ ξανθὸ ἀηδονάκι» μὲ τὴν Ἔλσα Ἔλστερ.
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Μὴ ρωτᾷς γιατί».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τρελλὴ περιπέτεια» μὲ τὴν Μαρὶ Μπέλλ καὶ Ζὰν Μυρά.

Συνοικιακά

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Καταχτηταί».
Α.Ο.Δ.Ο. «Ὁρατὸς Μπρούμτς».
ΑΡΗΣ. «Ρωμαντικὴ νύχτα».
ΒΥΡΩΝ. «Οἰκογενειακὸς φίλος».
ΕΛΛΑΣ. «Πύργος τοῦ τρόμου».
ΕΤΟΥΑΛ. «Ἡ Ἄγνωστος».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ὑπὸ τὴν θάλασσαν».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ «Τζὼν Μπάρυμορ».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ὄνειρα χαμένα».

Πειραιεύς

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Οὐδὲν νεώτερον ἀπὸ τὸ Μέτωπον».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἡ Ὑψηλότης διατάσσει».
ΧΑΪ-ΛΑΪΦ. «Στοργή».

ΤΗΝ 2 ΜΑΪΟΥ
Ἑλληνίδες καὶ Ἕλληνες ἀγοράσατε
ΤΟ «ΠΑΡΛΑΝ»

Ἡ χθεσινὴ ἑορτὴ τῆς «Παιδικῆς Ἀδελφωσύνης»

Ἡ «Παιδικὴ Ἀδελφωσύνη» ἔδωσε χθὲς εἰς τὰ διακόσια παιδάκια τῆς τὴν ἐτησίαν πασχαλινὴν ἑορτήν των. Ἡ συγκέντρωσις ἔγινεν εἰς τὴν «Αἴγλην» τοῦ Ζαππείου τὴν 11ην π.μ.

Κάτω ἀπὸ τὰ πεῦκα τοῦ κήπου τῆς «Αἴγλης» παρεκάθησαν εἰς κοινὸν πρόγευμα εὔπορα καὶ ἄπορα παιδάκια ἀδελφωμένα. Χάρις εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τῶν κυριῶν τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων καὶ τοῦ τμήματος αὐτοῦ τῆς Παιδικῆς Ἀδελφωσύνης τὸ μενοῦ ἦτο ἄφθονον εἰς ψητὸ τῆς σούβλας, τυρόπητες, κοκορέτσι, κόκκινα αὐγὰ καὶ ἰδίως γλυκίσματα καὶ φροῦτα, τὰ ὁποῖα ἐγεύθησαν μὲ πολλὴν ὄρεξιν οἱ μικροὶ συμπαθεῖς συνδαιτυμόνες.

Τὸ γεῦμα ηὐλόγησεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, καθ' ὅλην δὲ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ἐπαιάνιζεν ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου.

Τὰ παιδάκια ἐτραγούδησαν, ἐχόρευσαν, διεσκέδασαν καὶ ἐπέρασαν μὲ δυὸ λόγια μερικὰς ὥρας ἀληθινῆς χαρᾶς καὶ φαιδρότητος.

Ἐπίσημα γεύματα

Χθὲς εἰς τὸ «Σέσιλ» τῆς Κηφισιᾶς παρετέθη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνοϊαπωνικοῦ Συλλόγου ἐπίσημον πρόγευμα πρὸς τιμὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτοῦ τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς κ. Καβασίμα.

Διαλέξεις

Σήμερον 7 μ.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἡ ἑβδόμη διάλεξις τῆς Ἑταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν. Ὁμιλητὴς ὁ κ. Φαίδων Κουκουλὲς μὲ θέμα: «Ἐν βαρύτιμον τραπεζομάνδηλον μὲ παραστάσεις ἐκ τοῦ βίου τῶν Βυζαντινῶν». Κατὰ τὴν διάλεξιν θὰ προβληθῶσι πολλαὶ φωτειναὶ εἰκόνες.

—Τὴν Τετάρτην 21 τρέχ. καὶ ὥραν 7 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ὁ καθηγητὴς κ. Σωτ. Π. Ἰγγλέσης εἰς τὴν Ἑταιρείαν Φίλων τοῦ Λαοῦ (Εὐριπίδου 12) μὲ θέμα: «Ἐντυπώσεις ἐκ τῆς ἐκδρομῆς τῶν Ἱεροσολύμων», μὲ προβολὰς φωτεινῶν εἰκόνων. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

—Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν ὁ νομικὸς σύμβουλος αὐτοῦ δικηγόρος κ. Κωνστ. Νικολετόπουλος θὰ ὁμιλήσῃ σήμερον Δευτέραν καὶ ὥραν 7 μ.μ. μὲ θέμα: «Νέαι κατευθύνσεις τῆς πτωχευτικῆς δικαιονομίας». Πορίσματα τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου ἐν Βιέννῃ (1930) πρὸς προστασίαν τῶν πιστωτῶν, εἰς ὃ παρέστη ὁ κ. Νικολετόπουλος ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους.

Ἡ παράστασις τοῦ Φασουλῆ. — Πῶς διασκεδάζουν τὰ παιδάκια.

Ἡ χθεσινὴ τακτικὴ παιδικὴ παράστασις τοῦ «Συνδέσμου παιδικῶν κινηματογράφων» εἰς τὸ «Ἀττικὸν» εἶχε καὶ μίαν ὡραίαν ἔκπληξιν διὰ τοὺς μικροὺς θεατάς. Μετὰ τὴν προβολὴν τῶν ταινιῶν ἐδόθη ἕνα πρωτότυπο χαριτωμένο ἑλληνικὸ ἔργο, γραμμένο ἐπίτηδες διὰ νὰ παιχθῇ ἀπὸ ἕνα νουμέρο Φασουλήδων καὶ χάριν τῶν παιδιῶν, ποὺ παρακολουθοῦν τὰς παραστάσεις τοῦ «Συνδέσμου». Ὁ Φασουλῆς τεχνικώτατα παιγμένος ἐσκόρπισε τὸν ἐνθουσιασμὸν εἰς τὰς ἑκατοντάδας τῶν παιδιῶν, ποὺ εἶχαν καταλάβει ὅλας τὰς θέσεις τοῦ «Ἀττικοῦ», μὲ τὴν ἐξυπνάδα του, τὰ τραγουδάκια του, τὰ πειράματά του καὶ ἰδίως μὲ τὰ ἐπιτήματά του, ποὺ ἀπηύθυνεν εἰς τοὺς μικροὺς θεατάς, οἱ ὁποῖοι ἐπαντοῦσαν ὁμαδικῶς καὶ συμμετεῖχον οὕτω εἰς τὴν δρᾶσιν τοῦ ἔργου. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν ἰδίως ἐκορυφώθη ὅταν ἡ λύσις τοῦ ἔργου ἐδόθη ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς θεατάς. Ὁ Φασουλῆς ἐπευφημήθη καὶ ἀνεκλήθη... ἐπὶ σκηνῆς μὲ φωνάς, χειροκροτήματα καὶ ποδοκροτήματα, μὲ δυὸ λόγια μὲ ἀληθινὸν πανζουρλισμόν, ποὺ ἀπετέλεσε καὶ τὴν μεγαλυτέραν ἱκανοποίησιν τῶν ὀργανωτῶν τῆς παραστάσεως καὶ τὴν διασκέδασιν τῶν συνόδων τῶν παιδιῶν.

Αἱ διαλέξεις τῆς Ἑκατονταετηρίδος

Σήμερον Δευτέραν ὥραν 7 μ.μ. συνεχιζομένων τῶν διαλέξεων τῆς Ἑκατονταετηρίδος, θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῷ «Παρνασσῷ» ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρυστίας κ. Παντελεήμων περὶ τῶν κληρικῶν ἡρώων τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Ἑταιρείας Ἱστορίας τῆς Ἰατρικῆς θὰ γίνουν αἱ κάτωθι ἀνακοινώσεις:

α') Κονταγύρη: Ἡ ἱστορία τῆς προθέσεως τῶν κάτω ἄκρων, β') Ἐμ. Λαμπαδαρίου: Ἡ Παιδολογία παρ' ἀρχαίοις, γ') Π. Ροντοπούλου: Περὶ τῶν ἰατρικῶν ὅρων, δ') τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀρ. Π. Κούζη: Τὸ πρῶτον σταθμῶν ἔργον τοῦ ἰατροῦ Ρυμοπούλου κατὰ κώδικα τῆς μονῆς τῶν Ἰβήρων.

Ἐκθέσεις.

Πολὺς καὶ ἐκλεκτὸς κόσμος ἐπεσκέφθη χθὲς εἰς τὸν «Παρνασσὸν» ἔκθεσιν ἔργων ζωγραφικῆς τοῦ γνωστοῦ καλλιτέχνου κ. Π. Ν. Λύτρα, ἐκφράσεις εὐμενεῖς διὰ τὴν ἐν γένει ἐργασίαν τεχνοτροπίαν του καὶ συγχαρητήρια θερμότατα τῶν συμπαθῶν φον.

Συναυλίαι

Ὑπενθυμίζομεν τὴν σήμερον ὥραν 7 μ. μ. διδομένην εἰς τὸ «Ὀλύμπια» συναυλίαν τῆς ἐκλεκτῆς βιολιστρίας δ. Νέλλης Ἀσκητοπούλου μὲ πρόγραμμα ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρον. Εἰς τὸ πιάνο θὰ συνοδεύσῃ ὁ κ. Δ. Μητρόπουλος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Βαπτίσεις

Ὁ κ. Δημήτριος Συνίκης, ἰατρός, ἀνεδέξατο χθὲς ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ θυγάτριον τοῦ κ. Εὐστρατίου Μούγερ ὀνομάσας αὐτὸ Ἑλένην.

Γάμοι

Ὁ κ. Ὀδυσσεὺς Χατζόπουλος καὶ ἡ δὶς Ζωὴ Νοτάρη ἐνυμφεύθησαν.

Ἀφίξεις

Ἐπανῆλθε μετὰ μακρὰν ἐν Παρισίοις ἐκπαίδευσιν ὁ ἰατρὸς Χ. Κ. Θαλασσινός, Τ. ἐσωτερικὸς τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδρ. Συγγροῦ. Δέχεται ὁδὸς Σατωβριάνδου 32 (Ὁμόνοια) ὥρ. 10—1 μ.μ. καὶ 6—8 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

Ἰατροί

Τὸ ἰατρεῖον Σωτηρίου Ἀγγελίδου μετεφέρθη Μενάνδρου 58.

—ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΑ - ΟΥΡΟΛΟΓΙΚΑ θεραπεύονται παρὰ τοῦ ἰατροῦ Κυριλλου Ι. ΚΑΜΑΡΙΩΤΗ, ἐκπαιδευθέντος ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ εἰς τὰ Ν)μεῖα Necker, St Louis. Εἰδικὸν Ἠλεκτροθεραπευτήριον. Δέχεται ἀπὸ 9—1 π.μ. καὶ 4—8 1)2 μ.μ., ΓΕΡΑΝΙΟΥ 17α (Ὁμόνοια).

— Δ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ - Ι. ΝΙΚΑΣ, ἰατροὶ δερματικῶν καὶ ἀφροδισίων νοσημάτων, ἐν Παρισίοις ἐκπαιδευθέντες, δέχονται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐμμ. Μπενάκη 25 (Προσοστείου) Ἰατρεῖον των, 9—12 καὶ 5—8 μ.μ.

Ὁ ἰατρὸς Β. ΚΕΛΕΜΕΝΗΣ δέχεται καθ' ἑκάστην ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου Ἀκαδημίας 44. Τοὺς ἀπόρους δωρεάν, Εὐριπίδου 14.

— Ἡλιο—θαλασσο—θεραπευτήριον ἐν ΓΛΥΦΑΔΙ ἰατροῦ Α. ΔΙΟΥΓΚΑ (Ἀθῆναι. Ζαΐμη 20. 4—6 μ. μ.)

— ΔΗΜ. ΤΣΗΡΟΣ, διευθυντὴς ὠτο-ρινο-λαρυγγολόγος ἰατρὸς Πολιτικοῦ Νοσοκομείου, Κουμουνδούρου 21 (γωνία Ἁγίου Κωνσταντίνου) —6 μ. μ. Τηλ. 52-10.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, πατέρα καὶ ἀδελφὸν
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΖΑΓΚΑΝ
ἀντισυνταγματάρχην ἐν ἀποστρατείᾳ θανόντα χθές, κηδεύομεν σήμερον τὴν 4 μ.μ. ὥραν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ νοσοκομείου «Εὐαγγελισμός».
Ἡ σύζυγος Ἀγλαΐα. Τὰ τέκνα Γεώργιος, Χρῆστος, Ἀθηνᾶ, Πελοπίδας, Εἰρήνη καὶ Σωκράτης. Ὁ ἀδελφὸς Δημήτριος Παναβέλης.

Τὴν λατρευτήν μας
ΠΙΠΙΤΣΑΝ Α. ΣΠΑΝΟΥ
θανοῦσαν κηδεύομεν σήμερον Δευτέραν καὶ ὥραν 10 1)2 π. μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας (Κολοκοτρώνη 25), εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτση).
Ἀθῆναι 20 Ἀπριλίου 1931
Οἱ Γονεῖς: Ἀλέξανδρος Σπανός, Μαρίκα Σπανοῦ. Ἡ Ἀδελφή: Φωφὼ Α. Σπανοῦ.
(Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

Η Καθημερινή 5-6-31

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ	ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	.. 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ	ΔΟΛΛ. 15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	.. 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ.	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » »	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	» 6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	» 100-200

Ἀπὸ τοὺς χθεσινοὺς ἀγῶνας τοῦ Σταδίου

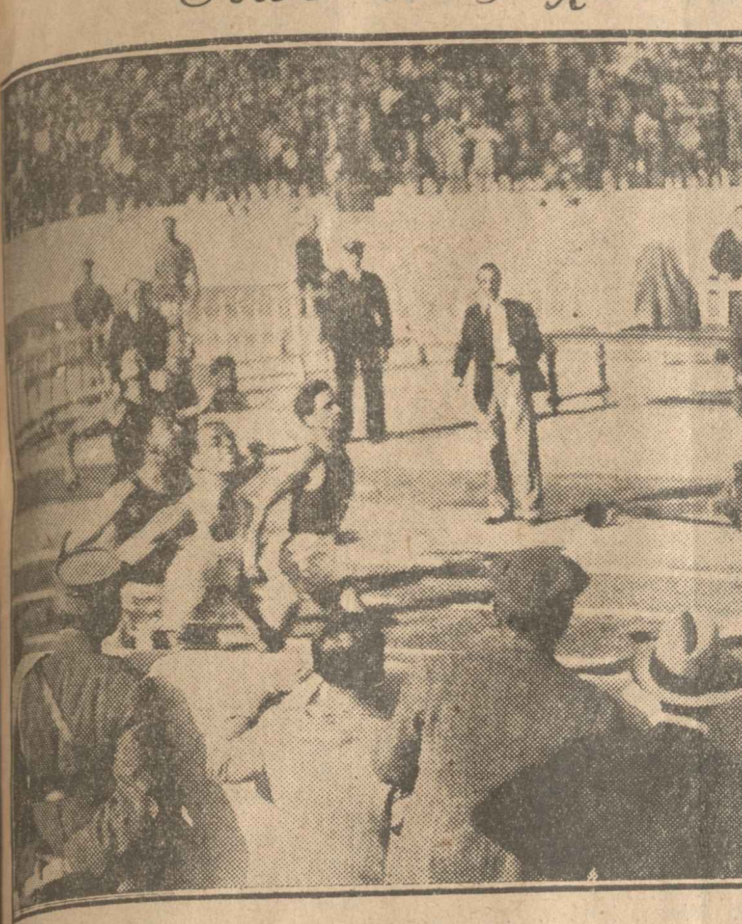

Οἱ δρομεῖς τῶν 100 μέτρων φθάνουν εἰς τὸ τέρμα.

Ὁ κ. Ἀνδρεόπουλος εἰς τὸ ἅλμα ἐπὶ κοντῷ

Ἡ παιδικὴ ἀδελφοσύνη

Χθὲς εἰς τὸ Ζάππειον εὔπορα παιδάκια προσέφεραν γεῦμα εἰς ἀπόρους ὁμιλήκους των.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν Ὀλιγαρχικῶν καὶ τοῦ Ὑψηλάντη εἰς τὸ Ἄργος

Ἡ δυσφορία τῶν στρατιωτικῶν καὶ τοῦ λαοῦ.— Τὰ περὶ συνωμοσιῶν.— Ὁ Ὑψηλάντης ἀποτρέπει τὴν ἐπανάληψιν σκηνῶν εἰς βάρος τῶν προκρίτων. — Συσκέψεις εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ὑψηλάντη. — Ὁ Μαυροκορδᾶτος φθάνει εἰς τὰς Πάτρας.— Μία ἐπιστολὴ τοῦ Ἰγνατίου.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Ἡ δήλωσις ἐκείνη τῶν πληρεξουσίων τῶν εὑρισκομένων εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον ἐξῆψε περισσότερον τὰ πνεύματα. Ὅλοι εἰς τὸ Ἄργος ἦσαν ἀνάστατοι. Οἱ στρατιωτικοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ ἐφώναζαν δημοσίᾳ, διεμαρτύροντο, ἀπειλοῦσαν. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν ὅπλων τῆς ἐπαρχίας καὶ πολιτάρχης Δημήτριος Τσώκρης δὲν κατώρθωνε νὰ ἐπιβάλῃ τὴν τάξιν. Ὁ Φωτάκος ἰσχυρίζεται μάλιστα ὅτι ἔγιναν καὶ συνωμοσίαι κατὰ τῶν προκρίτων.

«Ἀνεφάνησαν, γράφει, διάφοροι Ἑταιρεῖαι κατὰ τῶν ἀρχόντων, ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ ἐκτελέσουν τὸ σχέδιόν των, διότι ἐκαρτεροῦσαν τοὺς Καλαβρυτινοὺς καὶ ἄλλους προκρίτους, ὅσοι ἔλειπαν, διὰ νὰ τοὺς καταστρέψουν ὅλους μαζύ».

Βέβαια ὁ Φωτάκος ἠθέλησε νὰ δώσῃ ζωηρὰν εἰκόνα τῆς καταστάσεως καὶ τοῦ ἐρεθισμοῦ τῶν πνευμάτων κατὰ τῶν προκρίτων, πρὸς τοὺς ὁποίους διέκειτο καὶ αὐτὸς δυσμενῶς, καὶ ἔγραψε μίαν ὑπερβολήν. Διότι ἂν πράγματι εἶχαν γίνῃ συνωμοσίαι τόσον σοβαραί, ὥστε ν' ἀναφέρωνται, πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι συμμετεῖχαν εἰς αὐτὰς οἱ στρατιωτικοί, καὶ ἂν ὄχι ἀπ' εὐθείας οἱ κορυφαῖοι, ἐξάπτοντο ὅμως οἱ ἀκολουθοῦντες τούτους σωματάρχαι, ὁ Τσώκρης, ὁ Νικηταρᾶς, ὁ Σταϊκόπουλος καὶ οἱ ἐκ τῶν δύο πολεμικῶν νήσων ἐπὶ τῆς ξηρᾶς εὑρισκόμενοι καὶ ἄλλοι, οἱ διαθέτοντες ὅλην σχεδὸν τὴν ἔνοπλον δύναμιν τὴν συγκετρωμένην μεταξὺ Ἄργους καὶ Ναυπλίου διὰ τὴν πολιορκίαν τοῦ φρουρίου. Ἡ δύναμις αὐτὴ ἔφθανε νὰ κτυπήσῃ οἱ πρόκριτοι μὲ τὰς μικρὰς συνοδείας τῶν σωματοφυλάκων ποὺ τοὺς ἀκολουθοῦσαν, καὶ ἂν πράγματι ἀνεμένετο ἡ ἄφιξις τῶν ἀπὸ τὸν Ἅγιον Γεώργιον διὰ νὰ ἐκτελεσθοῦν τοιοῦτοι συνωμοτικοὶ σκοποί, τὸ κακὸν δὲν θὰ ἀπετρέπετο ὅταν ὀλίγον ἀργότερα ἦλθαν. Ἀλλὰ συνωμοσίαι δὲν ἔγιναν. Τοὐναντίον καὶ ὁ Κολοκοτρώνης καὶ ὁ Ὑψηλάντης ἐνδιαφερόμενοι πολὺ διὰ τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις, ὑπῆρξαν διαλλακτικοὶ εἰς τὸν πολιτικὸν ἐκεῖνον ἀνταγωνισμὸν καὶ δὲν προέβησαν εἰς τὴν παραμικρὰν ἐνέργειαν οὔτε ὅταν ὀλίγον ἔξω ἔχαναν τὸ πολιτικὸν ζήτημα, οἱ δὲ κατώτεροι στρατιωτικοὶ ἀρχηγοὶ οἱ ἐξαρτώμενοι ἀπὸ αὐτοὺς ἐφάνησαν φίλοι τῆς τάξεως.

Συνωμοσίαι λοιπὸν δὲν ἔγιναν, ἀλλ' ἐπεκράτει τόσος ἀναβρασμός, ὥστε ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ διαδραματισθοῦν σκηναὶ σοβαρώτεραι ἀπὸ ἐκείνας ποὺ εἶχαν συμβῆ εἰς τὰ Βέρβαινα καὶ τὴν Ζαράκοβαν. Ὁ Ὑψηλάντης μετεχειρίσθη τότε ὅλην του τὴν ἐπιβολὴν πρὸς ἀποσόβησιν νέων ταραχῶν καὶ ἀνωμαλιῶν ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἐκινδύνευε νὰ ἀναβληθῇ πάλιν ἡ συγκρότησις μιᾶς ἰσχυρᾶς ἀρχῆς. Διὰ νὰ συγκρατηθοῦν οἱ ζωηρότεροι ἐδίδοντο τότε περὶ τὸν Ὑψηλάντη διαβεβαιώσεις ὅτι καταρτίζεται ἤδη σχέδιον διοικήσεως κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικὸν διὰ τὸν λαὸν καὶ τοὺς στρατιωτικούς, δηλαδὴ δημοκρατικώτερον ἀπὸ ἐκεῖνον ποὺ θὰ ἤθελαν οἱ πρόκριτοι, καὶ ὅτι τοῦτο θὰ ἐψηφίζετο ἀμέσως μόλις θὰ τὰς ἐργασίας της ἡ συνέλευσις. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἦτο ἀκριβές. Πράγματι εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ὑψηλάντη ἐγίνοντο διαρκῶς συσκέψεις τῶν ἐπισήμων στρατιωτικῶν καὶ τῶν εὑρισκομένων εἰς τὸ Ἄργος πληρεξουσίων ἐπὶ διαφόρων σχεδίων πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ. Μεταξὺ τούτων ἦσαν οἱ φιλικῶς διακείμενοι πρὸς τὸν Ὑψηλάντην ἀντιπρόσωποι τῆς Ὕδρας καὶ τῶν Σπετσῶν καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν πληρεξουσίων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου, ὅλοι σχεδὸν ὀλιγαρχικοὶ καὶ σύμφωνοι πρὸς τοὺς παραμένοντας ἀκόμη εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον ἀντιπροσώπους τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἀχαΐας καὶ τῆς Κορινθίας. Ἠκούοντο λοιπὸν εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ὑψηλάντη καὶ γνῶμαι ἀντίθετοι πρὸς τὰ σχέδια ποὺ ἤθελε νὰ ὑποβάλῃ, καὶ ἐκ μέρους μάλιστα πολλῶν, ἂν ὄχι τῶν περισσοτέρων ἐκ τῶν εὑρισκομένων ἤδη εἰς τὸ Ἄργος.

Τὰς ἀπόψεις αὐτῶν τῶν τελευταίων καὶ τὴν κατὰ τοῦ Ὑψηλάντη ἀντίδρασιν ἐνίσχυσαν ταχύτατα ἐνέργειαι τῶν ἐκτὸς τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Ἑλλάδος παραγόντων. Εἶχεν ἀφιχθῆ τὴν 19ην Νοεμβρίου εἰς τὰς Πάτρας ὁ Μαυροκορδᾶτος μὲ τοὺς πληρεξουσίους τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος Ἰωάννην Κωλέττην, Φώτον Μπόμπορην, Φώτον Καραπάνον, Ἀλέξανδρον Τσιμπουρόπουλον καὶ Σπυρίδωνα Κουρουμέλην διὰ τὴν συνέλευσιν. Τὸν Μαυροκορδᾶτον ἠκολούθει καὶ ὁ Κωστάκης Καρατζᾶς. Ἐκεῖ οἱ Στερεοελλαδῖται πληρεξούσιοι ὑπέστησαν μικρὰν περιπέτειαν. Κατὰ τὴν μετάβασίν των εἰς τὸ Ἀχαϊκὸν στρατόπεδον διὰ νὰ συνεχίσουν ἐκεῖθεν τὴν πορείαν των πρὸς τὸ Ἄργος, ἐνήργησεν ἐπιτυχῆ ἐπίθεσιν κατὰ τῶν περὶ τὰς Πάτρας εὑρισκομένων σωμάτων ὁ Γιουσοὺφ πασᾶς καὶ κατὰ τὴν φυγὴν ποὺ ἐπηκολούθησεν, ὁ Μαυροκορδᾶτος καὶ οἱ σύντροφοί του ἔχασαν τὰς ἀποσκευὰς καὶ τὰ ἄλογά των. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐχρειάσθη ἐκ τοῦ ἀτυχήματος ἐκείνου μικρὰ προπαρασκευὴ διὰ τὴν συνέχισιν τῆς πορείας, ποὺ θὰ ἐπεβράδυνεν ὀλίγον τὴν μετάβασιν τῆς συνοδείας εἰς τὸ Ἄργος, ὁ Μαυροκορδᾶτος προαπέστειλεν ἐκεῖ τὸν Καρατζᾶν μὲ ἐπιστολὰς τοῦ Ἰγνατίου ἀπὸ τὴν Πίζαν καὶ τοῦ Πολυχρονιάδη ἀπὸ τὸ Παρίσι, διὰ νὰ προλάβῃ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων καὶ νὰ ἐπηρεασθοῦν ἐκ τούτων τὰ πνεύματα. Αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Ἰγνατίου περιεῖχαν ὁδηγίας διὰ τὴν σύστασιν τῆς «Ἐθνικῆς διοικήσεως» καὶ ὑπεδείκνυαν ὡς ἀνάγκην τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Ὑψηλάντη. Ὁ Ἰγνάτιος ἀπηύθυνε κατὰ πρῶτον πρὸς τὸν Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν ἐντὸς τῆς ὁποίας εὑρίσκοντο καὶ πρὸς ὅλους τοὺς ἱεράρχας, τοὺς προκρίτους καὶ τοὺς στρατιωτικοὺς ἀρχηγοὺς τῆς Πελοποννήσου, καθὼς καὶ πολυσέλιδον ὑπόμνημα διὰ τὴν μορφὴν τοῦ πολιτεύματος.

«Πανιερώτατε,

»Ἐμπιστεύομαι τὸ περικλειόμενον εἰς τὸν ποιμαντικὸν καὶ πατριωτικὸν ζῆλόν της, διότι ἡ πατρὶς κινδυνεύει, ἂν δὲν συστηθῇ Ἐθνικὴ Διοίκησις καὶ νὰ εἶνε ὄχι μόνον ἀρεστὴ εἰς τὸ γένος, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ξένας Δυνάμεις, αἵτινες νομίζουν ὅτι πειράζεται ἡ ἡσυχία τῶν λαῶν των ἀπὸ κάθε νεοφανὲς σύστημα. Τὸ σύστημά σας τὸ βλέπουν ὡς σύστημα Καρβουνάρικον, καὶ διαβάλλουν καὶ ἔχουν καὶ δίκαιον, διότι τοιοῦτο τὸ ἐκήρυξεν ἀπ' ἀρχῆς ὁ Ὑψηλάντης καὶ ἕως δὲν βλέπουν Διοίκησιν, ἔχουν δίκαιον καὶ νὰ λέγουν ὅσα λέγουν.

»Διὰ νὰ ἡσυχάσετε τὴν Εὐρώπην, διὰ ν' ἀποκτήσετε φίλους καὶ διὰ νὰ μὴ χάσετε τὴν Ρωσσίαν, πρέπει νὰ συστήσετε Διοίκησιν. Ἄλλέως οἱ κόποι σας εἶνε χαμένοι.

»Ὅταν ἄρχισε τὸ κίνημα τοῦ Ὑψηλάντη καὶ ἐλάβατε καὶ σεῖς αὐτοῦ συγχρόνως τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας, ἡ Μεγαλειότης του ὁ Αὐτοκράτωρ κατέκρινε τὸ κίνημά σας καὶ ἐκηρύχθη ἐναντίος, ὡς καὶ οἱ σύμμαχοί του. Χάρις εἰς τὴν ἀνοησίαν τῆς Ὀθωμανικῆς διοικήσεως, τὸ πρᾶγμα ἔλαβε τώρα ἄλλην μορφήν. Ἀλλὰ θέλων νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὰ ὁμόθρησκα ἔθνη πάσχοντα, δὲν θέλει νὰ ταράξῃ τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης, οὔτε νὰ γνωρίσῃ ἑταιρείαν διοικοῦσαν, ἐνῷ κατέκρινε δημοσίως εἰς τὴν συνέλευσιν τοῦ Λεϊμπὰχ τὸ νέον τοῦτο σύστημα τῶν ἑταιρειῶν, ὡς αἴτιον κακῶν ἀποτελεσμάτων. Δὶς ἔλαβον τότε γράμματα ἀπὸ τὴν συνέλευσιν τοῦ Αἰγίου, ἐνῷ ἦτο ἀκόμη ἐδῶ ὁ Τομαρόπουλος. Πλὴν ἦτο κεραυνὸς εἰς ἐμὲ ὅσα περιεῖχον αὐτὰ τὰ γράμματα καὶ ἔκρινα ἀναγκαίαν τὴν σιωπὴν διὰ νὰ μὴ σᾶς προξενήσω δειλίαν εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν κινημάτων σας. Μετὰ ταῦτα ἄρχισε ν' ἀλλάζῃ ἡ σκηνὴ καὶ ἦλθε τὸ πρᾶγμα ὡς μᾶς συμφέρει καὶ ὡς ἠθέλουσαμεν νὰ τὸ ἐπιθυμήσωμεν. Ἀλλὰ χρειάζεται γνῶσις καὶ προσοχὴ διὰ νὰ μὴ χάσωμεν μὲ τὸ φέρσιμόν μας μίαν τόσον δυνατὴν προστασίαν, ἥτις μόνη φθάνει νὰ συστήσῃ πολιτικὴν ὕπαρξιν τῆς πατρίδος μας μὲ τὴν πραγματικήν της δύναμιν καὶ νὰ ματαιώσῃ τὰς ἐναντιότητας τῶν ἐχθρῶν μας.

»Παρακαλῶ, Πανιερώτατε νὰ ἀναγνώσετε μὲ προσοχὴν τὸ κοινὸν γράμμα μου, νὰ στείλετε ἴσα πρὸς τοὺς ἀπόντας καὶ νὰ προσπαθήσετε μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις σας διὰ νὰ συστηθῇ Ἐθνικὴ Διοίκησις, καὶ θέλει σᾶς γνωρίσῃ μίαν ἡμέραν ἡ πατρὶς εὐεργέτην.

»Ὁ ἀγὼν εἶνε μέγας καὶ τὸ κίνημα τοῦ Γένους τολμηρόν. Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅλα καὶ νὰ μὴ ἔχωμεν ἄλλον σκοπὸν καὶ ἄλλο τέλος, εἰμὴ ἓν μόνον, πῶς νὰ σωθῇ ἡ πατρὶς καὶ τὸ παράδειγμα πρέπει νὰ τὸ δώσωσιν οἱ ἀρχηγοὶ καὶ οἱ ἐν τοῖς πράγμασι.

»Ἐλπίζω ὅτι ὀγλήγορα ἐλευθεροῦται καὶ ἡ ἐπαρχία σας καὶ προλαμβάνω νὰ σᾶς συγχαρῶ. Εὔχομαι νὰ στεφανωθῶσιν οἱ ἀγῶνες σας μὲ αἰσίας ἐκβάσεις καὶ νὰ σᾶς γνωρίσω μίαν ἡμέραν καὶ προσωπικῶς ὅταν αἱ περιστάσεις τὸ εὐκολύνουν καὶ δὲν εἶμαι πλέον ἀναγκαῖος ἐδῶ. Μὲ αὐτὴν τὴν ἐλπίδα μένω.

»1821 Νοεμβρίου 18—30 ἐκ Πισῶν.

Ἀδελφὸς σας ἐν Χριστῷ καὶ εἰς τοὺς ὁρισμούς σας
Ὁ Μητροπολίτης Ἰγνάτιος.»

Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ Πελοποννησιακὴ Γερουσία.

Οἱ ἐπιδρομεῖς τοῦ βυθοῦ

Ὁ τρόμος τῶν θαλασσῶν

Αἱ περιπέτειαί μου μὲ τὰ ὑποβρύχια

Ἀφηγήσεις τοῦ Γερμανοῦ πλοιάρχου τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ Μὰξ Βαλεντίνερ

63ον

Μ' ἕνα λόγο: γίνηκα περβολάρης. Τὸ «ἀφεντικό» μου, ὁ ἀνακτορικὸς ἀρχικηπουρός, ἦταν ἰδεαλιστής. Ἀγαποῦσε τὶς τεράστιες σέρες του, ἀγαποῦσε τὰ λουλούδια του, κουβέντιαζε μαζί τους σὰν νὰ ἦσαν ἄνθρωποι καὶ προσπαθοῦσε νὰ μὲ κάμῃ νὰ νοιώσω κ' ἐγὼ τὴν περὶ ζωῆς φιλοσοφίαν του καὶ τὰ μυστήρια τῆς τέχνης του. Γιατί τὸ ἐπάγγελμά του τὸ ἐθεωροῦσε τέχνη ὑψηλή.

Κατ' ἀρχὰς ἐχρειάσθη φυσικὰ ν' ἀρχίσω ἀπὸ τὸ ἄλφα, ὅ ἐστι — ἐπὶ τοῦ προκειμένου— νὰ βρίσκωμαι σκυφτὸς ὅλη τὴν ἡμέρα καὶ νὰ ξεκαθαρίζω τὸν τόπο ἀπὸ τ' ἀγριοβότανα. Τὸ βράδυ μὲ πονοῦσε ἡ ράχη μου τόσο πολύ, ποὺ βογγοῦσα καθὼς ἔπεφτα νὰ ξαπλωθῶ.

Ὁ Κάϊζερ εἶχε χτίσει γιὰ τοὺς **ἐργάτες τοῦ κτήματός του μικρὰ** σπιτάκια, μονοκατοικίες, ἔτσι ποὺ νὰ ζηλεύῃς γι' αὐτὰ τὸν κάθε ἐργάτη.

—Θὰ εἶνε βέβαια εὐχαριστημένοι πολὺ οἱ ἐργάτες, ἔ; ρώτησα τὸ «ἀφεντικό» μου.

—Κολοκύθια! ἀποκρίθηκε αὐτός. Ἂν ξεσπάσῃ πουθενὰ στὴν Ἀνατολικὴν Πρωσσία ἐργατικὴ ἀπεργία, οἱ πρῶτοι ποὺ ἀκολουθοῦν εἶνε τοῦτοι ἐδῶ.

Τρεῖς ἑβδομάδες δούλευα κιόλας σὰν περβολάρης, ὅταν κατέφθασε ἕνα πρωὶ ὁ νεαρὸς κύριος φὸν Ἔτσντορφ μὲ τὴ χαριτωμένη του γυναῖκα. Ὁ Ἔτσντορφ μόλις εἶχε παντρευτῆ, κ' ἔκανε μὲ τὴ γυναῖκα του τὸ ταξεῖδι τοῦ γάμου. Εἶχα τὴν ἀντίληψη πὼς ἔμαθα πιὰ κάμποση κηπουρική, κ' ἔτσι ἀποχαιρέτησα τὸ δάσκαλό μου.

Πολὺ κοντὰ στὸ Καντίνεν εἶχαν οἱ Ἔτσντορφ ἕνα δικό τους ὑποστατικό. Πῆγα λοιπὸν ἐκεῖ, γιὰ νὰ ἀπολαύσω ἐπὶ ἀρκετὸν καιρὸ τὴ λαμπρὴ ζωὴ πυργοδεσπότη. Πηγαίναμε κυνήγι, κάναμε μεγάλες ἐκδρομὲς μὲ βάρκες, πότε μὲ κουπιὰ καὶ πότε μὲ πανί, στὸ Κουρικὸ Χάφφ, στοῦ ὁποίου τὴν παραλία κεῖται τὸ Καντίνεν...

Ὡς τόσο παρακολουθοῦσα ταχτικὰ τὶς ἐφημερίδες καὶ περίμενα καθημέρα νὰ διαβάσω τίποτα θετικώτερο γιὰ τὴν ὑπόθεση τῶν ἐκδόσεων Γερμανῶν ἀξιωματικῶν. Τὸ σχέδιό μου ἦταν τοῦτο: Ἂν ἡ ζωή μου στὸ γερμανικὸ ἔδαφος καθίστατο ἀδύνατος καὶ ἐπέμεναν ὁπωσδήποτε αἱ γερμανικαὶ ἀρχαὶ νὰ μὲ ἐκδώσουν, τότε νὰ περάσω κοντινὰ σύνορα καὶ νὰ καταφύγω στὴ σοβιετικὴ Ρωσσία, ὅπως προσφέρω στοὺς Ρώσσους τὶς ὑπηρεσίες μου ὡς ὀργανωτὴς τῶν ὑποβρυχίων. Ἤξερα πὼς οἱ Ρῶσσοι εἶχαν ἀκόμη ὑποβρύχια, καὶ μάλιστα ὑποβρύχια ποὺ εἶχαν ἐν μέρει κατασκευασθῆ στὴ Γερμανία, στὰ ναυπηγεῖα «Γκερμάνια». Γιατί νὰ μὴ δοκιμάσω κ' ἐκεῖ τὴν τύχη μου;

Ἀφοῦ ὅμως ἐπὶ ἑβδομάδες δὲν ἀνεκάλυψα τίποτα στὶς ἐφημερίδες σχετικὸν μὲ τὴν ὑπόθεση τῶν ἐκδόσεων, ἄρχισα νὰ βαριεστίζω στὸ Καντίνεν. Εὐχαριστώντας μ' ὅλη μου τὴν καρδιὰ τοὺς Ἔτσντορφ γιὰ τὴ φιλοξενία τους, τοὺς ἀπεχαιρέτισα καὶ γύρισα πίσω στὸ Κίελο.

Κ' ἔφτασα ἴσια-ἴσια στὸ Κίελο τὴν ἡμέρα ποὺ ὑπεγράφετο ἡ εἰρήνη καὶ ποὺ ἔγιναν γνωστοὶ οἱ ὅροι τῆς συνθήκης...

Ἦταν καταθλιπτικοί.

Δὲν μιλῶ γιὰ τὸ τρομαχτικὸ κτύπημα, ποὺ κατεφέρθη ἐναντίον ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, ποὺ ἔχει συνείδηση τῶν δικαιωμάτων του. Δὲν μιλῶ γιὰ τὸν ἀνήκουστον κυνισμὸ τῶν οἰκονομικῶν ὅρων, ποὺ ἐπετέθησαν σ' ἕνα λαὸ ψόφιο τῆς πείνας.

Δὲν μιλῶ γιὰ τὴν κοροϊδία τῆς ἐκχωρήσεως καθαρῶς γερμανικῶν ἐδαφῶν σὲ ἀντίπαλο κατώτερο ἀπὸ ἀπόψεως πολιτισμοῦ...

Δὲν μιλῶ γιὰ τὴν Ποσνανία, οὔτε γιὰ τὴν κατοχὴ τῆς περιοχῆς τοῦ Ρήνου... (Ἀκολουθεῖ)

Ἡ Ἑλληνικὴ βιομηχανία

Ἡ παράδοσις τῶν πρώτων ἑλληνικῶν σκηνῶν τοῦ ἐργοστασίου Ὀρλὼφ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν κρατικῶν προμηθειῶν, ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν ταγματάρχην κ. Παπαδημητρόπουλον, τὸν λοχαγὸν κ. Φαρδέλλον καὶ τὸν χημικὸν κ. Παπανικολάου. Αὗται προεκρίθησαν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐξ ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν τὰς ὁποίας ἐπρομηθεύετο μέχρι τοῦδε τὸ Κράτος.

Εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον τοῦ Ντούσσελντορφ

Ὁ Πέτερ Κοῦρτεν δὲν ᾐσθάνθη ποτὲ τύψεις...

Αἱ καταθέσεις τῶν μαρτύρων

Ἡ τρίτη ἡμέρα τῆς δίκης

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 15 Ἀπριλίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Μετὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ κακουργιοδικείου τοῦ Ντούσελντορφ, ἡ ὁποία διεξήχθη τῶν θυρῶν «σχετικῶς» κεκλεισμένων, διὰ νὰ δυνηθῇ ὁ Πέτερ Κοῦρτεν νὰ ἐκθέσῃ μὲ ὅλας τὰς ἀποτροπιαστικὰς λεπτομερείας τὰ ἐγκλήματά του καὶ νὰ ἐξηγήσῃ τί τὸν ἐξώθει εἰς τὴν διάπραξίν των, σήμερον ἡ δίκη ἐπανελήφθη δημοσίᾳ. Ἤρχισαν αἱ καταθέσεις τῶν μαρτύρων.

Ὁ Πέτερ Κοῦρτεν, ὁ ὁποῖος παρουσιάζει μερικὰ ἴχνη κοπώσεως, ἔχει ἤδη καθίσει εἰς τὸ ἑδώλιόν του, ὅπου φυλλομετρεῖ χωρὶς πολλὴν προσοχὴν τὸν φάκελλον τῶν σημειώσεών του, ὅταν εἰσέρχωνται οἱ δικασταί. Ὁ κατηγορούμενος διατηρεῖ τὴν ἰδίαν πάντοτε ἀταραξίαν του, μίαν ἀταραξίαν τόσον καταπληκτικήν, ὥστε ὁ πρόεδρος δρ Ρόζε, ὑπὸ τὸ κράτος ἐμφανοῦς ζωηροτάτης συγκινήσεως, μόλις κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως, ἀπευθύνεται πρὸς τὸν «δαίμονα», ὁ ὁποῖος κατ' ἀρχὰς φαίνεται σὰν νὰ μὴν τὸν ἀκούῃ:

— Πρὶν προχωρήσωμεν εἰς τὴν διαδικασίαν, τοῦ λέγει ὁ πρόεδρος, θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐπανέλθω εἰς τὰς χθεσινὰς ὁμολογίας σας. Κατηγορούμενε, ὑπεδείξατε τὴν Τρίτην, εἰς τὰ φρικωδέστερα σημεῖα τῆς ἐξομολογήσεώς σας, ὅταν ὡμιλούσατε περὶ τῶν ἀποτροπαίων ὑπερβολῶν τῶν ὁποίων ὑπήρξατε ἔνοχος, μίαν ψυχραιμίαν ἀπίστευτον. Ἐμείνατε ἀπαθὴς καὶ ψυχρὸς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῆς ἀφηγήσεώς σας. Δὲν ᾐσθάνθητε, λοιπόν, ποτὲ τύψεις διὰ τὰς ἐγκληματά σας;»

Σαστισμένος, ὁ Πέτερ Κοῦρτεν, ὁ ὁποῖος δὲν φαίνεται νὰ ἠννόησε καλῶς τί τοῦ εἶπεν ὁ πρόεδρος, περιφέρει ἕνα βλέμμα ἐκπλήξεως ἀνὰ τὴν αἴθουσαν πρὶν ἀπαντήσῃ.

— Ἠμπορῶ νὰ σᾶς βεβαιώσω — λέγει μὲ φωνὴν ἀκόμη ἀβεβαίαν— ὅτι μεταμελοῦμαι βαθειὰ γιὰ ὅλα ὅσα ἔκαμα. Λυποῦμαι πρὸ πάντων ὅτι ἐσκότωσα δυστυχισμένα παιδάκια. Αἰσθάνομαι μεγίστην ἐντροπὴν διὰ τὰς πράξεις μου. Σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴν ἐλάβετε τὴν ψυχραιμίαν μου ὡς ἀδιαφορίαν. Ἡ παρουσία τῶν δημοσιογράφων μὲ στενοχωρεῖ, διότι δὲν ξεύρω πῶς αἱ ἐφημερίδες θὰ ἑρμηνεύσουν τὰ λεγόμενά μου. Τὴν μιὰ μέρα τὰ ἑρμηνεύουν ἔτσι, τὴν ἄλλη ἀλλοιῶς. Ἐγὼ ἠθέλησα νὰ τὰ διηγηθῶ ὅλα. Αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἔμεινα τόσον γαλήνιος. Δὲν κάμνω θεατρισμούς. Μεταμελοῦμαι εἰλικρινέστατα.

Πρόεδρος.— Βλέπω ὅτι δὲν συνεννοηθήκαμε καλά. Σᾶς ἠρώτησα, κατηγορούμενε, ἐὰν δὲν ᾐσθάνθητε ποτὲ τύψεις ὅταν ἐξετελεῖτε τὰ ἐγκλήματά σας;

Κατηγορούμενος.— Ποτὲ δὲν ᾐσθάνθην τύψεις ἐνῷ ἐσκότωνα. Ἀλλὰ ὅλα τὰ ἐγκλήματά μου, τὰ διέπραξα χωρὶς νὰ εἶμαι κύριος τοῦ ἑαυτοῦ μου καὶ ὑπὸ τὸν ἐξαναγκασμὸν ἀκατανικήτων παρορμήσεων. Αὐτὸ εἶνε τὸ μυστήριον. Κανεὶς δὲν μ' ἐκατάλαβε ποτέ».

Μετὰ τὴν σύνοψιν αὐτὴν τοῦ συστήματος τῆς ὑπερασπίσεώς του, ὁ Κοῦρτεν ἀνακτᾷ τὴν παγερὰν ἀπάθειάν του, ἐνῷ ὁ πρόεδρος, ἀπηλπισμένος, κάμνει μίαν χειρονομίαν ἀδυναμίας, σὰν νὰ θέλῃ νὰ εἰπῇ: «Δὲν γίνεται τίποτε, εἶνε κτῆνος». Καὶ προχωρεῖ εἰς τὴν [illegible] τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας. Ὁ Κοῦρτεν ἀκούει τὰς καταθέσεις των σὰν νὰ ἦτο ξένος πρὸς τὴν διαδικασίαν.

Οἱ μάρτυρες ἀνέρχονται εἰς δεκαπέντε. Προσέρχονται πρῶτοι οἱ ἰατροδικασταί, οἱ ὁποῖοι περιγράφουν τὰ φρικώδη καὶ χαρακτηριστικὰ τραύματα, τὰ εὑρεθέντα ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς νεαρᾶς Χρηστίνας Κλάϊν, δολοφονηθείσης ὑπὸ τοῦ Κοῦρτεν τῷ 1913.

Ὁ εἰσαγγελεὺς αἴφνης ἀπευθύνει μίαν ἐρώτησιν πρὸς τὸν δόκτορα Μέερμπεκ τοῦ Μουλχάϊμ, ἡ ὁποία μαζὶ μὲ τὴν ἀπάντησιν, κάμνουν τὸ ἀκροατήριον ν' ἀνατριχιάσῃ:

— Ἐσημειώσατε καλῶς, κύριε καθηγητά, ὅτι ἐκ τῆς τομῆς τοῦ τραχήλου ἔρρεεν ὀλιγώτερον αἷμα παρὰ ἀπὸ τὰ ἄλλα τραύματα;

—Μάλιστα, ἀποκρίνεται ὁ μάρτυς. Καὶ ἀποδεικνύεται ἔτσι ὅτι ὁ δαίμων, ἀπὸ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς ἐγκληματικῆς του δράσεως, ἔπινε τὸ αἷμα τῶν θυμάτων του.

Ἀκολουθοῦν ἄλλοι μάρτυρες, οἱ ὁποῖοι ἤκουσαν τὴν κραυγὴν τρόμου τῆς μικρᾶς Χρηστίνας, ἤκουσαν τὸ σῶμα της νὰ πέφτῃ ἀπὸ τὸ κρεββάτι ὅπου εἶχεν ὑποστῇ τὴν ἀγρίαν ἐπίθεσιν τοῦ δολοφόνου καὶ εἶχον σημειώσει ἐπὶ τοῦ νεκροῦ προσώπου της μίαν ἔκφρασιν καταπλήξεως καὶ τρομώδους φρίκης. Προσέρχεται ἔπειτα καὶ καταθέτει ἕνας ἐργάτης ὁ ὁποῖος εἶδε διερχόμενον, εἰς τὸν δρόμον, ὀλίγας στιγμὰς μετὰ τὸ ἔγκλημα, ἕνα νέον μὲ ὀφθαλμοὺς γαλανοὺς ἢ μαύρους, δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ βεβαιώσῃ, ὁ ὁποῖος ἦτο ἴσως ὁ Κοῦρτεν.

Αἱ μαρτυρίαι αὐταὶ δὲν παρουσιάζουν βέβαια πολὺ ἐνδιαφέρον, ἀφοῦ ὁ δαίμων ἔχει ὁμολογήσει τὰ πάντα. Ἀλλὰ ὁ Πρόεδρος Ρόζε, μεθοδικὸς καὶ ἀμερόληπτος, θέλει νὰ μὴν ἀφήσῃ τίποτε ἀδιασάφηνιστον. Διὰ τοῦτο ἐξετάζει ἐπὶ ὥραν πολλὴν τὸν διευθυντὴν τῆς ποινικῆς ἀστυνομίας τοῦ Ντούσσελτορφ. Ὁ κ. Μόμπεργκ ἀφηγεῖται τὰς διαφόρους περιπετείας τῆς ἀνακριτικῆς ἐρεύνης, τὴν ὁποίαν ἐνήργησε μέχρι τῆς συλλήψεως τοῦ Κοῦρτεν. Ἐκθέτει καὶ αὐτὸς διὰ μακρῶν τὰ ἐγκλήματα τοῦ κατηγορουμένου, ὁ ὁποῖος τὸν ἀκούει ἀφηρημένος, σὰν νὰ πρόκειται περὶ πραγμάτων ποὺ δὲν τὸν ἐνδιαφέρουν.

Ὁ μάρτυς διηγεῖται πῶς συνελήφθη ὁ Πέτερ Κοῦρτεν:

— Ἐντελῶς ἐκ τύχης, λέγει. Μία νέα, Μαρία Μπούτλις ὀνόματι, ἡ ὁποία εἶχεν ὑποστῇ τὴν ἐπίθεσιν ἑνὸς ἀτόμου, τὸ ὁποῖον δὲν ἐγνώριζεν, εἶχε γράψει εἰς μίαν φίλην της ὀνόματι Μπρούκνερ καὶ τῆς διηγεῖτο τὴν ἐπίθεσιν, τῆς ὁποίας ὑπῆρξε θῦμα. Ἀλλά, κατὰ λάθος τοῦ διανομέως, ἀπατηθέντος ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῶν ὀνομάτων, ἡ ἐπιστολή, ἀντὶ νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν ἰδίαν Μπρούκνερ, παρεδόθη εἰς μίαν κυρίαν Μπρούκμαν, ἡ ὁποία τὴν ἔφερεν ἀμέσως εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Μᾶς ἤρκεσε νὰ ρίψωμεν μία ματιὰ εἰς τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν διὰ νὰ πεισθῶμεν ὅτι ὁ δαίμων, ὁ ὁποῖος ἀπὸ δεκαπέντε μηνῶν, ἐσκόρπιζε τὸν τρόμον εἰς τὸ Ντούσσελτορφ, καὶ τὸ ἄτομον ποὺ εἶχεν ἐπιτεθῆ κατὰ τῆς Μαρίας Μπούτλις ἦσαν εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος. Προέβημεν εἰς ἐρεύνας καί, χάρις εἰς τὰς ὑποδείξεις τοῦ θύματος, ἠδυνήθημεν νὰ συλλάβωμεν τὸν Κοῦρτεν ἕνα βράδυ ποὺ εἶχεν ὁρίσει συνάντησιν μὲ τὴν γυναῖκα του, κοντὰ εἰς μίαν ἐκκλησοῦλαν...

»Ἀνεύρομεν εἰς τὸ σπίτι τοῦ κατηγορουμένου ὡρισμένον ἀριθμὸν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα ἀνῆκον εἰς ἐκείνας ποὺ ἐδολοφόνησε. Ἐπῆγα μαζί του εἰς τὰ μέρη ὅπου εἶχε σκοτώσει ἢ θάψει τὰ θύματά του, ἀφοῦ προηγουμένως τὰ ἔκαυσε. Δὲν τὸν εἶδα ποτὲ νὰ ἐκδηλοῖ τὴν παραμικρὴν τύψιν.

Δρ Βένερ, συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου.— Ὁ Κοῦρτεν σᾶς ἐπανέλαβεν αὐθορμήτως τὰς ὁμολογίας του;

Μόμπεργκ.— Ἐντελῶς αὐθόρμητα. Τὰς ὑπηγόρευσεν ὁ ἴδιος ἐν πλάτει εἰς τὸν στενογράφον τῆς ἀστυνομίας.

Πρόεδρος.— Αἱ ὁμολογίαι ὅμως αὐταὶ ἐξηλέγχθησαν ἐπιμελῶς;

Μόμπεργκ.— Φυσικά. Ἐπὶ παραδείγματι, ὅταν ὁ Κοῦρτεν ἐδήλωσεν ὅτι εἶχε τραυματίσει τὴν κυρίαν Ἀπολλωνίαν Κοὺν μὲ ἕνα ψαλίδι τοῦ ὁποίου ἡ μία αἰχμὴ εἶχε μείνει μέσα εἰς τὸ τραῦμα, ἡ κ. Κοὺν ἐραδιογραφήθη καὶ ἀνευρέθη, πράγματι, τὸ κομμάτι τοῦ μετάλλου μέσα εἰς τὴν σάρκα της».

Ὁ κατηγορούμενος ἤκουε περισσότερον ἀδιάφορος, παρὰ ποτέ.

Τὸ θρησκευτικὸν προσκύνημα

Μαζὶ μὲ τοὺς ἐκδρομεῖς τῶν Ἁγίων Τόπων

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, 12 Ἀπριλίου 1931.—Τὸ Πασχαλινὸν γεῦμα διὰ τοὺς προσκυνητὰς Α' καὶ Β' θέσεως παρετέθη εἰς τὸ «Μέγα Νέον Ξενοδοχεῖον». Παρεκάθησαν δὲ περὶ τοὺς 150 περίπου εἰς τὰς δύο μεγάλας αἰθούσας του. Δὲν ἔλειπεν ἡ σχετικὴ μαγειρίτσα, τῆς ὁποίας τὴν ἐπιτυχῆ παρασκευὴν ἐπεστάτησεν ὁ Γεράσιμος, ὁ μαῖτρ ντ' ὀτὲλ ἂς ποῦμε, τοῦ ξενοδοχείου ἕνας τετραπέρατος Κεφαλλὴν ποὺ Κύριος οἶδε πῶς εὑρέθη εἰς τὰ Ἅγια χώματα διὰ νὰ ἀποπλύνῃ τὶς πάμπολες, ὡς ἔλεγεν, ἁμαρτίες του. Εἶνε περιττὸν νὰ προσθέσω μὲ ποίαν ὄρεξιν, διὰ νὰ μὴ εἴπω βουλιμίαν, ἐρρίφθημεν εἰς τὰ πασχαλινὰ ἐδέσματα, κατόπιν τῆς ὀκταημέρου νηστησίμου διαίτης εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεβλήθημεν πάντες ἐξ εὐλαβείας πρὸς τὰς ἁγίας ἡμέρας, μεταλαβόντες μάλιστα ὅλοι καὶ τῶν ἀχράντων μυστηρίων τὴν πρωΐαν τοῦ Μ. Σαββάτου εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἀβραάμ. Πόσοι ἆρά γε ἐξ ἡμῶν μετὰ δεκάδας ὅλας ἐτῶν ἐξωμολογήθημεν καὶ ἐξεπληρώσαμεν τὸ χριστιανικὸν τοῦτο καθῆκον! Ἠκούσθη μάλιστα ἕνας εὐσυνείδητος λέγων: Εἶχα 30 σχεδὸν χρόνια νὰ μεταλάβω, ἀφότου πανδρεύθηκα!

Τὸ Πασχαλινὸν γεῦμα διεξήχθη ἐν ἄκρᾳ εὐθυμίᾳ καὶ ζωηρότητι, προηγηθέντος τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη», τὸ ὁποῖον ἐψάλαμεν ὅλοι μαζί.

Ὁμοτράπεζός μας παρίστατο ὁ εὐπαίδευτος ἀρχιμανδρίτης τοῦ Παναγίου Τάφου, ὅστις ἀπηύθυνεν ὡραῖον χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς προσκυνητάς, συγχαρεὶς αὐτοὺς διὰ τοὺς κόπους καὶ τὰς θυσίας ποὺ ὑπεβλήθησαν διὰ νὰ ἔλθουν καὶ προσκυνήσουν τοὺς Ἁγίους Τόπους, ἐνισχύοντες σημαντικώτατα τοὺς Ἁγιοταφίτας Πατέρας διὰ τῆς παρουσίας των. Ἐπεκαλέσθη τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἀρωγὴν τῶν ὅπου γῆς Ἑλλήνων ὑπὲρ τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, ἥτις, κατόπιν τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προσόδων, ἰδίως ἐκ Ρωσσίας, ἔχει ἀνάγκην καὶ τῆς κρατικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδιωτικῆς ἀρωγῆς τῶν Ἑλλήνων ὅπως καλύψῃ τὰ ἐλλείμματα ποὺ παρουσιάζει τὸ Μοναστῆρι, διὰ νὰ ἔχῃ ὑποχρέωσιν νὰ συντηρῇ ὅλον τὸ Μοναχικὸν προσωπικὸν ἀνερχόμενον ἀπὸ τῶν ἐπισκόπων μέχρι τοῦ τελευταίου μοναχοῦ εἰς 250, ὡς καὶ τὰ 45 ἑλληνικὰ σχολεῖα τὰ ὁποῖα λειτουργοῦν καθ' ὅλην τὴν Παλαιστίνην, διὰ τῶν ὁποίων διαδίδεται, πλὴν τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας, καὶ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα εἰς χιλιάδας ἰθαγενῶν Ἀράβων, οἱ ὁποῖοι καὶ ἀποτελοῦν τὴν μεγάλην πλειονότητα τῶν πιστῶν καὶ ἀφωσιωμένων εἰς τὸ Μοναστῆρι ὀρθοδόξων μελῶν. Ἐξῆρε τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ μαρτύρια ποὺ ὑφίστανται οἱ Ἁγιοταφῖται ἀδελφοί, συντηροῦντες τὰς ἑλληνικὰς μοναχικὰς κτήσεις πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὑπὸ τὰς πλέον δυσμενεῖς ὑγιεινὰς συνθήκας καὶ προσέθηκε: Γενῆτε προπαγανδισταὶ τοῦ Ἁγίου Τάφου καὶ θυμηθῆτε ὅτι μία δρὰξ Ἑλλήνων κρατοῦμεν μὲ τὰ δόντια μας τὴν ἐπίφθονον ταύτην ἐθνικὴν καὶ θρησκευτικὴν κληρονομίαν ποὺ λέγεται Ἅγιος Τάφος.

Ἐξ ὀνόματος τῶν προσκυνητῶν ἀπήντησεν ὁ ἔχων τὴν τιμὴν τὰ ὑπογράφεται. Ἐξέφρασα τὴν βαθυτάτην συγκίνησιν τῶν Ἑλλήνων ἐκδρομέων ποὺ ηὐτύχησαν νὰ ἐπισκεφθοῦν τοὺς θεοβαδίστους ἱστορικοὺς τούτους τόπους. Ἀνεμνήσθην τῆς παλαιᾶς ὡραίας ἐποχῆς ποὺ ἤκμαζεν οἰκονομικῶς ἡ Ἁγιοταφικὴ Ἀδελφότης, χάρις εἰς τὰς μεγάλας προσόδους ποὺ εἶχεν αὐτὴ ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν, Ρουμανίαν, Τουρκίαν καὶ ἄλλας χώρας μετόχια, ἀλλ' ἰδίως ἀπὸ τὰς ἡγεμονικὰς δωρεὰς τῶν ἡγεμόνων τῆς Μολδοβλαχίας, τῶν Τσάρων, τῶν μεγάλων Ρώσσων τιτλούχων καὶ τοῦ εὐλαβοῦς ρωσσικοῦ λαοῦ, αἵτινες ἐξέλιπον σήμερον κατόπιν τοῦ παγκοσμίου ὀλεθρίου πολέμου. Ἐξέφρασα τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τοὺς ἀκοιμήτους τούτους φρουροὺς τῶν πανσέπτων θρησκευτικῶν καὶ τοὺς ἀτρομήτους θεματοφύλακας τῶν ἐθνικῶν καὶ θρησκευτικῶν μας παραδόσεων. Ἐξῆρα τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν στοργὴν τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου, ἡ ὁποία ἔστειλεν ἀντιπροσώπους ἐπισήμους, ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ στρατοῦ, τοῦ ναυτικοῦ, τῆς ἀεροπορίας, τῶν δήμων καὶ ἄλλων ὀργανώσεων ἐθνικοθρησκευτικῶν, ἐτόνισα ἰδίως τὴν εὐλάβειαν καὶ τὸν σεβασμὸν ποὺ τρέφει ὁ ἑλληνικὸς λαὸς πρὸς τὴν Ἁγίαν Πόλιν, δι' αὐτὸ βλέπει κανεὶς μεταξὺ τῶν προσκυνητῶν νὰ ἀντιπροσωπεύωνται ὅλαι αἱ τάξεις τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας,κατὰ μεγίστην δὲ πλειοψηφίαν ὁ ἁπλοῦς, ὁ πτωχός, ὁ ὑποθηκεύων τὸ ἀμπέλι του, ὁ πωλῶν τὴν κατσίκαν του χωρίς, διὰ νὰ εὐτυχήσῃ καὶ ἀτενίσῃ τοὺς ἱεροὺς τούτους τόπους. Ἐνεκαρδίωσα τοὺς Ἁγιοταφίτας Πατέρας, προσθέσας ὅτι καὶ τὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικὸν καὶ οἱ Δῆμοι καὶ οἱ σύλλογοι καὶ τὰ σωματεῖα καὶ οἱ Ἕλληνες πάντες θεωροῦμεν ὑπέρτατον καθῆκον καὶ ἐνισχύωμεν καὶ ὑλικῶς τὸ Μοναστῆρι τῶν διὰ νὰ συνεχίσῃ τοῦτο ἀπροσκόπτως τὴν ἐξασφάλισιν τῶν προγονικῶν κειμηλίων. Ἐξῆρα τὴν εὐμένειαν καὶ συμπάθειαν ποὺ δεικνύουν πρὸς προστασίαν τῶν νομίμων δικαιωμάτων καὶ προνομίων τῶν Ἁγιοταφιτῶν αἱ διοικοῦσαι τὴν Παλαιστίνην ἀγγλικαὶ ἀρχαί. Ἐτόνισα τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ ὀρθοδόξου ἀραβικοῦ στοιχείου, τὸ ὁποῖον καὶ ἀποτελεῖ τὴν παμψηφίαν σχεδὸν τῶν πιστῶν, τὸ ὁποῖον μὲ στοργὴν καὶ φανατισμὸν περιβάλλει τὸν Πανάγιον Τάφον. Ἐσύστησα παρέλειψα νὰ προσθέσω ὅτι στενόντων αὐτὸν Ἁγιοταφίτας Πατέρων, διακρινομένων διὰ τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν φιλοπατρίαν, πρὸς διατήρησιν τοῦ γοήτρου τοῦ ἀπέναντι τῶν ξένων προπαγανδῶν ποὺ ἐποφθαλμιοῦν νὰ καταπνίξουν τὴν Ἑλληνορθόδοξον ταύτην κιβωτόν. Δὲν παρέλειψα νὰ προσθέσω ὅτι στενὴ συνεργασία πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος καὶ τοῦ ἐπισήμου ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὸν ὁποῖον καὶ νὰ διαφωτίζουν διὰ τὰ ἑκάστοτε ἀναφυόμενα μεγάλα προβλήματα, τὰ ὁποῖα αὐτοὶ καλύτερον παντὸς ἄλλου γνωρίζουν καὶ τῶν ὁποίων αἱ γνῶμαι καὶ ὑποδείξεις πρέπει νὰ τύχουν τῆς δεούσης ἐκτιμήσεως παρὰ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, διατηρουμένων ἁρμονικῶν τῶν σχέσεων, ἐπ' ἀγαθῷ καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἀδελφότητος καὶ κατέληξα ἐξάρας τὴν πολυετῆ πατριαρχικὴν δρᾶσιν τοῦ γηραιοῦ Πατριάρχου Δαμιανοῦ καὶ εὐχηθεὶς ὅπως καὶ οἱ διάδοχοί του, ἀπολαύοντες ἀπὸ κοινοῦ τῆς ἐμπιστοσύνης πρώτον τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπίσης διακυβερνήσουν σωφρόνως, ὁμαλῶς, χριστιανικῶς τὴν ἱερὰν ταύτην Ἀδελφότητα πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ ἔθνους μας καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας.

Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν πῶς ἑώρτασαν τὸ Πάσχα οἱ συνεκδρομεῖς τῆς γ' θέσεως. Δι' αὐτοὺς πάντας ἐπρονόησεν ἤδη ἡ Ἁγιοταφικὴ Ἀδελφότης πρῶτον νὰ τοὺς στεγάσῃ ὅλους εἰς γειτονικὸν παρὰ τὸ Πατριαρχεῖον κτίριον τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς, ὅπου εἶχον πᾶσαν ἄνεσιν καὶ καθαριότητα, καὶ οὗτοι παρακολουθοῦντες ὅπως καὶ ἡμεῖς τῶν ἄλλων θέσεων ὅλας τὰς ἐκδρομάς, παρεχομένης εἰς πάντας κάθε εὐκολίας διὰ τῶν αὐτῶν μεταφορικῶν μέσων. Καὶ εἰς τὸ ἀτμόπλοιον δὲ ἐπίσης διετέθησαν διὰ πάντας ὅλαι αἱ περιττεύουσαι θέσεις τοῦ σκάφους, ἀλλὰ καὶ ὅσοι, ἐλλείψει καμπινῶν, διενυκτέρευσαν εἰς τὸ κατάστρωμα, καὶ τοῦτο ἐκαλύπτετο διὰ μεγάλων χονδρῶν πανίνων καλυμμάτων, αἱ ὁποῖαι τοὺς προεφύλαττον ἀπὸ τὸ ψῦχος καὶ τὴν βροχήν.

Ἰδιαιτέραν μέριμναν διὰ τὸ πασχαλινὸν των γεῦμα ἔλαβεν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Γενικοῦ Πρακτορείου Ταξειδίων κ. Μ. Παπάζογλους, ὅστις, δαπάναις τοῦ Πρακτορείου, ἐπρομήθευσε δι' ὅλους αὐγά, ἀρνιὰ καὶ τσουρέκια καὶ ἔτσι ἐπέρασαν ἐπίσης χαρμόσυνον τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα οἱ τῶν λαϊκῶν τάξεων προσκυνηταί. Ἀπηύθυνε μάλιστα πρὸς αὐτοὺς θερμὸν πατριωτικὸν χαιρετισμὸν ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Γερουσίας κ. Κυπριανὸς ὡς καὶ ὁ κ. Παπάζογλου, τονίσας ὅτι καθῆκον τοῦ Πρακτορείου ἦτο νὰ παράσχῃ καὶ πρὸς τοὺς τῆς Γ' θέσεως ἐκδρομεῖς πᾶσαν εὐκολίαν καὶ περίθαλψιν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀνεγνώρισαν οὗτοι ἐκφράσαντες τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὸ Πρακτορεῖον τῶν ταξειδίων, καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ κ. Στεργιόπουλον, διὰ τὴν κατὰ τὸν πλοῦν καὶ κατὰ τὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ διαμονὴν τῶν ληφθείσαν ἰδιάζουσαν φροντίδα του ὑπὲρ αὐτῶν.

ΤΕ·Ϊ·ΟΝ ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΓΓΛΩ ΔΙΟΙΚΗΤΗ

Εἰς πάντας τοὺς προσκυνητὰς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς μας εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐγένετο γνωστὴ ἡ ἄκρα εὐμένεια, τὸ εὐγενὲς ἐνδιαφέρον καὶ ἡ εὐλάβεια τοῦ Ἄγγλου Διοικητοῦ τῆς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὰς ἱερὰς κτήσεις τῶν ἑλληνικῶν προσκυνημάτων. Ἅμα τῇ ἀφίξει μας μετέβημεν πάντες οἱ ἀντιπρόσωποι Κυβερνήσεως, Δήμων κλπ. εἰς τὸ Διοικητήριον καὶ ἀφήκαμεν τὰ ἐπισκεπτήριά μας, ὅπως καὶ ἄλλοι Ἕλληνες ἀνεπίσημοι ἐκδρομεῖς. Καὶ ὁ Ἄγγλος διοικητὴς ὄχι μόνον μᾶς ἀνταπέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ποὺ διεμέναμεν, ἀλλὰ καὶ μᾶς προσεκάλεσε νὰ πάρωμεν τὸ τσάϊ τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καὶ μετέβημεν. Ὁ Ἄγγλος διοικητὴς κ. Κέϋθρος, μόλις 38ετής, ὑψηλός, συμπαθής, ἁπλοῦς τύπος εὐγενοῦς ἀριστοκράτου (τζέντλεμαν σωστός) παρηκολούθει ὅλας τὰς τελετὰς ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως μετὰ τῆς ἐριτίμου συζύγου του, κρατῶν πάντοτε τὴν λαμπάδα του καὶ ἐκδηλώνων οὕτω ὅλην τὴν συμπάθειάν του εἰς τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον καὶ τὰς ἑλληνικὰς τελετάς. Μᾶς ὑπεδέχθη εἰς τὸ Διοικητήριον φιλοφρονέστατα. Ἐξέφρασε τὴ χαράν του ὅτι βλέπει Ἕλληνας ἀντιπροσώπους τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἄλλων ὀργανώσεων καὶ πολλοὺς ἀπὸ τὰς λαϊκὰς τάξεις εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἀπευθύνας ἀγγλιστὶ καὶ γαλλιστὶ φιλόφρονας λόγους πρὸς ἕνα ἕκαστον ἐξ ἡμῶν. Εἰς τὸν στρατηγὸν κ. Πρωτοσύγκελον εἶπε:

— Τοῦ χρόνου, στρατηγέ μου, νὰ μὴ χάσητε πολλὲς μέρες στὸ ταξεῖδι. Νὰ μπῆτε εἰς τὰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἀεροπλάνον τὸ πρωῒ καὶ τὸ βράδυ νὰ φθάσετε ἐδῶ.

Εἰς τὸν ὑποφαινόμενον ἐξέφρασε τὴν χαράν του ὅτι δέχεται τὴν ἐπίσκεψιν ἀντιπροσώπου τοῦ πρώτου Δήμου τῆς Ἑλλάδος, τῆς ἐνδοξοτάτης καὶ ἱστορικῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, τὴν πρόοδον τῆς ὁποίας μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος παρακολουθεῖ.

Τὸν ηὐχαριστήσαμεν πάντες διὰ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα ποὺ τρέφει πρὸς τὴν Ἁγιοταφικὴν Ἀδελφότητα, διὰ τὴν τιμὴν ποὺ μᾶς ἔκαμε προσκαλέσας ἡμᾶς εἰς τὸ Διοικητήριον καὶ ἀπεχαιρετήσαμεν αὐτόν, προπέμψαντα ἡμᾶς φιλοφρονέστατα καὶ ὑποχρεωτικώτατα μέχρι τῆς ἐξωθύρας. Ὁ κ. Κέϋθρος διοικεῖ πρὸ 5 ἐτῶν τὴν πόλιν τῆς Ἱερουσαλήμ, κατορθώνων νὰ εἶνε λίαν συμπαθὴς πρός τε τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον, τοὺς Ἄραβας καὶ τοὺς Ἰσραηλίτας, χάρις εἰς τὸ αὐστηροδίκαιον, τὴν μετριοπάθειαν καὶ λεπτότητα μεθ' ἧς χειρίζεται τὸ ὑψηλὸν ἀξίωμα, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐνεπιστεύθη ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΔΗΜΑΡΧΩ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι Ἀθηνῶν κ.κ. Πατσουράκος, Κωνσταντινίδης καὶ ὁ ὑποφαινόμενος, ὡς καὶ ὁ συνάδελφος ἐκ Πειραιῶς κ. Ἠλ. Ἀράπης, ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητός μας ταύτης, ἐθεωρήσαμεν ὑποχρέωσιν ἐπιβεβλημένην νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸν δήμαρχον τῆς Ἱερουσαλὴμ Ράγεμπ-βέη-Νασασίμπο. Συνοδευόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ ἐγκρίτου ἐνταῦθα Ἕλληνος ἀρχιτέκτονος κ. Ν. Πετάση, Κρητός, μετέβημεν εἰς τὸ Δημαρχεῖον—παλαιὸν κτίριον προσωρινῆς χρήσεως—καὶ εἰσήχθημεν ἀμέσως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Δημάρχου. Ἀκούσαντες ὅτι ἰθαγενὴς εἶνε ὁ δήμαρχος τῆς πρωτευούσης τῆς Παλαιστίνης ἐπεριμέναμεν νὰ ἴδωμεν κανένα μελαψόν, ὠχροπράσινον, μικρόσωμον καὶ μονόγλωσσον Ἄραβα. Ἀλλ' ἐξεπλάγημεν ἀντικρύσαντες ἕνα ὡραῖον ἄνδρα, μεσήλικα, μίαν ἁδρὰν φυσιογνωμίαν, ἕνα ξανθότατον καὶ ἐπιβλητικὸν πρόσωπον, τὸ ὁποῖον εὐθὺς ἀμέσως μᾶς ἐπροξένησε τὴν καλυτέραν ἐντύπωσιν. Μᾶς ἀπετεινε τὸν λόγον γαλλιστί, μὲ ὡραίαν προφορὰν Γάλλου μόλις ἀφήσαντος τὴν αἴθουσαν τῆς Σορβόνης ἐνῷ ταυτοχρόνως μᾶς ἐπαρουσίασε τὸν παριστάμενον κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς τὸ γραφεῖόν του νεαρώτατον Ἄγγλον ὑποδιοικητήν, μεθ' οὗ μετὰ τῆς αὐτῆς εὐχερείας ὡμίλει τὴν ἀγγλικήν. Ὁ Ράγεμπ-μπέης δημαρχεύει ἀπὸ ἐτῶν, ἰδιαιτέρως ἐκτιμᾶται, πλὴν τοῦ ἀραβικοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ ἰσραηλιτικοῦ στοιχείου, εὐνοούμενος καὶ ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς διοικήσεως.

Τὸν λόγον ἐφέραμεν ἐπὶ διαφόρων δημοτικῶν ζητημάτων, ὁδοστρωσίας, φωτισμοῦ, καθαριότητος, ὑπονομεύσεως τῆς πόλεως, ὑδρεύσεως, δημαρχικοῦ μεγάρου, ὑγιεινῆς, κοινωνικῆς ἀντιλήψεως.

— Σᾶς δέχομαι ἐδῶ εἰς τὸ παλαιὸν προσωρινὸν Δημαρχεῖον, μᾶς λέγει, ἀλλ' ἂν ἔχωμεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς ἴδωμεν καὶ τοῦ χρόνου, θὰ σᾶς δεχθῶμεν εἰς τὸ νέον Δημαρχικὸν κτίριον ποὺ μετ' ὀλίγους μῆνας περατοῦται, ἀντάξιον τῆς πόλεως.

Παρὰ τοῦ Ράγεμπ-βέη ἐμάθομεν ὅτι ἡ ὕδρευσις τῆς Ἱερουσαλὴμ θὰ ἐξασφαλισθῇ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ποσότητος καὶ ποιότητος διὰ διοχετεύσεως ὑδάτων ἀπὸ τὴν Ἰόππην (Γιάφφαν), φημιζομένων διὰ τὴν ὑγιεινότητά των.

Ὑπονόμους ἡ πόλις ὀλίγας ἔχει, ἡ καθαριότης εἶνε μὲν ἄψογος, ἀλλ' ἐκτελεῖται κατὰ πρωτόγονον σύστημα, μὲ τὰ ὑπομονητικὰ τετράποδα, τοὺς μπουρίκους, παραλαμβάνοντας καὶ μεταφέροντας διὰ διπλῶν σάκκων τὰ σκουπίδια ἐκτὸς τῆς πόλεως. Τώρα παρήγγειλαν μεγάλα αὐτοκίνητα παραλαβῆς καὶ μετακομιδῆς αὐτῶν. Ἡ ὑπηρεσία τῆς καθαριότητος εἶνε δημοτική, ὄχι ἐργολαβική, ὅπως καὶ ὁ φωτισμός, πλούσιος καὶ πυκνός, εἶνε ἐπίσης δημοτικός, στοιχίζων κατὰ κιλοβὰτ εἰς τὴν κατανάλωσιν 5 γρόσια=δρ. 20, τῆς τιμῆς ἐλαττουμένης εἰς τὸ ἥμισυ διὰ τὴν βιομηχανικὴν χρῆσιν. Οἱ δρόμοι της εἶνε σχεδὸν ὅλοι ἀσφαλτοστρωμένοι, πλὴν τῶν μικρῶν ἐντὸς τοῦ παλαιοῦ φρουρίου τῆς πόλεως στενῶν παρόδων ποὺ εἶνε καλδεριμόστρωτοι, κατὰ τὸ παλαιὸν τουρκικὸν σύστημα. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀνέρχεται εἰς 90—100 χιλ. Πλεονάζουν οἱ Ἰσραηλῖται, ἕπονται οἱ Ἄραβες. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καταπλήσσει τὸν ἐπισκέπτην εἶνε ἡ ἁλματικὴ πρόοδος καὶ ἀνάπτυξις τοῦ νέου τμήματος τῆς πόλεως, τοῦ ἐκτὸς τοῦ φρουρίου, ἐνῷ διανοίγονται εὐρεῖαι λεωφόροι, ἀνεγείρονται μὲ λευκὸν λίθον μεγάλα δημόσια, δημοτικὰ καὶ ἰδιωτικὰ οἰκοδομήματα. Ἀπὸ τῆς κατασκευῆς μάλιστα σιδηροδρόμου ἑνώνοντος τὴν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῆς Αἰγύπτου διὰ τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ, ἡ ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ πρὸς τὴν πόλιν διαδρομὴ εἶνε τερπνοτάτη. Ἡ μεταβολὴ αὕτη παρατηρεῖται ἀπὸ τῆς καταλήψεως τῆς Παλαιστίνης ὑπὸ τῶν Ἄγγλων.

Ὁ κ. δήμαρχος, ἄλλοτε διατελέσας μηχανικός, μὲ ἠρώτησε περὶ τῶν Ἀθηνῶν, τὰς ὁποίας ἐπεσκέφθη πρὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ τηρεῖ ὡραίαν ἀνάμνησιν αὐτῶν. Ὡμιλήσαμεν περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Δήμου του, ἀνερχομένου εἰς 60 χιλ. λίρας, ποσοῦ ἀνεπαρκοῦς διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων αὐτῆς, ἀλλ' ἔρχεται ἐπίκουρος ἡ ἀγγλικὴ διοίκησις, ἡ ὁποία ἐνισχύει παντοιοτρόπως τὴν ἐκτέλεσιν ἰδίως τῶν ἐξυγιαντικῶν καὶ ἐξωραϊστικῶν ἔργων.

Ἀπεχαιρετήσαμεν τὸν ρέκτην δήμαρχον τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐκφράσαντες πρὸς αὐτὸν τὴν ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν διότι ἐγνωρίσαμεν τὸν φιλοπρόοδον καὶ μεταρρυθμιστὴν ἄρχοντα τῆς πρωτευούσης τῆς Παλαιστίνης.

Τὸ βράδυ προσκληθέντες εἰς χορὸν ὀργανωθέντα πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ σώματος τῶν Ἑλλήνων προσκόπων Ἱερουσαλὴμ—ἀριθμοῦντος ὑπὲρ τὰ 40 μέλη—ἐλάβομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσωμεν τὴν ὀλιγομελῆ ἑλληνικὴν παροικίαν. Ἐκ τῆς Ἁγίας Πόλεως ἀπήλθομεν μὲ τὴν παρήγορον ἐντύπωσιν ὅτι πανταχοῦ οἱ Ἕλληνες, ἢ πολυάριθμοι ἢ ὀλιγάριθμοι, ὅπου εὑρεθοῦν, ἐννοοῦν νὰ μὴ καθυστεροῦν εἰς ἔργα προόδου, πολιτισμοῦ, ἐθνικοῦ φρονηματισμοῦ.

Γ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ
Δημ. Σύμβουλος Ἀθηναίων

ΑΥΡΙΟΝ: Κάθοδος εἰς Ἰόππην, καθυστέρησις ταξειδίου, ἀναχώρησις διὰ Κύπρον, καὶ ὀλίγαι παρατηρήσεις.

.... Ἀμέσως ἀπεφάσισα νὰ πάρω
Δισκία-ἈΣΠΙΡΙΝΗΣ
τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο καταπληκτικὸν δι' ἐμένα καὶ δι' ὅλην τὴν οἰκογένειάν μου. Ἡμεῖς ποὺ ἕως τώρα χρησιμοποιούσαμεν μόνον φάρμακα τῆς παλαιᾶς μόδας παίρνουμε τώρα μόνο δισκία-Ἀσπιρίνες
Ἔτσι κρίνουν!
Ἐπίσης καὶ διὰ τοὺς πόνους σας!
ΔΙΣΚΙΑ-ἈΣΠΙΡΙΝΗΣ
ἀλλὰ μόνον τὰ γνήσια στὴν συσκευασία „Bayer“ μὲ τὴν κυανόλευκον ταινίαν.
Προσέχετε τὰς ἀπομιμήσεις!

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας»

Μία Ἐρωτευμένη

Ὑπὸ τῆς Δανίδος συγγραφέως Κάρεν Μαράμσον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

— Μοῦ φαίνεται περίεργο.

Ὁ Λίνκολν καθὼς τὴν ἐκύτταξε, ἔκαμε τὴ σκέψι: «Εἶνε πολὺ ὡραία ὅταν χαμογελάῃ. Μὰ χαμογελάει σὰν μιὰ βασίλισσα στοὺς ὑπηκόους της. Προσοχή! Εἶνε ἐπικίνδυνη αὐτὴ ἡ γυναῖκα....»

— Δὲν εἶμαι καμωμένος γιὰ τὰ σαλόνια, εἶπε. Δὲν μ' ἐνδιαφέρει τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴ δουλειά μου. Ἄλλως τε κουράζομαι πολὺ νὰ βγαίνω....

— Κ' ἐγὼ τὸ ἴδιο. Καὶ ὅπως ἐσεῖς, περισσότερο ἀπὸ ὅλα ἀγαπῶ τὴ δουλειά μου. Ἐν τούτοις βγαίνω κάποτε... ὅταν ἔχω μεγάλη ἐπιθυμία.

Δὲν ἐτολμοῦσε νὰ τὴν κυττάξῃ στὸ πρόσωπο.

— Ὥστε λοιπὸν ἔχετε μεγάλη ἐπιθυμία νὰ βγῆτε ἀπόψε;

— Αὐτὸ ἐξαρτᾶται!....

— Ἀπὸ τί; ἐρώτησε μὲ χαμηλὴ φωνή.... ἀλλὰ τὰ μάτια του, ποὺ ἐκύτταζαν τώρα ὁλόϊσια τὰ μάτια τῆς Μπρίττας, μαρτυροῦσαν ὅτι ἐμάντεψε τὴν ἀπάντησι...

— Ἀπὸ σᾶς, τοῦ ἀποκρίθηκε μὲ ἀπόλυτον εἰλικρίνειαν.

Ἐκοκκίνησε πάλιν καὶ μὲ ὕφος πολὺ σοβαρό, σὰν νὰ ἔπαιρνε μιὰ πολὺ μεγάλη ἀπόφασι, εἶπε:

— Καλά. Λοιπὸν θὰ ἔλθω.

— Εἶμαι εὐτυχής.

— Εὐτυχής; ἐπανέλαβεν ἐκεῖνος... εἶσθε ὑπερβολική.

Ἐφαίνετο ταραγμένος.

— Δὲν λέγω ποτὲ ὑπερβολές. Ὠρεβουὰρ ἀπόψε!

Τοῦ ἔσφιξε δυνατὰ τὸ χέρι κ' ἔφυγε.

Ἡ Μπρίττα παραξενευόταν μὲ τὸν ἑαυτό της. Ἔνοιωθε μιὰν ἀπερίγραπτη χαρὰ στὴ σκέψι ὅτι θὰ ξανάβλεπε τὸν ἀεροπόρον καὶ ὅτι τὸν κατάφερε αὐτὴ νὰ δεχθῇ νὰ ἰδωθοῦνε. «Εἶνε δικός μου!.... εἶνε δικός μου!...» Αὐτὰ τὰ λόγια ἀντήχησαν μέσα της σὰν τραγούδι.

Μὰ ἦταν λοιπὸν τρελλή; Χαιρόταν ἐπειδὴ θὰ ἐπανέβλεπε σὲ λίγο ἕναν ἄνθρωπο, μὲ τὸν ὁποῖον δὲν εἶχεν ἀνταλλάξει περισσότερα ἀπὸ δέκα λόγια καὶ ποὺ δὲν ἤξερε καλὰ-καλὰ τί πρᾶγμα εἶνε.

Εἶχε τὴν ἐντύπωσι πὼς ἐφέρθηκε κατὰ τρόπον σκανδαλώδη, σὰν ἕνα ζωηρὸ κοκέττικο κοριτσάκι δεκαεπτὰ χρόνων, ποὺ γυρεύει ὅπως-ὅπως μιὰ κατάκτησι!...

Καὶ ὅμως δὲν ἦταν καθόλου κοκέτικη ἡ συμπεριφορά της..... γιατὶ ἦταν ἀπολύτως εἰλικρινής, πολὺ εἰλικρινής. Ἐφέρθηκε χωρὶς ὑπολογισμό, χωρὶς συλλογισμό, μὲ τὴν αὐθόρμητη μόνο χαρὰ ποὺ ἀντάμωνε ἐπὶ τέλους τὸν ἄνδρα ποὺ τῆς ἄρεσε.

Ἡ εὐτυχία της ἦταν ἀπέραντη. Εἶχε ὁλοζώντανα ἀκόμη μπροστά της τὰ μάτια τοῦ Λίνκολν. Ποτέ της δὲν εἶχε ἰδῇ παρόμοια μάτια: ἔξυπνα, διαπεραστικά, πλάνα, ἀλλὰ καὶ τόσο τρυφερά, τόσο ἁπαλά... Ὤ! ναί, τὰ εἶχε ἰδῇ νὰ γίνωνται μαλακὰ σὰν βελοῦδο, νὰ θαμπώνουν ἀπὸ συγκίνησι.... Τί εὐτυχία!

Εὐτυχία; Μὰ ἦταν λοιπὸν τρελλὴ γιὰ νὰ πιστεύῃ στὴν εὐτυχία;

Τί σημαίνει! Ὁ καιρὸς ἦταν ἐξαίσιος... ἦταν ἄνοιξις! Ἄ! ἡ ζωὴ ἦταν ὡραία.

* * *

Ὅταν ἐγύρισε σπίτι της βρῆκε τὸν Κνοὺτ νὰ τὴν περιμένῃ. Μόλις τὸν ἀντίκρυσε ἡ χαρά της ἔσβυσε καὶ ὅλα τὰ εἶδε μαῦρα καὶ σκοτεινά.

— Σὲ εἶδα στὸ ἀεροδρόμιο, Κνούτ. Γιατί ἐπῆγες; Θὰ ἦταν κουραστικὸ γιὰ σένα.

— Δὲν ἤθελα νὰ πάω, μὰ ἦταν χειρότερο νὰ μείνω σπίτι καὶ νὰ μὴ ξέρω τί συμβαίνει ἐκεῖ.

— Ἀλήθεια, Κνούτ, τὰ φαντάζεσαι ὅλα τραγικά.

— Μοῦ ἦταν ἀδύνατο νὰ τὸ φαντασθῶ αὐτὸ διαφορετικά. Ἤξερα πόσο ἐπικίνδυνη ἦταν ἡ πτῆσις. Μοῦ φαινόταν πὼς σ' ἔβλεπα κιόλας νὰ πέφτῃς...

Ἐσηκώθηκε μὲ θυμό:

— Ἔπρεπε νὰ μὲ ἀπαλλάξῃς ἀπὸ αὐτὴ τὴ στενοχώρια. Μοῦ φθάνουν ὅλες οἱ ἄλλες!

Τὸν ἐκύτταξε μ' ἔκπληξι, γιατὶ δὲν εἶχεν συνηθίσει ν' ἀκούῃ τὴ φωνή του σὲ τέτοιο τόνο. Ἦταν μιὰ εὐκαιρία γιὰ νὰ τοῦ ἀποκριθῇ: «Ἐὰν δὲν εἶσαι εὐχαριστημένος μαζί μου, δὲν ἔχεις παρὰ νὰ μ' ἀφήσῃς!» Θὰ τοῦ τὸ ἔλεγε αὐτὸ ἐὰν ἦταν βεβαία πὼς πράγματι θὰ ἔφευγε.

Ἀλλὰ ἦταν βεβαία πὼς θὰ μετάνοιωνε ἀμέσως καὶ θὰ τῆς ζητοῦσε συγγνώμη, πέφτοντας πειὸ πολὺ στὴν ταπείνωσι, ὁπόταν αὐτὴ θὰ τὸν λυπόταν, θὰ τὸν συγχωροῦσε καὶ ἔτσι θὰ γινόταν ἄσκοπη ἡ ἀπόπειρα τοῦ χωρισμοῦ.

Καθὼς ἐγύρισε νὰ τὸν κυττάξῃ ἐτρόμαξε μὲ τὴν ἀλλοίωσι, ποὺ εἶχε πάθει τὸ πρόσωπό του. Μέσα σὲ λίγα λεπτὰ θὰ ἔλεγε κανεὶς πὼς ἐγέρασε δέκα χρόνια. Ὑπέφερε μαρτυρικὰ γιὰ τὸν κακό του τρόπο ἀπέναντί της. Ὁ καϋμένος!

Γιὰ μιὰν ἀκόμη φορὰ ἡ εὐαίσθητη καρδιὰ τῆς Μπρίττας συνεκινήθη. Προσπαθοῦσε νὰ φαντασθῇ τί μποροῦσε νὰ αἰσθανθῇ ἕνας ἄνθρωπος, ὅταν βλέπῃ ἐκεῖνον ποὺ ἀγαπάει νὰ διατρέχῃ κίνδυνον θανάτου!... Ἡ εἰκόνα τοῦ Οὔλφ Λίνκολν πέρασε μπρὸς ἀπὸ τὰ μάτια της. Ἐὰν μιὰ μέρα τὸν ἔβλεπε νὰ πέφτῃ μὲ τὸ ἀεροπλάνο του...

Ἀλήθεια εἶχε κάνει τὸν Κνοὺτ νὰ πονέσῃ. Πῶς θὰ μποροῦσε τώρα νὰ τοῦ δώσῃ λίγη χαρά; Ἐπῆρε τὸ χέρι του καὶ τοῦ εἶπε:

— Λυποῦμαι ποὺ σ' ἔκαμα νὰ πονέσῃς, Κνούτ. Πῶς μπορῶ νὰ διορθώσω τὸ κακό; Θέλεις αὔριο νὰ κάνουμε μαζὶ ἕναν μακρυνὸ περίπατο;

Τὸ πρόσωπο τοῦ Κνοὺτ ἔλαμψε ἀπὸ χαρά:

— Ἐσὺ θέλεις;... Νὰ κάνουμε ἕναν ἀπὸ τοὺς παληοὺς καλοὺς περιπάτους μας;

— Ναί, τοῦ ἀποκρίθηκε μὲ τὴν ἱκανοποίησι ὅτι τὸν εὐχαρίστησε.

— Δὲν θὰ μποροῦσες νὰ μοῦ δώσῃς μεγαλύτερη χαρὰ ἀπ' αὐτή. Θὰ τὴν πληρώσω ἀκριβά... τὸ ξέρω, μὰ δὲν πειράζει... εἶμαι τόσο εὐτυχισμένος.

Ἔφυγεν εὐχαριστημένος καὶ γελαστός.

* * *

Τὸ ἀτελιὲ τοῦ Ὄβε Στέεν ἦταν στολισμένο γιὰ τὴν γιορτή. Γιρλάντες ἀπὸ πράσινα φύλλα ἦσαν τυλιγμένες στ' ἀγάλματα καὶ χάρτινα πολύχρωμα φαναράκια κρεμόνταν ἀπὸ τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια τῶν προπλασμάτων.

Δύο μεγάλα τραπέζια σκεπασμένα μὲ ἀνατολίτικα ταπέτα, ἦσαν ἕτοιμα διὰ τὸ μεσονύκτιον δεῖπνον, στὴ μέση τοῦ μεγάλου δωματίου. Ἀλλὰ ἦσαν τόσο πολὺ γεμᾶτα μὲ μποτίλιες καὶ ποτήρια ὅλων τῶν εἰδῶν, ὥστε τὰ «ρόφιμα δὲν ἐχωροῦσαν καὶ τὰ τοποθετοῦσαν κατὰ γῆς.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΗΝ 2 ΜΑΪΟΥ
Ἑλληνίδες καὶ Ἕλληνες ἀγοράσατε
ΤΟ «ΠΑΡΛΑΝ»

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
Γ. & Α. ΒΕΡΒΕΝΙΩΤΟΥ
τῶν Πανεπιστημίων Παρισίων καὶ Ἀθηνῶν
τῇ συνεργασίᾳ πεπειραμένων ἐπιμελητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ Πολυτεχνείου καὶ καθηγητῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.
Στοὰ Πεσμαζόγλου ἔναντι Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης. Ἀκίνητον ἀριθ. 22, 3ος ὄροφος (ἀνελκυστήρ).
Ἀπὸ τῆς 15ης Ἀπριλίου θὰ λειτουργήσουν τὰ ἑξῆς τμήματα: Ἑλληνικῶν, Λατινικῶν, Νεοελληνικῶν, Γαλλικῶν, Μαθηματικῶν, Φυσικῆς, Χημείας, Βοτανικῆς, Ζωολογίας διὰ τμηματικὰς καὶ πτυχιακὰς ἐξετάσεις καὶ διὰ εἰσιτηρίους ὅλων τῶν σχολῶν τοῦ προσεχοῦς 8)βρίου.
Τμῆμα μαθημάτων δι' ἀλληλογραφίας διὰ τὰς ἐπαρχίας. Ἐγγραφαὶ 2—5 μ. μ.

ΑΛΤ!
Πωλοῦνται ὅλαι αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον ΠΕΤΡΟΥ ΚΡΙΑΛΗ, Σοφοκλέους 7, (Στοὰ Παππου).

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΜΟΝΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΑΙ ΤΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

Τὸ δεύτερον μέρος τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποζημιώσεως τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν ἔχει οὕτω:

Ἄρθρον 9ον.—Διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας τῶν δηλουμένων περιουσιακῶν στοιχείων διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου 24 πραγματογνώμονες ἐκλεγόμενοι ἐκ πίνακος συντασσομένου ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς καὶ ἀναγράφοντος τὰ ὀνόματα, ἐπαγγέλματα, ἡλικίαν καὶ τὴν συνοικίαν εἰς ἣν ἐν Κων)πόλει κατῴκουν, ἐξ ἐγκρίτων Κωνσταντινουπολιτῶν ἐκ τῶν μονίμως ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ διαμενόντων ἀγόντας ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 40 ἐτῶν.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἐκ τοῦ πίνακος τούτου διοριζομένων πραγματογνωμόνων δημοσιεύονται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ἀναλαμβάνουσι δὲ οὗτοι τὰ καθήκοντά των μετὰ προηγουμένην ὁρκωσιν αὐτῶν ὅτι θέλουσι διεξαγάγει πιστὴν καὶ ἀκριβῆ πραγματογνωμοσύνην ἐπὶ τῶν ἀνατεθησομένων αὐτοῖς ὑποθέσεων.

— Αἱ εὐθύναι των

Ἄρθρον 10ον.—Μέλη πολυμελοῦς δικαστηρίου ἐκ Κωνσταντινουπολιτῶν καὶ πραγματογνώμονες ὡς καὶ οἱ διοριζόμενοι γραμματεῖς τῶν δευτεροβαθμίων δικαστηρίων μετὰ τὴν ὁρκωσιν αὐτῶν θεωροῦνται δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπέχουσι πάσας τὰς ποινικὰς καὶ πειθαρχικὰς εὐθύνας τούτων ὑπαγομένας εἰς τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

Οἱ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερόμενοι ἐὰν δὲν προσέλθωσιν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῖς τοῦ διορισμοῦ νὰ δώσωσι τὸν διὰ τοῦ παρόντος ὁριζόμενον ὅρκον, θεωροῦνται ὡς μὴ ἀποδεχθέντες τὴν θέσιν αὐτὴν καὶ ἀντικαθίστανται, διοριζομένων ἑτέρων κατὰ τὸν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁριζόμενον τρόπον.

Ἄρθρον 11ον.—Οἱ πραγματογνώμονες λαμβάνουν ὡς ἀποζημίωσιν δι' ἑκάστην πραγματογνωμοσύνην δραχμὰς ἑξήκοντα. Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν ἑκάστην αἰτήσεως συντάσσεται μία ἔκθεσις πραγματογνωμοσύνης ὅσοι δήποτε καὶ ἂν ὦσιν οἱ αἰτοῦντες.

— Οἱ μεταφρασταὶ

Ἄρθρον 12ον.—Τὰ εἰς τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν ἔγγραφα προσάγονται ἐν πρωτοτύπῳ καὶ ἐν μεταφράσει.

Ἡ μετάφρασις γίνεται ὑπὸ τῶν γνωριζόντων τὴν τουρκικὴν μελῶν τοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου ἀνταλλαγῆς ἐφ' ὅσον οὗτοι εἰσὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ διωρισμένοι δικηγόροι.

Τὰ πρὸς μετάφρασιν ἔγγραφα κατατίθενται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἀνταλλαγῆς ἥτις διανέμει αὐτὰ εἰς τοὺς μεταφραστάς.

Διὰ μετάφρασιν ἑκάστου συκάτι χακανὶ ἢ ταπίου, ὁ μεταφραστὴς λαμβάνει δραχμὰς 25 παντὸς δὲ ἄλλου ἐγγράφου δραχμὰς 15.

Κάτωθι τῆς μεταφράσεως βεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ μεταφραστοῦ τὸ πιστὸν αὐτῆς ἐκ τοῦ πρωτοτύπου.

Ἀμφισβητηθέντος τοῦ ἀκριβοῦς τῆς μεταφράσεως τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν μετάφρασιν δαπάναις τοῦ ἀμφισβητήσαντος.

— Κανονισμὸς ἀποζημιώσεως

Ἄρθρον 13ον.—Τὸ ποσὸν τῆς πληρωτέας ἀποζημιώσεως ἑκάστῳ τῷ δικαιούχῳ ἀναγράφεται ἐν τῇ τελεσιδίκῳ ἀποφάσει, μειουμένου τοῦ ποσοῦ τῆς γενομένης διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐκτιμήσεως τῶν περιουσιακῶν στοιχείων εἰς τὸ διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος προεδρικοῦ διατάγματος καθορισθησομένου ποσοστοῦ αὐτῆς. Διὰ τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο ἀναγράφεται ὁ αἰτήσας ὡς δικαιοῦχος ἐν τῷ μητρῴῳ.

Τὰ κληρονομικὰ δικαιώματα καὶ τὸ ἐπὶ τῆς κληρονομίας μέρος τῶν κληρονόμων, δικαιούχου ἀποβιώσαντος ἐνταῦθα μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 4793 διέπονται ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ νόμου.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως ἀκινήτων περιουσιακῶν στοιχείων ἐπιδικάζεται καὶ εἰσόδημα οὐχὶ πλέον τῶν 4 ο)ο ἐπὶ ταύτης ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ὑπὸ τοῦ Τουρκικοῦ κράτους ἀφαιρέσεως τοῦ περιουσιακοῦ στοιχείου μέχρι τέλους τοῦ 1930 πάντως ὅμως οὐχὶ πλέον τῶν τριῶν ἐτῶν. Ὁ χρόνος τῆς ἀφαιρέσεως καθορίζεται ἐν τῇ ἀποφάσει.

Αὔριον θὰ δημοσιεύσωμεν τὸ τρίτον μέρος τοῦ νομοσχεδίου.

ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΤΗΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ

Ἐπέστρεψεν ἐκ τῆς ἀνὰ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου καὶ τὴν περιφέρειαν τῆς Θεσσαλονίκης ἀποσταλεὶς πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐκεῖ γραφείων καὶ ἐπιτροπῶν τῆς ἀνταλλαγῆς ἐπιθεωρητὴς κ. Πρωτονοτάριος ὅστις καὶ θὰ ὑποβάλῃ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος τὴν ἔκθεσίν του εἰς τὸν κ. διευθυντὴν τῆς Ἀνταλλαγῆς.

Πληροφορούμεθα ἐπίσης ὅτι κατ' αὐτὰς θὰ ἐκδοθῇ διάταγμα δι' οὗ καταργεῖται ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ Κομοτινῆς, ἡ δὲ ἁρμοδιότης αὐτῆς θὰ μεταβιβάζεται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν Σερρῶν.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος θὰ καταργοῦνται ἐπίσης αἱ δευτεροβάθμιαι ἐπιτροπαὶ Μυτιλήνης καὶ Πρεβέζης, αἱ ἁρμοδιότητες τῶν ὁποίων θὰ μεταβιβάζωνται εἰς τὰς ἁρμοδίας ἐπιτροπὰς Ἀθηνῶν.

Τέλος διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος θὰ μετατρέπεται ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ Θεσσαλονίκης εἰς πρωτοβάθμιον τοιαύτην.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Η.Ν.Δ., Πειραιᾶ.— Διὰ νὰ γίνετε δεκτὸς ὡς ἐθελοντής, πρέπει νὰ ἔχετε συμπληρώσει τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας σας καὶ νὰ ὑπάρχῃ θέσις εἰς τὸ σύνταγμα ποὺ θέλετε νὰ καταταχθῆτε. Ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν σχολὴν τεχνιτῶν θὰ γίνῃ τὴν 28ην Ἰουλίου, αἰτήσεις δὲ γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 10ης ἰδίου. Ἡ σχολὴ λειτουργεῖ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Οἱ ἐξερχόμενοι τῆς σχολῆς κατατάσσονται εἰς τὸ στράτευμα ὡς τεχνῖται, ἀναλαμβάνοντες ὀκταετῆ ὑποχρέωσιν. Διὰ τὴν Στρατ. Ἰατρικὴν Σχολὴν δὲν προεκηρύχθη διαγωνισμός.

κ. Ἰ. Κοκόνην, Ν. Κῖον.— Ἀποστείλατέ μας πιστοποιητικὸν Μικτοῦ Συμβουλίου ἐμφαῖνον τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ θανάτου τῆς δικαιούχου, καθὼς καὶ ποίους ἀφῆκε κληρονόμους, νὰ φροντίσωμεν διὰ τὴν νομιμοποίησιν τῆς κληρονομίας.

Δέκτην, Ἴσσαρι.— Μόνον μετὰ τὴν κατάταξίν σας εἰς τὸν στρατὸν ἠμπορεῖτε νὰ ζητήσετε διόρθωσιν τῆς ἡλικίας σας. 2) Πρέπει, κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, νὰ εἶνε ἐνήλικοι, ἤτοι νὰ ἔχουν συμπληρώσει τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των. 3) Δὲν προεκηρύχθησαν, οὐδὲ πρόκειται νὰ προκηρυχθοῦν συντόμως.

κ. Β. Πανταζάκον, Θεσσαλονίκην.— Ἐὰν δὲν ὑποβάλητε αἴτησιν μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1930 δὲν γίνεσθε, ὁπωσδήποτε, δεκτὸς εἰς τὴν Χωροφυλακήν, παρὰ μόνον μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν σας ὑποχρεώσεων.

κ. Α. Δημητριάδην, Κάτω Πορρόϊα.— Παρατείνεται ἡ ἰσχὺς τοῦ ἐν λόγῳ πίνακος, γίνεται δὲ σκέψις νὰ προσληφθοῦν καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων.

κ. Ν. Σ. Γιοκ., Βαθὺ Σάμου.— Γράψατέ μας πότε καὶ μὲ ποῖον ἀριθμὸν πρωτοκόλλου ὑπεβάλλατε τὴν ἐν λόγῳ αἴτησιν, καθὼς καὶ ἂν ὑπεβλήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἢ ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Α.Σ.Υ.Ε.

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Δευτέραν

[Ὥρα Ἀθηνῶν.—Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων.]

ΛΕΙΨΙΑ (259,3 μ.). 8 ½ μ. μ. Συναυλία. Μπερνό: Σκηναὶ μπαλέττου διὰ βιολὶ καὶ ὀρχήστρα, ἔργ. 100. Ὄφφενμπαχ: Εἰσαγωγὴ τῆς ὄπερας «Μπάρμπ Μπλὲ» καὶ συνθέσεις Ὄσκαρ Στράους καὶ Βάλτερ Σώτ. 10 μ. μ. Συναυλία. Σολίστ: ὁ βιολιστὴς Στέφαν Φρένκελ. Ἔρμαν Γκράμπνερ: Μουσικὴ δι' ὀρχήστραν δωματίου, ἔργ. 25. Μπάϊλσμιτ: Σερενάτα, ἔργ. 33. Ἔρμαν Ἀμβρόσιους: Κοντσέρτο γιὰ βιολὶ καὶ ὀρχήστρα. Κήσιγκ: Χορὸς θανάτου, ἔργ. 21. 11.40' μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΟΣΤΡΑΒΑ (263 μ.). 7.40' μ. μ. Φυσαρμόνικα. 11.20' μ. μ. Συναυλία μὲ ἔργα Κάτσερ, Λίνκε, Στβὰν—Σλάουντα, Μπάγερ, Βέτζελ, Τίκυ.

ΜΠΡΑΤΙΣΛΑΒΑ (279 μ.). 6 ½ μ.μ. Συναυλία βιολιοῦ μὲ σονάτες Χάϋδν, Μόζαρτ, Μπετόβεν. 7 ½ μ.μ. Συναυλία μὲ ἔργα Συπέ, Γ. Στράους (βάλς) καὶ Φρίμλ (ποτπουρὶ τῆς «Ρὸζ Μαρί»). 8 μ.μ. Φρίμλ: Καντσονέττα, φόξ. Μπορσέ: Ταγκό, ποτπουρί. Κοβαρίκ: Μάρς. 9 ½ μ. μ. Συναυλία Ν. Μπακοσοβά. Μόζαρτ: Ἄρια ἀπὸ τὴν ὄπερα «Ἁρπαγὴ ἀπὸ τὸ Σεράγι». Ντὲ λ' Ἄκουα: Βιλανέλλα. Τσέχικα καὶ σλοβακικὰ λαϊκὰ τραγούδια.

ΚΟΖΙΤΣΕ (293 μ.). 9 ½ μ.μ. Συναυλία. Βέμπερ: «Πρετσιόζα» εἰσαγωγή. Λαλό: «Ναμούνα». Τσαϊκόφσκυ: «Πίκα Ντάμα», ποτπουρί. Ζιλμπέρ: «Κάτια ἡ χορεύτρια», ποτπουρί.

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.). 6 μ.μ. Ἠχητικὴ ταινία. 9 ½ μ.μ. Διεθνὴς συναυλία ἐκ Βερολίνου.

ΜΠΡΥΝΟ (342 μ.). 10 μ.μ. Λαϊκὴ συναυλία ὀρχήστρας. Βέμπερ: Εἰσαγωγὴ τοῦ «Ὄμπερον». Γκρήγκ: Λυρικὴ σουΐτα, ὅπ. 54. Ντβόρζακ: Δύο συνθέσεις. Τσαϊκόφσκυ: Ρομάνς ὅπ. 5. Πόππυ: Σουΐτα. Μπράμς: Καπρίτσιο.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385,1 μ.). 7 ¼ μ.μ. Στρατιωτικὴ μουσική. 7 ¾ μ.μ. Μελῳδία. Μουσικὴ χοροῦ. 8 ¼ μ.μ. Καντσονέττες καὶ μονόλογοι. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα. 9 μ.μ. Βιολοντσέλλο. 9 ¼ μ.μ. Βιολοντσέλλο. Ἱσπανικὰ τραγούδια. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. 10 μ. μ. Μελῳδία. 10 ¼ μ. μ. Συναυλία. Γκρήγκ: Ἐρωτικόν. Ἄνοιξις. 10 ½ μ.μ. Ἄριες ἀπὸ τὴν «Λακμὲ» τοῦ Ντελὶμπ καὶ τὸν «Ρωμαῖο καὶ Ἰουλιέττα» τοῦ Γκουνώ. 10 ¾ μ.μ. Συνθέσεις Στράους, Μπρόουν καὶ Ντὲ Φάλλα. 11 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. «Χόλλυγουντ», μὰρς (Λεοπόλδ), εἰσαγωγὴ τοῦ «Ὄμπερον» (Βέμπερ), «Κοπέλια» μπαλέττο (Ντελὶμπ). «Τρεῖς γυμνὲς κοπέλλες» φαντασία (Μορέττι), «Φθινοπωρινὲς ἐντυπώσεις» βὰλς (Λίνκε), ποτπουρὶ ἀπὸ τὸν «Σαμψὼν καὶ Δαλιδᾶ» (Σαὶν Σὰνς) καὶ ἄλλα ἔργα τῶν Ροζέ, Ζιρῶ, Τρανσλατέρ. 1 μ. μεσον. Μελῳδίαι. 1 ¾ μ. μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

* ΚΑΤΟΒΙΤΣΕ (408,7 μ.). 6 ¾ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 10 μ.μ. «Φρασκουΐτα» τοῦ Λέχαρ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (419 μ.). 8 μ. μ. Μουσική. 10.10' μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. Κνίπερ: Μικρὴ λυρικὴ σουΐτα, ὅπ. 18. Ρέγκερ: Κοντσέρτο γιὰ πιάνο, ὅπ. 114. 1 ½ μ. μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (430,4 μ.). 6 ½ μ. μ. Ἐθνικὰ τραγούδια. 9 μ.μ. Ἐθνικὰ τραγούδια. 11.20' μ.μ. Γιουγκοσλαυϊκὴ συναυλία.

ΡΩΜΗ (441,2 μ.). 9.40' μ.μ. Συναυλία μὲ διεθνῆ μοντέρνα τραγούδια.

ΠΡΑΓΑ (487 μ.). 8 ¼ μ.μ. Συναυλία κλαρινέττου. 9 ½ μ.μ. Συναυλία πιάνου μὲ τοῦ Σοπέν: Σκέρτσο, Ταραντέλλα, Μπαρκαρόλα, Πολωνέζα.

ΜΙΛΑΝΟΝ (500,8 μ.). 6 μ.μ. Μουσική. 8 ¼ μ.μ. Ποικίλη μουσική. 10 μ.μ. Συναυλία.

* ΒΙΕΝΝΗ (516,3 μ.). 8 ½ μ.μ. Συναυλία μανδολινάτας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Μπρασάρτ, μὲ ἔργα Μόζαρτ, Βαλδτόϋφελ, Λὶστ (Οὐγγρικὴ Ραψῳδία), Γέσελ. 9 ½ μ.μ. Ἡ 3η Συμφωνία τοῦ Μάλερ, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Ὄσβαλδ Καμπάστα, τῇ συμμετοχῇ τῆς ἀοιδοῦ τῆς Κρατικῆς Ὄπερας Σάντο, γυναικείας χορῳδίας, τῆς βιεννέζικης παιδικῆς χορῳδίας καὶ τῆς συμφωνικῆς συναυλίας τῆς Βιέννης. 11.20' μ.μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Γκάνγκλμπέργκερ.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550,5 μ.). 6.25' μ.μ. Συναυλία τῆς ἀοιδοῦ Σεμπὸκ καὶ τοῦ βιολιστοῦ Φαράγκο, συνοδεία πιάνου. Μπάχ: Πρελούδιο. Μπάχ: Γκράβ. Χουμπάϋ: «Ὁ βιολιστὴς τῆς Κρεμόνας». Κράϊσλερ: Σκέρτσο Καπρὶς καὶ συνθέσεις Κ. Σκόττ, Ἔργκελ, Λαβόττα, Κοντάλυ, Κουρούτς. 8 ½ μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 9 ½ μ. μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας τῆς Βασιλικῆς Οὐγγρικῆς Ὄπερας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Μπέργκ. Γκόλντμαρκ: «Τὴν ἄνοιξι». Γκόλντμαρκ: «Ἡ βασίλισσα τοῦ Σαβᾶ». Μποκερίνι: Κοντσέρτο γιὰ βιολοντσέλλο. Βέρδη: Τροβατόρε. Μπιζέ: Σουΐτα. Κατόπιν συναυλία ἀπὸ δίσκους.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411,7 μ.). 6 ¾ μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 9 ½ μ.μ. Μοντέρνα ἰσπανικὴ μουσική. 10 μ.μ. «Φρασκουΐτα» τοῦ Λέχαρ ὑπὸ ὀρχήστρας. 12.25' μ. μεσον. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα.

— Τί θὰ ἀκούσωμεν αὔριον Τρίτην:

* ΜΠΡΑΤΙΣΛΑΒΑ (279 μ.) 6 καὶ 50' μ.μ. Συναυλία. Ρέγκερ: Ὀπ. 131, ἀρ. 2 διὰ βιολὶ καὶ βιόλα. Χάϋδν: Ὀπ. 99, ἀρ. 3 διὰ βιολὶ καὶ βιόλα. Σπέρ: ὀπ. 67, ἀρ. 2. Μαρτώ: ὀπ. 32, τερτσέττο γιὰ φλάουτο, βιολὶ καὶ βιόλα. 7 μ.μ. Δίσκοι. 8.30' μ.μ. Ὀπερέτα ἀπὸ τὸ στούντιο. 11.20' μ.μ. Τσιγγάνικη μουσική.

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.) 6 μ.μ. Μουσική. 9.30' μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. Βιτάλι: Τσιακόνα γιὰ βιολὶ καὶ πιάνο. Βιβάλδι-Μπάχ: Κοντσέρτο γιὰ πιάνο. Κορέλλι - Ταρτίνι - Κράϊσλερ: Παραλλαγαί. Μπάχ: Γκράβ. Πουνιάνι-Κράϊσλερ: Πρελούδιο καὶ ἀλλέγρο. 10.30' μ.μ. Συναυλία συμμετοχῇ: Ντράγκο Χρτσὶκ (βαρύτονος) καὶ Μάγερ (πιάνο). 11 καὶ 40' μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385.1 μ.) 7.15' μ.μ. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα. Καντσονέττες καὶ κωμικοὶ μονόλογοι. 8.15' μ.μ. Τραγουδιστὰ τογκό. 8.45' μ.μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα: «Συμφωνία» τοῦ Μπερλιόζ. «Ὄνειρον θερινῆς νυκτὸς» τοῦ Μέντελσον. 9.15' μ.μ. Μελῳδίαι. 9.45' μ.μ. Κιθάρα Χαβάγιας. 10 μ.μ. Ἄριες ἀπὸ τὰ μελοδράματα: Βέρθερος (Μασενέ), Κάρμεν (Μπιζέ), Μινιὸν (Τομάς), Μανὸν (Μασενέ), Παλιάτσοι (Λεονκαβάλλο). 11 μ.μ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα μὲ ἔργα Κρόνμπεργκερ, Σίρμαν, Βαλδτόϋφελ. 11.15' μ.μ. «Ἐκεῖνοι» τοῦ Μωρὶς Ντονάϊ. 12 μεσ. Τζάζ. 1 π. μ. Καντσονέττες καὶ μονόλογοι. 1.30' π. μ. Συναυλία βιολιοῦ. Κράϊσλερ: Κινέζικο ταμπουρίνο. Φώρ: Νανούρισμα. Σοῦμπερτ: Ἡ Μέλισσα. Σαμινάτ: Ἱσπανικὴ σερενάτα. 1.45' π. μ. Στρατιωτικὴ μουσική.

ΚΑΤΟΒΙΤΣΕ (408.7 μ.) 6.45' μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. 9 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 9.30' μ.μ. «Παληάτσοι» τοῦ Λεονκαβάλλο. Κατόπιν μουσικὴ χοροῦ.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (430.4 μ.) 6 μ.μ. Συναυλία πιάνου. Κορέλλι: Παστοράλε. Ραμώ: Ταμπουρίνο. Μπράμς: Ἰντερμέτζο. Μπράμς: Μπαλλάντα. Σοπέν: Μπαλλάντα. 6.30' μ.μ. Ἐθνικὴ μουσικὴ ἀπὸ δίσκους. 9 μ.μ. Συναυλία μὲ ἔργα: Τσιζέκ, Μποσνιάκοβιτς, Μπροντίλ.

* ΡΩΜΗ (441.2 μ.) 6 μ.μ. Συναυλία χορῳδίας καὶ ὀρχήστρας. 9.40' μ.μ. Μετάδοσις ὄπερας ἐκ τοῦ «Βασιλικοῦ» θεάτρου ἢ τοῦ «Σὰν Κάρλο».

ΠΡΑΓΑ (487 μ.) 8 μ.μ. Λαϊκὰ τραγούδια. 11.20' μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ δίσκους.

* ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.) 6 μ. μ. Μουσική. 8.15' μ.μ. Ποικίλη μουσική. 10 μ.μ. Ντουέττα ἀπὸ Ἰταλικὲς ὄπερες. 10.20' μ.μ. «Ἡ ἐρωτευμένη σύζυγος», ὀπερέττα τοῦ Ραντζάτο καὶ Λομπάρδο.

ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.) 8.45' μ.μ. Ἀποσπάσματα ἀπὸ ὀπερέττες τοῦ Ὄσκαρ Στράους, τῇ συμμετοχῇ Λύας Μπέγκερ (τραγούδι), Βίλλυ Στρὲλ (τραγούδι) καὶ τῆς ὀρχήστρας Χόλτσερ. 10.55 μ.μ. Συναυλία μὲ Κουαρτέττα τοῦ Χάϋδν. 11.45' μ.μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Μασσὸ μὲ ἔργα Φράντς Λέχαρ.

* ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.) 6.25' μ.μ. Συναυλία. Στράους: Εἰσαγ. τοῦ «Τσιγγάνου Βαρώνου», Λέχαρ, Μοσκόβσκυ: Σερενάτα. Κονταλύ: Χάρυ Γιάνος. Φιμπίτς: Ποίημα. Νέβιν: Σουΐτα. 8.30' μ.μ. Μετάδοσις ἐκ τῆς βασιλικῆς Οὐγγρικῆς Ὄπερας: «Ἡ Μάσκα» ὄπερα τοῦ Χουμπάϋ. Κατόπιν συναυλία τσιγγάνικης ὀρχήστρας.

ΛΙΟΥΜΠΛΙΑΝΑ (569 μ.) 7 μ.μ. Συναυλία. 9 μ.μ. Τραγούδια. 10 μ.μ. Συναυλία Ραδιορχήστρας.

* ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411.7 μ.) 6 καὶ 45' μ.μ. Λαϊκὴ συμφωνικὴ συναυλία μὲ συνθέσεις Γκρήγκ. 9 μ.μ. Ἐλαφρὰ τραγούδια. 9.30' μ.μ. «Καβαλλερία Ρουστικάνα» τοῦ Μασκάνι ἀπὸ δίσκους μὲ τοὺς καλλιτέχνας τῆς Σκάλας τοῦ Μιλάνου.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 20)4)31

Ἀεροπορικῶς δι' Εὐρώπην μέσῳ Βελιγραδίου διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας μέχρις 7 μ.μ. ὥρας.

Ἀεροπορικῶς διὰ Μυτιλήνην, Κων)πολιν διὰ τῆς Ἀεροπορικῆς μέχρι τῆς 11ης π.μ.

Ἀναχωρήσεις Σιδ)κῶς. Διὰ τῆς ἁμ)ξίας Σεμπλὸν γίνεται δεκτὴ ἡ ἀλληλογραφία μέχρι τῆς 11 π. μ. ἡ συστημένη καὶ 12 1)2 ἡ συνήθης. Διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας μέχρι τῆς 6 μ.μ. ἡ συστημένη καὶ 7 μ.μ. ἡ συνήθης.

Σιδηροδρομικῶς. Διὰ Πάτρας, Τρίπολιν, Καλάμας γίνεται δεκτὴ ἡ ἁπλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 5 πρωϊνῆς, ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 6 ἑσπερινῆς τῆς προτεραίας. Μὲ τὴν ταχεῖαν Πατρῶν καὶ Τριπόλεως γίνεται δεκτὴ ἡ μὲν ἁπλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 11.40' π. μ., ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 10.40 π. μ.

«Φρίντων» 2 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγ. 40, Βρινδήσιον, Ἀλεξάνδρειαν.

«Πήλιον» 2 μ.μ. Πὸρτ Σαΐδ, Ἀλεξάνδρειαν.

«Τῆνος» 2 μ.μ. Πάτμον, Λέρον, Κάλυμνον, Κῶ, Σύμην, Ρόδον.

«Μοσχάνθη» 6 π. μ. Ἀργολίδα.

«Πτερωτὴ» 9 π. μ. Αἴγινα, Ἀγκίστριον, Παλ. καὶ Ν. Ἐπίδαυρον.

«Μάνα» 11 π. μ. Αἴγινα, Μέθανα, Πόρον.

«Ἕλενα Μ.» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

«Πόπη» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

«Βάνα» 2 μ.μ. Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψόν, Ὠρεούς, Βόλον.

«Ἀρκαδία» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην.

«Ἄφοβος» 2 μ.μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον.

«Ἰθάκη» 2 μ.μ. Πάτρας, Σάμην, (Ἀργοστόλιον μέσῳ Σάμης), Ἁγ. Εὐφημίαν, Φισκάρδον, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν.

«Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Βιτρινίτσαν μέχρι Πατρῶν.

«Σάμος» 2 μ.μ. Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν, Θήραν.

«Κανάρης» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἁγ. Κήρυκον, Καρλόβασι, Βαθύ, Τηγάνι.

«Σέριφος» 2 μ.μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Ἁγ. Πελαγίαν, Γύθειον.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ "ΓΕΝΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ,,

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ				
Ταμεῖον καὶ Τράπεζαι			403.357.65	
Χρηματόγραφα ἰδιοκτησίας μας			730.075.—	
Ἐμπορεύματα		75.154.20		
μεῖον κρατήσεις πρὸς μείωσιν ἀξίας ἐμπορευμάτων		24.000.—	51.154.20	
Γραμμάτια εἰσπρακτέα			160.875.—	
Χρεωστικοὶ λ)σμοί			1.832.551.60	
Ἐνυπόθηκα δάνεια			208.299.90	
Συνεταιρικοὶ λ)σμοὶ μετὰ τρίτων			831.690.40	
Τρεχούμενοι χρεωστικοὶ λογαριασμοί			1.138.811.60	
Ἔργα ὑπὸ ἐκτέλεσιν			1.469.004.35	
Προσωρινοὶ λογαριασμοί			459.869.05	
Διάφοροι λογαριασμοὶ		1.899.693.60		
Ἀποσβέσεις μέχρι 1929	Δρ. 1.471.009.20			
» 1930	» 200.000.—	1.671.009.20	228.684.40	
Ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις		1.240.831.85		
μεῖον ἀποσβέσ. μέχρι 1929	1.183.694.45			
μεῖον ἀποσβέσεις 1930	57.127.40	1.240.821.85	10.—	
Ἔπιπλα		109.100.—		
Ἀποσβέσεις μέχρι 1929	Δρ. 10.000.—			
Ἀποσβέσεις 1930	» 98.100.—	108.100.—	1.000.—	7.525.383.15
Λογαριασμοὶ Τάξεως				2.488.388.—
				10.013.771.15

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ			
Κεφάλαιον		5.000.000.—	
Ἀποθεματικὸν μέχρι 1929	Δρ. 109.450.—		
Ἀποθεματικὸν 1930	» 100.000.—	209.450.—	
Καταθέσεις λόγῳ ἐγγυήσεως		438.846.20	
Πιστωτικοὶ λογαριασμοί		599.224.40	
Γραμμάτια πληρωτέα		771.010.—	
Προεξοφλήσεις		274.200.—	
Τρεχούμενοι λογαριασμοὶ Τραπεζῶν		183.974.—	
Κρατήσεις διὰ φόρους Δημοσίου		14.966.55	
Κέρδη καὶ ζημίαι, Ὑπόλοιπον εἰς νέον		33.712.—	7.525.383.15
Λογαριασμοὶ Τάξεως			2.488.388.—
			10.013.771.15

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΡΙΔΟΣ "ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ,,

Γενικὰ Ἔξοδα	428.814.75		
Φόροι Δημόσιοι	24.154.40		
Τόκοι, προμήθειαι καὶ συναλλαγματικαὶ διαφοραὶ	55.109.80		
Ἀποσβέσεις ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων		57.127.40	
Ἀποσβέσεις ἐπὶ ἀξίας ἐπίπλων		98.100.—	
Ἀποσβέσεις διαφόρων λογαριασμῶν		200.000.—	
Κρατήσ. πρὸς μείωσιν ἀξίας ἐμπορ)των		24.000.—	379.227.40
Μεταφορὰ εἰς ἀποθεματικὸν κεφάλαιον			100.000.—
Ὑπόλοιπον εἰς Νέον			33.712.—
			1.021.018.35
			1.021.018.35

Ὑπόλοιπον χρήσεως 1929	198.014.55	
Κέρδη ἐκ διαφόρων ἐπιχειρήσεων	219.785.80	
Κέρδη ἐξ ἐκτελέσεων τεχνικῶν ἔργων	603.218.—	1.021.018.35
		1.021.018.35

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἀπριλίου 1931

Ὁ Σύμβουλος Γ. Διευθυντής
Δ. ΠΟΛΑΤ

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστηρίου
Γ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ
Ν. ΜΟΡΦΙΝΗ & Κ. ΠΑΞΙΜΑΔΑ
(Πρώην Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΥ) ΕΡΜΟΥ 34
ΕΝΑΡΞΙΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΗΜΕΡΟΝ
Ἐπανέκαμψεν ἐξ Εὐρώπης ὁ κ. Ν. Μορφίνης, προσκομίσας τὴν πλουσιωτέραν συλλογὴν ὑφασμάτων μεταξωτῶν, μαλλίνων καὶ βαμβακερῶν.
ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΝΕΑ
Διὰ τὰς τιμὰς καὶ τὴν ἐκλεκτικότητά μας μία ἐπίσκεψις θὰ σᾶς πείσῃ.
ΔΕΟ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ
ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΣΤ. Η. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ & Σια
Μετεφέρθησαν εἰς τὸ ΜΕΓΑΡΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ. (Νέα πτέρυξ ὁδὸς Βουκουρεστίου—Β' ὄροφος). Τηλέφωνον ἀριθ. 6-86 καὶ διὰ τοῦ Κέντρου Μετοχικοῦ Ταμείου.

ΛΟΥΤΡΑΚΙ
Τὰ ξενοδοχεῖα «ΒΥΡΩΝ», Μάνθου Καλύβα, καὶ «ΕΘΝΙΚΟΝ», Λεωνίδα Γκεώνη, ἀπὸ 10ης Ἀπριλίου ἕως τέλος Μαΐου ἐκανόνισαν τὰς κάτωθι τιμάς: 25—30 δραχ. δωμάτιον μὲ δύο κλίνας καὶ 19—20 δρχ. δωμάτιον μὲ μίαν κλίνην.
ΔΙΤΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ Α. Ε.
106 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΝ ΣΑΣ ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΑΥΤΑ

Η Καθημερινή 5-6-31

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΠΡΟΣ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Εὐάριθμοι σύμβουλοι τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς πρωτευούσης μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ πρόεδρος αὐτοῦ κ. Ἀναστασιάδης εἶχον τὴν εὐτυχῆ πρωτοβουλίαν τῆς προστασίας τῶν τιμίων ἐμπόρων ἀφ' ἑνὸς καὶ γενικώτερον τῆς ἐμπορικῆς πίστεως τοῦ τόπου.

Ἡ σταυροφορία αὕτη τῶν ἀνωτέρω κυρίων, οὓς δημοσίᾳ συγχαίρομεν, εἶνε ἀξία τῆς γενικῆς προσοχῆς καὶ ἐνισχύσεως τόσον ἐκ μέρους τῆς σεβαστῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν Βουλῶν ὅσον καὶ τοῦ Τύπου καὶ τῶν ὀργανώσεων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς παραγωγῆς.

Διότι ἡ κατάστασις ἀληθῶς, τὴν ὁποίαν τείνει ὅπως θεραπεύσῃ, ἔφθασεν εἰς τραγικὸν κατάντημα, ἀπειλοῦσα νὰ ἀτιμάσῃ ὅλον τὸν ἐμπορικὸν κόσμον καὶ νὰ κλονίσῃ ἐκ θεμελίων τὴν ἐμπορικὴν πίστιν τῆς χώρας.

Τὰ θλιβερὰ παραδείγματα ἀπὸ τὴν κατάστασιν εἶνε ἄφθονα: Στάσεις πληρωμῶν, ἀρνήσεις ἀποδοχέων συναλλαγματικῶν νὰ τὰς ἐξοφλήσωσι, πρόχειρος κατασκευὴ ἑταιρειῶν πρὸς ἀποφυγὴν τῶν πτωχεύσεων καὶ τῶν συνεπειῶν αὐτῶν, μεταβιβάσεις ἀκινήτων εἰς τὰ ὀνόματα τῆς συζύγου ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου, καταχωρήσεις εἰς τὰ ἐμπορικὰ βιβλία εἰκονικῶν χρεῶν πρὸς φιλικὰ πρόσωπα ὑπὸ τοῦ μέλλοντος νὰ χρεωκοπήσῃ καὶ πολλὰ τερτίπια ἅτινα βλέπομεν καθημερινῶς.

Γενικῶς σήμερον οἱ τίμιοι ἔμποροι ὑποφέρουν ἀπὸ τὴν κατάστασιν ταύτην καὶ χάνουν καθημερινῶς τὰ κεφάλαιά των, ἐνῷ ἀντιθέτως λυμαίνεται τούτους ἕνα μικρὸν ποσοστὸν ἀνηθίκων καὶ ἀφερεγγύων ἀνθρώπων ἐπιτηδείων, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ μεταπολεμικὴ κατάστασις ἐπέτρεψε νὰ διεισδύσουν εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ ἐμπορικὰ ἐπαγγέλματα.

Τὸ κατάντημα τοῦτο τοῦ ἐμπορίου πρέπει νὰ παύσῃ.

Καὶ θὰ παύσῃ ὅταν ἡ ἐμπορικὴ νομοθεσία ἡ ἀφορῶσα τὴν συναλλακτικὴν πίστιν συγχρονισθῇ. Ἤτοι νὰ θεσπισθοῦν ποιναὶ καὶ κυρώσεις αὐστηραί, δρακόντειοι κατὰ τῶν δολίων ἐμπόρων, ποὺ χρεωκοποῦν, νὰ τροποποιηθῇ ῥιζικῶς ἡ δικονομία τῶν πτωχεύσεων καταργουμένων τῶν συνδίκων ἐκ συνελεύσεως, ὑποκαθισταμένων ὑπὸ τῶν δικαστῶν βοηθουμένων ὑπὸ μελῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου, νὰ συντομευθῇ τὸ πολὺ μέχρι δύο μηνῶν ὁ χρόνος τῆς ἐκκαθαρίσεως, νὰ συντομευθῇ ὁ χρόνος καὶ νὰ τροποποιηθῇ ῥιζικῶς ἡ δικονομία τῶν ἀστικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἰδιαιτέρως ἀγωγῶν καὶ ἀπαιτήσεων, νὰ ἐλαττωθοῦν τὰ ἐν γένει δικαστικὰ ἔξοδα, νὰ γίνεται μετὰ μεγαλυτέρας αὐστηρότητος καὶ προσοχῆς ὁ συμβιβασμὸς καὶ ἡ ἀποκατάστασις, νὰ [illegible] τὰ παντὸς εἴδους ἀκατάσχετα τῶν πάσης φύσεως μισθῶν, καὶ εἰσοδημάτων, νὰ δοθῇ εὐρεῖα δημοσιότης εἰς τὴν ἐν γένει κίνησιν ὅλων τῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, ὥστε ἐγκαίρως νὰ πληροφοροῦνται καὶ νὰ προσέχουν ὅσοι τυχὸν συναλλάσσονται ἢ πρόκειται νὰ συναλλαγοῦν μετὰ κλονιζομένων καὶ ὁπωσδήποτε παρουσιαζουσῶν ἀσθενῆ σημεῖα ἐπιχειρήσεων, νὰ ἐπιβληθῇ ὑποχρεωτικῶς ἡ τήρησις ἐμπορικῶν βιβλίων, νὰ συσταθῇ ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία θεωρήσεως κατὰ καιροὺς τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων ὑπὸ σοβαρῶν λογιστῶν, προσλαμβανομένων εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, νὰ εἰσαχθῇ τὸ συνυπεύθυνον τῶν λογιστῶν, λογιζομένων διὰ τὴν περίστασιν ταύτην ὡς ἐμπόρων, νὰ ὁρισθῇ αὐστηρῶς ὅτι ἡ ἀποδοχὴ γραμματίου ἢ συναλλαγματικῆς εἶνε πρᾶξις ἐμπορικὴ καὶ γενικῶς νὰ ληφθῇ πᾶν χρήσιμον μέτρον, ὥστε νὰ περιφρουρηθῇ ὁ κάθε τίμιος ἔμπορος ἀπὸ τὰς συνεπείας τῆς σημερινῆς ἀναρχουμένης καταστάσεως τοῦ πληθωρισμοῦ καὶ ἐλαστικοποιήσεως συνειδήσεων ἐξ ἧς μαστίζεται τὸ ἐμπόριον.

Μετὰ πλείστης τιμῆς: Σ. Σαββόπουλος καὶ Σία, Θ. Πέππας, Ι. Κυρῆκος, Γ. Λουκᾶς, Θ. Καραχώστας, Ἀδ. Στριφούλη, Α. Β. Χαΐτας, Β. Χατζηϊωσήφ, Κων. Κουνουπάκης, Εὐστ. Κοπιτόπουλος, Σ. Κ. Φασούλας, Ι. Δολσέτης, Π. Δημητριάδης, Α. Χατζηθεοδώρου κλπ.

Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ

Ἀθῆναι τῇ 18 Ἀπριλίου 1931

Κύριε Διευθυντά,

Ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῆς εἰδήσεως εἰς τὴν προσφυγικὴν στήλην τῆς ἀγαπητῆς μοι «Πρωΐας» ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς διέταξε τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ Συνοικισμοῦ Ν. Φιλαδελφείας καὶ ἄλλων τοιούτων, παρακαλῶ θερμῶς δημοσιεύσατε τὰ κάτωθι καὶ συστήσατε ὅπως ἀρθῇ τὸ ἄτοπον τοῦτο:

Ὀλίγα μέτρα ἀπὸ τὸν συνοικισμόν μας καὶ πέριξ αὐτοῦ αὐτοκίνητα καὶ κάρρα καθαριότητος τῶν δύο δήμων καὶ μάλιστα τοῦ Δήμου Πειραιῶς καθημερινῶς μεταφέρουν σωροὺς ὁλοκλήρους σκουπιδιῶν.

Ἀποτέλεσμα τούτου ἔσεται ἡ μετάδοσις ἐπιδημιῶν εἰς ἡμᾶς καὶ τοὺς περιοίκους ὅλους.

Παρακαλῶ ἔθεν τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς ὅπως διατάξῃ σχετικῶς καὶ καθαρισθῇ ἡ περιφέρειά μας ἀπὸ τὸ ἄγος τοῦτο καὶ σωθῶμεν ἀπὸ τὸν ἐπαπειλοῦντα ἡμᾶς κίνδυνον.

Ἐπὶ τῇ βεβαιότητι ὅτι τὰ γραφόμενά μου θέλουν φιλοξενηθῇ εἰς τὰς στήλας τῆς ἀξίας τοῦ προοδευτισμοῦ τῆς ἐφημερίδος σας, σᾶς εὐχαριστῶ καὶ διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

Π. Ι. Μεγαλοκονόμου
Προσφ. Συν)σμὸς Ἁγίου Σάββα 120

ΤΗΝ 2 ΜΑΪΟΥ
Ἑλληνίδες καὶ Ἕλληνες ἀγοράσατε
ΤΟ «ΠΑΡΛΑΝ»

Ὁ Διευθυντὴς ἰατρὸς τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» Γ. Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ, δέχεται τοὺς ἐκ δερματικῶν καὶ μεταδοτικῶν νοσημάτων πάσχοντας, ὁδὸς Σαριπόλου 8 (ἔναντι βορείας πλευρᾶς Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου) καθ' ἑκάστην 8—12 καὶ 3—7.

Ἡ τραγῳδία τῶν μητέρων

Τὰ ἀνώνυμα βρέφη ποῦ συλλέγονται εἰς τὸν δρόμον

Ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με...

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

σκαλοπάτια καὶ νὰ προχωρήσῃ μέχρι τοῦ παραθύρου τῆς βρεφοδόχου. Δὲν παρέχεται δηλαδὴ ἡ προστασία τοῦ ἀπορρήτου. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ «Κύριος» δὲν παραλαμβάνει πλέον τὰ ἔκθετα, τὰ ὁποῖα ἐγκαταλείπονται ὅπου καὶ ἂν τύχῃ. Ὁ νόμος τιμωρεῖ τὴν ἐγκατάλειψιν. Καὶ διευκολύνει τὴν ἀπόρριψιν εἰς τὸν τενεκὲν τῶν σκουπιδιῶν καὶ εἰς τὸ ρεῖθρον τῆς συνοικίας.

Τὰ ἔκθετα αὐτὰ ποὺ μαζεύονται ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν καθημερινῶς εἰς τοὺς δρόμους μεταφέρονται εἰς τὸ Βρεφοκομεῖον, ὅπου μανθάνουν νὰ πιπιλίζουν τὸ λαστιχένιο μπιμπερὸ καὶ νὰ ροφοῦν τὸ γάλα ποὺ παράγουν αἱ 22 ἀγελάδες τοῦ βουστασίου τοῦ Βρεφοκομείου. Τὰς πρώτας ἡμέρας θὰ γευθοῦν ὀλίγον δανεικὸν μητρικὸν γάλα, ἀπὸ τὰς δύο θηλαστρίας τοῦ ἱδρύματος ἢ ἀπὸ τὰς 40 μητέρας ποὺ ἔχουν παραμείνει ὡς τρόφιμοι ἐντὸς τοῦ Βρεφοκομείου διὰ νὰ θηλάσουν τὰ ἴδικά των βρέφη καὶ ὅσα ἄλλα ἠμπορέσουν ἐπὶ ἀμοιβῇ.

Τὸ βρέφος ποὺ θὰ θηλασθῇ ἐπὶ ἀμοιβῇ ζυγίζεται γυμνὸν μέχρι γραμμαρίου καὶ ὅταν θηλάσῃ ξαναζυγίζεται διὰ νὰ εὑρεθῇ ἡ ποσότης τοῦ χορηγηθέντος γάλακτος εἰς γραμμάρια, τὰ ὁποῖα ὑπολογίζονται εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ μητός. Τόσα χιλιόγραμμα γάλα ἔδωσε μία δυστυχισμένη μητέρα, τόσας δραχμὰς θὰ λάβῃ. Ὤ! δὲν εἶνε διόλου ἀκριβὸ τὸ μητρικὸν γάλα. Ἀκριβώτερο εἶνε τὸ γαϊδουρινὸν, ποὺ στοιχίζει 100 δρ. ἡ ὀκᾶ, ἂν ἀγαπᾶτε. Μία μητέρα, ὅσο καὶ ἂν στερήσῃ τὸ παιδί της καὶ δώσῃ εἰς τὰ ζυγιζόμενα βρέφη περισσότερον γάλα, δὲν ἠμπορεῖ νὰ κερδίσῃ περισσότερον ἀπὸ 500—600 δραχμὰς τὸν μῆνα, καὶ χωρὶς νὰ λογαριασθοῦν αἱ ζημίαι ἐκ τῆς δευτέρας ζυγίσεως, ἰδίως ἂν ὁ μπεμπὲς... ἐλαφρυνθῇ αἰφνιδίως, πρὶν ζυγισθῇ.

Αὐτὴ εἶνε ἡ μοῖρα τῶν μητέρων ποὺ ἔρχονται ἀπὸ τὸ Δημόσιον Μαιευτήριον ἢ ἀπὸ τὸ Δημοτικόν, τῶν ἄλλων ποὺ φεύγουν ἀπὸ τὸ χωριό των τὸν κατατρεγμὸ καὶ τὴν περιφρόνησιν, καὶ ὅμως δὲν ἐννοοῦν νὰ ἀφήσουν ἔκθετα τὰ μικρά των, θέλουν νὰ τὰ θρέψουν, ἀλλὰ δὲν ἔχουν νὰ τραφοῦν αἱ ἴδιαι καὶ προσφεύγουν εἰς τὴν προστασίαν τοῦ Βρεφοκομείου.

Ξεύρετε ἀκόμη, διὰ νὰ ἰδῆτε πόσον εἶνε πρόσφατος ὁ πολιτισμός μας, ὅτι δὲν παρείχετο μέχρι τῆς δικτατορίας τοῦ Παγκάλου καμμία προστασία εἰς τὴν γαλουχοῦσαν τὸ βρέφος της ἄπορον μητέρα; Καὶ μόνον ὁ δικτατορικὸς νόμος 3930 ἐπέβαλε τὴν περίθαλψιν αὐτῶν τῶν μητέρων, ἀπὸ τὰς ὁποίας ζητεῖται ὡς μόνον ἀντάλλαγμα νὰ «πωλήσουν» ὀλίγον περισσευούμενον γάλα εἰς τὰ ἔκθετα, ἐκεῖνα ποὺ δὲν θὰ γνωρίσουν ποτὲ ἕνα χάδι, ἕνα γλυκομίλημα, ἕνα νανούρισμα, ἕνα φιλί. Θὰ φάγουν καλά, μόνον διότι πρόκειται ...νὰ ζυγισθοῦν μετὰ τὴν θήλασιν.

Καὶ ὅταν μεγαλώσουν λίγο, ὅταν παρέλθουν οἱ κίνδυνοι τῆς πρώτης ζωῆς, ὅταν καὶ χωρὶς τὴν μητρικὴν στοργὴν μεγαλώσῃ τὸ βρέφος, καὶ ἠμπορεῖ πλέον νὰ φάγῃ ἄλλην τροφήν, τότε φεύγει ἀπὸ τὸ Βρεφοκομεῖον καὶ τοποθετεῖται εἰς τροφὸν πληρωνομένην ἀντὶ 500 δραχ. κατὰ μῆνα. Σήμερον ὑπάρχουν 284 βρέφη τοποθετημένα ἔτσι εἰς διαφόρους τροφοὺς ἔξω τοῦ ἱδρύματος, τὸ ὁποῖον φιλοξενεῖ μόνον 150.

Καὶ ἔπειτα; Ὅταν μεγαλώσουν ἀκόμη; Ποῖος φροντίζει; Ποῖος θὰ τὰ ἐγγράψῃ εἰς ἕνα σχολεῖον; Σήμερον δὲν ὑπάρχει σχολεῖον διὰ τὰ νόθα, μήτε ἐγγράφονται ἀπὸ τὸ Βρεφοκομεῖον εἰς τὸ κοινὸν δημοτικόν. Τὸ ἵδρυμα καταβάλλει τὴν μόνην ἐνέργειαν νὰ αὐξάνῃ τὰς υἱοθετήσεις. Ἐκεῖ μόνον βλέπει τὴν σωτηρίαν τῶν δυστυχισμένων αὐτῶν πλασμάτων.

Καὶ ἂς σημειωθῇ καὶ αὐτὸ διὰ τὴν φιλανθρωπίαν μας, ὅτι κανένα ἀπὸ τὰ ὀρφανοτροφεῖα μας δὲν δέχεται ὀρφανὰ μέν, ἀλλὰ ἔκθετα. Τὰ θέλει ὀρφανά, ἀλλὰ νόμιμα.

Ἔτσι τὰ ἔκθετα βρέφη ποὺ μαζεύονται ἀπὸ τοὺς δρόμους, ὅταν γευθοῦν ὀλίγον γάλα μητρικοῦ στήθους μὲ τὸ γραμμάριον, ὅταν παραδοθοῦν εἰς μίαν τροφὸν ἀντὶ 500 δραχ. κατὰ μῆνα καὶ μεγαλώσουν, πρέπει νὰ υἱοθετηθοῦν ἀπὸ κάποιον φιλάνθρωπον (37 υἱοθετήθησαν πέρυσι). Ἄλλως θὰ εἶνε ἀποδιοπομπαῖοι ἄνθρωποι καὶ ἀπὸ τὰ σχολεῖα καὶ ἀπὸ τὰ ὀρφανοτροφεῖα, καὶ δὲν θὰ ἔχουν κἂν ἕνα ὄνομα εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἀκούουν.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Εἰς τὸ περιθώριον τοῦ Ἑλληνικοῦ δράματος

Ἕνα πολιτικὸν αἴνιγμα: Δαυῒδ Λόϋδ Τζώρτζ

Τοῦ Κόμητος Σφόρτσα

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

κὰ τοῦ Λόϋδ Τζώρτζ. Ἡ θεληματικῶς αἰσιόδοξος ἑρμηνεία μου τὸν εἶχε διασκεδάσει· ἀλλὰ ἦτο φανερὸν ὅτι ἡ περίσωσις τοῦ γοήτρου τοῦ Λόρδου Κῶρζον τὸν ἐνδιέφερε πολὺ ὀλιγώτερον παρὰ ἐμέ.

Αἱ διαφοραί του μὲ τὸν Μπόναρ Λῶ ἦσαν πιὸ περίπλοκοι, διότι δὲν ἐπρόκειτο εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν περὶ θεμελιακῆς ἀντιπαθείας. Ἔτρεφον ζωηρὰν προσωπικὴν συμπάθειαν πρὸς τὸν Μπόναρ Λῶ καὶ πιστεύω ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία δὲν ἐξετίμησαν δικαίως τὴν γενναιοδωρίαν του ὅταν εἰς τὸ Παρίσι, κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1922, προσέφερεν εἰς αὐτὰς τὴν ἀναβολὴν τῶν πολεμικῶν χρεῶν των. Ἀλλὰ τότε, ὅπως καὶ πρότερον, δὲν ἠμπόρεσα νὰ μὴ σκεφθῶ ὅτι ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ συγχωνευθοῦν ὁ Λόϋδ Τζώρτζ καὶ ὁ Μπόναρ Λῶ, ὁ Σκῶτος μὲ τὴν ψυχρὰν κρίσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἔλλειψιν ἀκτινοβολίας, καὶ ὁ Οὐαλὸς μὲ τὰς ἀστραπὰς τῆς μεγαλοφυΐας του, θὰ ἐδημιουργεῖτο ἕνας καταπληκτικὸς πολιτικὸς ἀνήρ. Βεβαίως ἕνα μεγάλο μέρος τῆς γοργότητος σκέψεως τοῦ Λόϋδ Τζώρτζ θὰ ἐχάνετο μέσα εἰς τὴν ἀνάμιξιν. Ἀλλὰ ἤκουσα ὡρισμένους Βρεττανοὺς φιλελευθέρους ἀρχηγοὺς νὰ παραπονοῦνται ὅτι ἡ παρακμὴ τοῦ Φιλελευθέρου Κόμματος ὠφείλετο ἐν μεγάλῳ μέτρῳ εἰς τὰς ἀναστατώσεις τὰς ὁποίας προεκάλουν τὰ κύματα ἰδεῶν ποὺ ἔπιπτον ἀπὸ τὰ ὕψη τῆς Οὐαλίας — ἰδεῶν αἱ ὁποῖαι ἦσαν ὑπὲρ τὸ δέον πολλαὶ δι' ἕνα κλασσικὸν παλαιὸν βρεττανικὸν κόμμα. Ἄλλως τε, ὁ Λόϋδ Τζώρτζ εἶνε πραγματικῶς φιλελεύθερος κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως; Ἐὰν ἠμπορέσωμεν νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτό, τὸ λύομεν, κατὰ τὴν γνώμην μου, τὸ αἴνιγμα Λόϋδ Τζώρτζ.

Ἐν πρώτοις, τί εἶνε οἱ Φιλελεύθεροι σήμερον εἰς τὴν ἀγγλικὴν πολιτικὴν ζωήν; Ἠμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ Λόϋδ Τζώρτζ, ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἠσθάνθη ποτὲ ἀληθῶς ὅτι εὑρίσκετο «σὰν στὸ σπίτι του»;

Βεβαίως, ἰδιοσυγκρασίαι ὡς ἡ ἰδική του κινοῦνται θαυμάσια μέσα εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησεν ὁ Φιλελευθερισμὸς εἰς τὴν βρεττανικὴν ψυχολογίαν. Ἀλλὰ ὁ θρίαμβος τοῦ Φιλελευθερισμοῦ, κατὰ τὸν δέκατον ἔνατον αἰῶνα καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ εἰκοστοῦ ὑπῆρξε τοιοῦτος ὥστε ἔχασε σχεδὸν τὸν λόγον ὑπάρξεώς του ὡς κόμμα. Οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ πολιτικὴ ἐτικέττα τὴν ὁποίαν φέρουν, ὅλοι οἱ σκεπτικοὶ Ἄγγλοι εἶνε φιλελεύθεροι, ἀπὸ τοῦ Μπάλντουϊν μέχρι τοῦ Μακντόναλντ. Καὶ ἂν τοῦτο ἀποτελῇ, εἰς τὸ κάτω-κάτω, τὸν μεγαλύτερον θρίαμβον ἑνὸς κόμματος, ἐξυπονοεῖ ἐπίσης τὴν παρακμήν του εἰς τὸ πεδίον ἐφαρμογῆς τῆς πολιτικῆς ζωῆς. Ἅπαξ ὅμως παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ Λόϋδ Τζώρτζ εἶνε τόσον βαθεῖα φιλελεύθερος, ὅσον ἕνας Μπάλντουϊν ἢ ἕνας Γκρέϋ, εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι ὀλίγοι ἄνθρωποι εἶνε τόσον ἀπομεμακρυσμένοι ὅσον αὐτὸς τῶν τελευταίων χαρακτηριστικῶν τοῦ Φιλελευθέρου κόμματος. Τὰ χαρακτηριστικὰ ταῦτα δὲν ἀνευρίσκονται πλέον σήμερον παρὰ εἰς μερικοὺς ἄνδρας: εἰς τὸν λόρδον Γκρέϋ, ἐπὶ παραδείγματι, καὶ εἰς μερικοὺς πολιτικοὺς συγγραφεῖς ὅπως ὁ Τζίλμπερτ Μώρραιϋ ἢ ὁ Σπέντερ, ὁ διευθυντὴς ἄλλοτε τῆς «Ἐφημερίδος τοῦ Οὐεστμίνστερ». Οὗτοι εἶνε πολὺ μορφωμένοι, γνωρίζουν ἀπὸ μνήμης τὸν Ὀράτιον καὶ τὸν Βιργίλιον· μία μορφὴ ὑπερτέρας νοοτροπίας, ἡ ὁποία ἔκαμνε τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς μίαν ὁμάδα ἀριστοκρατῶν ὑφ' ἣν ἔννοιαν ὑπῆρξεν ἀριστοκράτης ὁ Γλάδστων ὁ ὁποῖος ἠρνήθη πάντοτε νὰ δεχθῇ τίτλον.

Αὐτὸ λοιπὸν τὸ χαρακτηριστικόν, ἐν πρώτοις, ὁ Λόϋδ Τζώρτζ δὲν τὸ ἔχει. Κατὰ τὴν πρώτην του ἐπίσκεψιν εἰς τὴν Ὀξφόρδην ἠσθάνθη τὴν ἔλλειψιν καὶ ἐδικαιολογήθη μὲ τὴν ἑξῆς παραδοξολογίαν:

— Εἶμαι τόσον ηὐχαριστημένος ποὺ δὲν ἦλθον ποτὲ ἐδῶ· ὁ τόπος αὐτὸς θὰ μὲ συνώδευεν εἰς ὅλον μου τὸν βίον· οὐδέποτε θὰ συνηρχόμην ἐξ αὐτοῦ καὶ οὐδέποτε θὰ ἤμην πλέον οἷος πράγματι εἶμαι.

Διὰ τούτων παρεδέχετο ὅτι οἱ ἄλλοι Βρεττανοὶ ἀρχηγοὶ ἀπετέλουν ἕνα διανοητικὸν μανδαρινᾶτον, εἰς τὸ ὁποῖον αὐτὸς δὲν ἀνῆκεν.

Ἀλλὰ ἡ διαφορὰ εἶνε ἀκόμη βαθυτέρα. Διανοητικῶς ὁ Λόϋδ Τζώρτζ ἀνήκει εἰς μίαν κατηγορίαν, ἡ ὁποία δὲν εἶνε εἰσδεκτὴ εἰς τὸ ὀνοματολόγιον τῶν βρεττανικῶν κομμάτων· εἶνε Ριζοσπαστικός· λέξις ἡ ὁποία, μολονότι διατηρεῖ εἰς τὴν ἀγγλικὴν τὴν πλήρη σημασίαν της περὶ ἀντιθέσεως εἰς πάντα συντηρητικισμόν, δὲν ἀποκλείει μίαν ἐλαστικότητα τὴν ὁποίαν ἔχασεν εἰς τὴν Γαλλίαν ὅπου ἀπέκτησεν ἔννοιαν μᾶλλον δογματικήν.

Ριζοσπαστικὸς καὶ Οὐαλός, ἐμφορούμενος ὑπὸ πνεύματος τρόπον τινὰ μεσσιανικοῦ, ὁ Λόϋδ Τζώρτζ δὲν ἀρκεῖται ποτὲ εἰς ἁπλᾶς κομματικὰς σκοπιμότητας. Ἠμπορεῖ, ὅπως σήμερον, νὰ φαίνεται πλήρης ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὸ παλαιὸν Φιλελεύθερον Κόμμα· ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε παρὰ τακτική, ὀφειλομένη εἰς τὰς δυσχερείας αἱ ὁποῖαι ὀρθοῦνται κατ' αὐτοῦ προσωπικῶς ἐκ μέρους τόσον τῶν Ἑνωτικῶν (Συντηρητικῶν), ὅσον καὶ τῶν Ἐργατικῶν. Ὁ Λόϋδ Τζώρτζ βλέπει πάντοτε πέραν τῶν ὁρίων ἑνὸς κόμματος· βλέπει τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, ἀκόμη καὶ τὰς διεθνεῖς ἰδέας καί, εὐκαιρίας διδομένης, εἶνε ἕτοιμος νὰ ποδοπατήσῃ παραδόσεις, δόγματα, θεωρίας — καὶ ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις.

SFORZA

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ τέλος: Ὁ Λόϋδ Τζώρτζ καὶ ἡ Μικρασιατικὴ Τραγῳδία.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ "ΓΕΝΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ,,

Πρόσκλησις Τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Καταστατικοῦ, καλοῦνται οἱ κ. κ. μέτοχοι εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν διὰ τὴν 27 Μαΐου 1931, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 5 μ.μ. ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 4 (Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμείου 5ος ὄροφος ἀριθ. 20—21) Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας.

Θέματα Ἡμερησίας Διατάξεως:

1ον) Ἔκθεσις Δ. Συμβουλίου ἐπὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1930.

2ον) Ἔκθεσις ἐλεγκτῶν.

3ον) Ἔγκρισις Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1930.

4ον) Ἀπαλλαγὴ Δ. Συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης διὰ τὴν χρῆσιν 1930.

5ον) Ἐκλογὴ τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν ἐλεγκτῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1931 καὶ καθορισμὸς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

6ον) Περὶ ἀνανεώσεως κατὰ τὸ 1)3 τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἀπριλίου 1931.

Ὁ προεδρεύων τοῦ Δ. Συμβουλίου
Ι. ΚΑΝΤΑΡΙΤΖΗΣ

ΚΑΙ Η ΠΕΙΟ ΞΑΦΝΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ ΕΝΟΣ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ
δὲν θὰ ἀνεστάτωνε τοὺς Ἀθηναίους ὅπως ἡ
ΑΛΛΑΓΗ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ
τοῦ
ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΟΣ
ΜΗ ΡΩΤΑΣ ΓΙΑΤΙ....
Αὐτὸ τοὐλάχιστον ἀπέδειξεν ὁ χθεσινὸς κατακλυσμὸς τῶν ταμείων τοῦ
ΠΑΝΘΕΟΥ
ὅπου ἤρχισεν ἡ προβολὴ τῆς ΝΕΑΣ ΚΟΠΙΑΣ μὲ ἐντελῶς ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΝ ΤΕΛΟΣ μὲ τὴν
ΛΙΑΝΕ ΧΑΪΝΤ
καὶ τὸν
ΒΙΛΛΥ ΦΟΡΣΤ

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
Στὸ
ΣΠΛΕΝΤΙΤ
SOIREE DE GALA
Ἡ μετ' ἀνυπομονησίας ἀναμενομένη μεγάλη γαλλικὴ ἐπιτυχία
LA FOLLE AVENTURE
Η ΤΡΕΛΛΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ
Ταινία Γαλλικὴ ὁμιλοῦσα παραγωγῆς Μαρτίου 1931
MARIE BELL
Societaire de la Comédie Française
ΜΑΙΡΗ ΓΚΛΟΡΗ
ΖΑΝ ΜΥΡΑ
Πρωταγωνισταὶ τῆς μεγάλης ἐπιτυχίας
"ΑΝ ΜΕ ΘΕΛΗΣ ΕΛΑ ΣΥ,,
JIM GERALD
SILVIO DE PEDRELLI
Πέντε πραγματικοὶ ἀστέρες τῆς Γαλλικῆς Σκηνῆς καὶ τοῦ ὁμιλοῦντος κινηματογράφου.
ΕΡΓΟΝ
ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ
Ἀφθάστου ἠθοποιΐας, μὲ ὁλοκληρωτικὴν ἐκδήλωσιν τῆς δραματικῆς τέχνης τῆς Μαρὶ Μπὲλ καὶ τῶν συνεργατῶν της.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΤΩΝ ΚΟΖΑΚΩΝ ΤΟΥ ΔΟΝ
"PLATOFF,,
ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ
Κάθε βράδυ εἰς τὸ θέατρον
"ΟΛΥΜΠΙΑ,,
μὲ νέον πρόγραμμα

Καπνίζετε Ποῦρα
"ΟΥΦΑ"
τὰ 6 ποῦρα 9 Δραχ.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΠΩΣ ΘΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΚΑΤΑΡΤΙΣΘΕΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατηρτίσθη τελικῶς τὸ νομοσχέδιον περὶ «προστασίας τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου».

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου ὁρίζονται τὰ ἑξῆς:

Ἱδρύεται μὲ ἕδραν τὰς Ἀθήνας κεντρικὸν γραφεῖον ἐνισχύσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου, ἀποτελοῦν νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, τελοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ διοικούμενον καθ' ὃν τρόπον κατωτέρω ὁρίζεται.

Σκοπὸς τοῦ κεντρικοῦ γραφείου ἐνισχύσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου, εἶνε ἡ μέριμνα διὰ τὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου τῆς χώρας, εἰδικώτερον δὲ ἡ διαφήμισις τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων καὶ ἡ ὑπὲρ αὐτῶν προπαγάνδα καθ' ὃν τρόπον ἡ διοίκησις τοῦ κεντρικοῦ γραφείου ἤθελε κρίνει καταλληλότερον, ἡ ὀργάνωσις ἐκθέσεων ἑλληνικῶν προϊόντων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἡ ἵδρυσις καὶ συντήρησις μονίμων ἐκθετηρίων καὶ πρατηρίων ἑλληνικῶν προϊόντων, ἡ συλλογὴ πληροφοριῶν περὶ τῆς θέσεως τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων ἐν ταῖς ξέναις ἀγοραῖς καὶ ἡ ἀνακοίνωσις αὐτῶν εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας ἐμπορικὰς καὶ γεωργικὰς ὀργανώσεις, ἡ παρακολούθησις καὶ συλλογὴ στοιχείων καὶ πληροφοριῶν περὶ τῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς τῶν ξένων κρατῶν, τῆς ἐμπορικῆς καὶ τελωνιακῆς νομοθεσίας, τῶν δασμολογίων κλπ.

Διὰ διαταγμάτων ἐκδιδομένων μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ κεντρικοῦ γραφείου, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπουργοῦ, δύνανται νὰ καθορίζωνται μέτρα ἐλέγχου τῆς ποιότητος, καθαριότητος καὶ ἐν γένει τῆς τηρήσεως τῶν ὅρων ὑγιεινῆς κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ συσκευασίαν τῶν ἐξαγομένων προϊόντων.

ΑΙ ΠΟΙΝΑΙ

Κατὰ τῶν παραβατῶν τῶν διὰ τῶν ὡς ἄνω ἐκδιδομένων διαταγμάτων ὁριζομένων δύναται νὰ ἐπιβάλλεται πλὴν τῆς διὰ τοῦ τελώνου παρεμποδίσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὡς ἀκαταλλήλων κρινομένων προϊόντων καὶ χρηματικὴ ποινὴ μέχρις 100 χιλιάδων δραχμῶν ἢ φυλάκισις μέχρις 6 μηνῶν ἢ καὶ ἀμφότεραι αἱ ποιναὶ αὗται.

Αἱ αὐταὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται καὶ κατὰ τῶν ἐμπόρων, οἵτινες ἐπὶ σκοπῷ προσπορίσεως ἑαυτοῖς ἀθεμίτου κέρδους ἀποστέλλουσιν εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τὰ ἐμπορεύματα κατωτέρας ποιότητος τῆς συμφωνηθείσης.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Τὸ κεντρικὸν γραφεῖον ἐνισχύσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου διοικεῖται ὑπὸ διοικητικοῦ συμβουλίου συγκροτουμένου: 1ον) Ἐκ τεσσάρων ἀντιπροσώπων τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους. 2ον) Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς ἐξαγωγικῆς βιομηχανίας. 3ον) Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν Ἑλλήνων καπνεμπόρων. 4ον). Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν γραφείων προστασίας ἑλληνικοῦ καπνοῦ. 5ον). Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ ταπητουργικοῦ ὀργανισμοῦ. 6ον). Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς καὶ ἐλαιουργίας. 7ον). Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ γραφείου προστασίας ἑλληνικῶν σύκων. 8ον). Ἐκ τριῶν ἀντιπροσώπων τῶν Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους. 9ον). Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν Ἑλλήνων ἐφοπλιστῶν. 10ον). Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν μεταλλευτικῶν ἐπιχειρήσεων. 11ον). Ἐκ τοῦ διευθυντοῦ ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας καὶ τοῦ τμηματάρχου ἐμπορίου τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. 12ον). Ἐκ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γεωργίας καὶ τοῦ διευθυντοῦ Γεωργίας τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας. 13ον). Ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ μονοπωλίων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. 14ον). Ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τῆς διευθύνσεως συμβατικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν. 15ον). Ἐκ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας ἐν τῷ Καποδιστριακῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. 16ον). Ἐκ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Πολιτικῆς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς οἰκονομικῶν καὶ ἐμπορικῶν σπουδῶν. 17ον). Ἐκ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. 18ον). Ἐκ πέντε προσώπων εἰδικῶν περὶ τὰ ζητήματα τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου.

Ἀποφάσει τοῦ συμβουλίου τοῦ κεντρικοῦ γραφείου, ἐγκρινομένη διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπουργοῦ, δύνανται νὰ συνιστῶνται εἰδικαὶ ἐπιτροπαὶ μελέτης καὶ παρακολουθήσεως ὡρισμένων προϊόντων.

ΟΙ ΠΟΡΟΙ

Πόροι τοῦ κεντρικοῦ γραφείου ἐνισχύσεως ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου εἶνε:

1ον). Εἰσφοραὶ ἐτήσιαι ἁπάντων τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους, ἐγγραφόμεναι εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς αὐτῶν. 2ον). Εἰσφοραὶ ἐτήσιαι ἁπάντων τῶν Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους. 3ον). Εἰσφορὰ τοῦ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ τῆς σταφίδος, ὁριζομένη εἰς ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν κατ' ἐλάχιστον ἐτησίως. 4ον). Ἐτησία εἰσφορὰ τοῦ ταπητουργικοῦ ὀργανισμοῦ ἐκ δραχμῶν τοὐλάχιστον πεντακοσίων χιλιάδων. 5ον). Εἰσφορὰ ἐτησία τῶν γραφείων προστασίας τοῦ ἑλληνικοῦ καπνοῦ ὁριζομένη εἰς τὸ 40 ο)ο τῆς ὑπὲρ αὐτῶν ἀναγραφομένης ἐτησίως πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους. 6ον). Εἰσφορὰ τοῦ γραφείου προστασίας τῶν ἑλληνικῶν σύκων, ὁριζομένη εἰς τριακοσίας χιλιάδας δραχμῶν ἐτησίως κατ' ἐλάχιστον. 7ον). Ἐτησία εἰσφορὰ ἐκ τριακοσίων κατ' ἐλάχιστον χιλιάδων δραχμῶν, καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἐκπροσωποῦντος ἐπισήμως τὰ συμφέροντα τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς καὶ ἐλαιουργίας καὶ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος ὑπὸ τῶν ταμείων προνοίας ἐλαιοπαραγωγῆς κατ' ἀναλογίαν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. 8ον). Ἐτησία εἰσφορὰ τῆς Καπνεμπορικῆς Ὁμοσπονδίας ἐξ ἑκατὸν τοὐλάχιστον χιλιάδων δραχμῶν. 9ον). Ἐτησία εἰσφορὰ ἐξ ἑκατὸν τοὐλάχιστον χιλιάδων δραχμῶν καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν ἐξαγωγικῶν βιομηχανιῶν, μέσῳ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων βιομηχάνων καὶ βιοτεχνῶν καὶ κατ' ἀναλογίαν ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένην. 10ον). Ἐπιχορήγησις τοῦ Κράτους ἐκ πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν τοὐλάχιστον ἐτησίως.

Διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ κεντρικοῦ γραφείου, δύνανται νὰ ἱδρυθῶσι μέχρι τεσσάρων τὸ πολὺ θέσεις ἐμμίσθων ἐμπορικῶν ἀκολούθων τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Τέλος τὸ κεντρικὸν γραφεῖον παρακολουθεῖ τὴν δρᾶσιν τῶν Ἑλληνικῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς ἀλλοδαπῆς, γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἀναγνωρίσεως αὐτῶν, δύναται δὲ νὰ παρέχῃ εἰς αὐτὰ οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν, ἐφ' ὅσον κρίνει τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἐξυπηρετοῦσαν σοβαρῶς τὰ συμφέροντα τοῦ ἑλληνικοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου, ἀπαγορευομένης τῆς ἐνισχύσεως αὐτῶν ὑπὸ ἄλλων ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου ἄνευ τῆς συμφώνου γνώμης τοῦ κεντρικοῦ γραφείου.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΥ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

ΠΟΙΟΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΙΘΕΝΤΑΙ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς κατηρτίσθη ἵνα ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ τῶν ἄλλων ὑγειονομικῶν νομοσχεδίων τὸ «περὶ μονοπωλίου ναρκωτικῶν φαρμάκων καὶ τοῦ ἐλέγχου αὐτῶν» νομοσχέδιον.

Κατὰ τὸ 1ον ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου διὰ τοῦ ὁποίου καθορίζονται τὰ εἴδη ἅτινα θεωροῦνται ναρκωτικά, ἡ καθ' ἅπαν τὸ Κράτος εἰσαγωγὴ καὶ πώλησις τῶν ναρκωτικῶν εἶνε ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ Κράτους καὶ ἀνήκει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς. Πρὸς ἐποπτείαν τῆς κινήσεως τῶν ναρκωτικῶν, τῆς ἐπιβλέψεως τῆς καλλιεργείας τοῦ ὀπίου ἢ καὶ τῆς βιομηχανικῆς παρασκευῆς τῶν ναρκωτικῶν ἐν Ἑλλάδι, ὡς καὶ τῆς συντάξεως τῶν στατιστικῶν καὶ τῶν ἐκθέσεων καὶ ἐν γένει παντὸς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν μέριμναν πρὸς περιστολὴν τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς ποιότητος τοῦ ἐν Ἑλλάδι παραγομένου ὀπίου συνιστᾶται γνωμοδοτικὴ ἑξαμελὴς ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἐπιτροπὴ τῶν ναρκωτικῶν» ἐδρεύουσα εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς νὰ προβαίνῃ κατόπιν μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ εἰς τὴν προμήθειαν τῆς ἀπαιτουμένης ποσότητος τῶν ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ἀναφερομένων ναρκωτικῶν καὶ τῶν σκευασμάτων αὐτῶν.

Ἡ λειτουργία ἐργοστασίων κατεργαζομένων τὰ ναρκωτικὰ καὶ σκευάσματα αὐτῶν ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ναρκωτικῶν. Ἐπὶ τῶν ἐργοστασίων τούτων ἀσκεῖται αὐστηρότατος ἔλεγχος.

Τὰ φαρμακευτικὰ σκευάσματα τοῦ ὀπίου, βάμματα καὶ λοιπὰ δύνανται νὰ παρασκευάζωνται καὶ ἐντὸς τῶν φαρμακείων πρὸς χρῆσιν αὐτῶν.

Η ΠΩΛΗΣΙΣ

Ἡ πώλησις τῶν ναρκωτικῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀνατίθεται εἰς τὸν διαχειριστὴν τῆς κεντρικῆς ἀποθήκης κινίνης τοῦ Κράτους καὶ εἰς τὰ παραρτήματα τῆς ἀποθήκης ταύτης.

Οἱ φαρμακοποιοὶ ὀφείλουν νὰ φυλάττουν τὰς συνταγάς, δυνάμει τῶν ὁποίων ἐχορηγήθησαν τὰ ναρκωτικὰ φάρμακα τοὐλάχιστον ἐπὶ μίαν τριετίαν, κεχωρισμένως ἀπὸ τῶν λοιπῶν συνταγῶν καὶ εἰς δέσμας περιλαμβανούσας τὰς συνταγὰς ἑνὸς τριμήνου.

Ὀφείλουν ἐπίσης νὰ ἀναγράφουν εἰς ἴδιον βιβλίον τὰ κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου τριμήνου καταναλωθέντα ποσὰ ὡς καὶ κεχωρισμένως τὰ καταναλωθέντα δι' ἑκάστην παρασκευὴν φαρμακευτικοῦ σκευάσματος.

Οἱ διευθυνταὶ κλινικῶν, νοσοκομείων, ὡς καὶ οἱ ἰατροὶ τῶν χωρίων, ὅπου δὲν ὑπάρχουν φαρμακεῖα ἀναγράφουν εἰς ἴδιον βιβλίον τὰ δι' ἕκαστον ἄρρωστον καταναλωθέντα ποσά.

Η ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

Ἡ τιμὴ τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους πωλουμένων ναρκωτικῶν ὁρίζεται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς καὶ δὲν δύναται νὰ εἶνε κατωτέρα τῶν ἐξόδων προμηθείας καὶ διατηρήσεως.

Ἡ τιμὴ τῶν εἰς τὸ κοινὸν χορηγουμένων ναρκωτικῶν δυνάμει ἰατρικῶν συνταγῶν καθορίζεται συμφώνως τῇ ἰσχυούσῃ διατιμήσει.

Ἡ τελωνιακὴ φύλαξις τῶν ναρκωτικῶν πρὸς διαμετακόμισιν ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς καὶ εἰς τὴν ἐλευθέραν ζώνην Θεσσαλονίκης καὶ ἐντὸς ἰδιαιτέρου χώρου.

Η ΕΞΑΓΩΓΗ

Διὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἐκ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς ἢ ἐκ τῆς ἐλευθέρας ζώνης Θεσσαλονίκης τῶν ὑπὸ διαμετακόμισιν κατατεθέντων ναρκωτικῶν εἰς ξένην χώραν ἀπαιτεῖται ἰδιαιτέρα ἄδεια ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ πιστοποιητικοῦ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τῆς χώρας ἐν ᾗ πρόκειται νὰ ἀποσταλῶσι τὰ ἐν λόγῳ ναρκωτικά.

Ἀπαγορεύεται ἡ διὰ τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ χώρας τινὸς εἰς ἑτέραν ἀποστολὴ ναρκωτικῶν, ἐφ' ὅσον δὲν προσάγεται ἀντίγραφον τῆς ἀδείας τῆς ἐξαγωγῆς τῆς ἐξαγούσης χώρας. Ἀλλαγὴ κατευθύνσεως τῶν ἀποστελλομένων διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους ναρκωτικῶν ἐπιτρέπεται μόνον τῇ ἀδείᾳ τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἐκδιδομένῃ ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιητικοῦ τῆς χώρας εἰσαγωγῆς. Ναρκωτικὰ εἰσαγόμενα διὰ ταχυδρομικῶν δεμάτων ἢ ὑπὸ μορφὴν ἐπιστολῆς ἢ ὡς δεῖγμα ἄνευ ἀξίας κατάσχονται καὶ καταστρέφονται.

Ἡ καλλιέργεια τῆς ὑπνοφόρου μήκωνος ἐν Ἑλλάδι καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς παραγωγὴ ἀκατεργάστου ὀπίου ἐπιτρέπεται δυνάμει ἀδείας ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου νομιάτρου. Ἅμα τῷ πέρατι τῆς συγκομιδῆς τοῦ ὀπίου καὶ τῆς συγκεντρώσεως αὐτοῦ ἐν τῇ ἀποθήκῃ τοῦ καλλιεργητοῦ, ὀφείλει οὗτος νὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὸν οἰκεῖον νομίατρον δήλωσιν περὶ τοῦ συγκεντρωθέντος ὀπίου, θεωρηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ νομογεωπόνου. Βάσει τῆς δηλώσεως ταύτης ἐκδίδεται παρὰ τοῦ νομιάτρου ἄδεια κατοχῆς τοῦ ὀπίου ὑπὸ τοῦ δηλώσαντος.

Πᾶς ὁ νομίμως κατέχων ὄπιον δύναται νὰ μεταβιβάσῃ τοῦτο ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει πρὸς ἄλλους μετὰ προηγουμένην σχετικὴν δήλωσιν.

Ἡ φύλαξις τοῦ ὀπίου ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν καλλιεργητοῦ ἐπιτρέπεται ἐπὶ ἓν ἑξάμηνον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου τὸ μὴ ἀγορασθὲν ὑπὸ τοῦ Μονοπωλίου τοῦ Κράτους ἀποστέλλεται κατ' ἀνάγκην εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ εἰς τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς ἢ εἰς τὴν ἐλευθέραν ζώνην Θεσσαλονίκης πρὸς φύλαξιν.

Ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ μὴ ἀγορασθέντος ὑπὸ τοῦ Κράτους ὀπίου εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν κάτοχον αὐτοῦ καὶ ἐνεργεῖται δυνάμει ἀδείας τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Τὰ ἄρθρα 23 καὶ ἑπόμενα τοῦ νομοσχεδίου περιλαμβάνουν ποινικὰς καὶ δικονομικὰς διατάξεις διὰ τὰς παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ νόμου καὶ ἐν γένει καταστρατηγήσεις αὐτοῦ.

ΑΠΟΛΛΩΝ
Τὸ ἀθάνατον λαοφιλὲς μυθιστόρημα
ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ
ΤΟ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ
Ἐκ τῆς σειρᾶς τῆς κομήσσης Σάρνη καὶ τοῦ Ἀγγέλου Πιτοῦ
ΤΑΙΝΙΑ ΓΑΛΛΙΚΗ
μὲ τὴν
ΜΑΡΣΕΛ ΣΑΝΤΑΛ
(τῆς Ὄπερα Κομίκ)
καὶ τὸν
ΖΑΝ ΒΕΜΠΕΡ
(τῆς Κομεντὶ Φρανσαίζ)
ΤΙΜΑΙ ΗΛΑΤΤΩΜΕΝΑΙ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝ
ΜΗΝΥΤΩΡ

ΤΗΝ 2 ΜΑΪΟΥ
Ἑλληνίδες καὶ Ἕλληνες ἀγοράσατε
ΤΟ «ΠΑΡΛΑΝ»

Λαΐς
Ἡ μόνη κάλτσα ἀπὸ Ἑλληνικὸ φυσικὸ μετάξι
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΕΡΜΟΥ 11α

ΑΤΤΙΚΟΝ
ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ!
ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ
ΓΑΛΛΙΚΗ ΟΜΙΛΟΥΣΑ 100 %
Μὲ τοὺς κορυφαίους Γάλλους πρωταγωνιστάς

SIMON CERDAN
ANDRÉ ROANNE - DOLLY DAVIS
JIM GERALD & ANDRÉ DUBOSC
Συμπράξει τῆς Ἑλληνίδος
ΝΙΚΗΣ ΓΑΛΑΖΟΥΔΗ
ἥτις τραγουδᾷ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ
Ἐπὶ πλέον ἕνα
ΠΑΡΙΣΙΝΟ ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑ
γυρισμένο εἰς τὸν χορὸν τῶν μικρῶν Λευκῶν κλινῶν στὸ Παρίσι. Παρελαύνουν ἐκτελοῦντες τραγούδια καὶ χοροὺς οἱ γνωστότεροι ἠθοποιοὶ τῆς Γαλλίας ΓΚΑΜΠΥ ΜΟΡΛΕ, ΖΟΖΕΦΙΝ ΜΠΑΪΚΕΡ, ΜΙΛΤΟΝ καὶ ἄλλοι ὡς καὶ ΟΛΑΙ ΑΙ ΚΑΛΛΟΝΑΙ ΤΟΥ 1931.
ΔΕΟ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
Ὁ Ζωγράφος κ. Β. Γερμενὴς ἀναλαμβάνει τὴν κατάρτισιν εἰς τὴν ζωγραφικὴν τῶν προτιθεμένων νὰ ὑποβληθοῦν εἰς ἐξετάσεις διὰ νὰ εἰσαχθοῦν εἰς τὴν σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν σπουδαστῶν ἢ σπουδαστριῶν εἶνε καθωρισμένος. Ὅσοι θέλουν νὰ λάβουν μαθήματα δύνανται νὰ δηλώσουν τοῦτο εἰς τὸ ἐργαστήριόν του (Βείκου 68) μέχρι τέλους Μαΐου.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Αὔριον Τρίτην 21 Ἀπριλίου ὥραν 6.30' μ.μ.
Βον ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΡΕΣΙΤΑΛ
τοῦ παγκοσμίου φήμης Ἱσπανοῦ κιθαριστοῦ
ANDRES SEGOVIA
Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ Θέατρον «ΟΛΥΜΠΙΑ».

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Τὴν 22 τρέχοντος μηνὸς Ἀπριλίου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 12 ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ ὑπουργείῳ Γεωργίας πρόχειρος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν μεταφορὰν 300000—600000 ὀκάδων πιτύρων ἐκ Πειραιῶς εἰς διαφόρους ἀκριδοπληκτους περιφερείας.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀποταθήτωσαν οἱ βουλόμενοι εἰς τὸ Τμῆμα Φυτ)γίας.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας)

ΜΟΝΑΔΙΚΑΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ ΠΩΛΟΥΜΕΝΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ
Ἔχουν πάντοτε, ὡς ἀρχαιότερα, τὰ Γραφεῖα Κτηματικῶν Συναλλαγῶν Στεφ. Μπολοβίνου, ὡς ἐπίσης μικρὰ καὶ μεγάλα χρηματικὰ ποσὰ διὰ κτηματοδάνεια μὲ τόκον 10—12 ο)ο ἐτησίως.
Γραφεῖα Σταδίου 61. (Στοὰ Σαρόγλου) Τηλ. 75—63.

ΛΟΓΙΣΤΗΣ — Ἀλληλογράφος Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς μὲ ἀρίστας συστάσεις, προϋπηρετήσας εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διαθέτων ὥρας ἢ ὁλόκληρον ἡμέραν, ζητεῖ θέσιν. Γράψατε Μ. Ι. «Πρωΐαν».